

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 138, ΧΡΟΝΟΣ 25ος, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

- Τράπεζες Εναντίον Οφειλετών - Μια Άνιση Μάχη
- Συνταγματικά όρια Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης
- Δικαστική Γραφολογία

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

(από 23/01/2018 μέχρι 31/12/2021)

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Γεώργιος Καητσάς, Παναγιώτα Μπουρλητίδου, Απόστολος Κόντος, Ηλίας Χαμαριάς.

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Βικτώρια Αθανασοπούλου, Χριστίνα Βαθειά, Ιωάννης Βρέλλης, Γεώργιος Γεραπετρίτης, Παναγιώτης Δέγλης, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ηλίας Κηάππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Λεβέντης, Ιωάννης Μέξης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ηλίας Πολλάλης, Όλγα Σαββίδου, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος, Ηλίας Φουφόπουλος.

Επιτροπή του άρθρου 199 του ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ιωάννης Καρδαράς

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Αικατερίνη Κυλάκου, Ηλίας Τζιτζικάκης, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος.

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη

Μέλη: Κίμων Γκιουλιστάνης, Αικατερίνη Ιερομονάχου, Κων/νος Καλαντζάκης, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Όλγα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Τσάμη.

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιλέρης

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Νικ. Υδραίος, Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Επιτροπή Νέων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καητσάς

Μέλη: Παναγιώτα Μπουρλητίδου, Πολυχρόνης Περιβολάρης. Διονύσιος Πλέσσας, Ευφημία Τσιλικιώτη.

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Μέλη: Χρήστος Πη. Ηλιάδης, Δέσποινα Λιαπάκη, Ειρήνη Μουγιάκου, Διονύσιος Πλέσσας.

Εξώφυλλο:

Έργο - Κωσταντίνου Γκαβέρα,

Δικηγόρου Πειραιά

“Θερισμένα σταροχώραφά”

Παστέλ

Σημείωμα της συντακτικής επιτροπής

Η νέα δικαστική χρονιά ήδη ξεκίνησε, αφήνοντας πίσω της ένα δύσκολο, θλιμμένο Καλοκαίρι, με αναπάντητα μέχρι και σήμερα τα αμέτρητα «γιατί» της τραγωδίας στην Ανατολική Αττική. Μακάρι να μην είχε ποτέ χρειαστεί, όμως κι αυτή τη φορά οι δικηγόροι του Πειραιά βρεθήκαμε αμέσως στο πλευρό των πληγέντων, προσφέροντας αίμα και συνεισφέροντας οικονομικά.

Οι δικηγόροι που, παρά τα όσα μας καταμαρτυρούν, καθημερινά αποδεικνύουμε ότι στεκόμαστε αρωγοί στους αδύναμους. Από την «άνιση μάχη», που, όπως εύστοχα παρατηρεί ο Γιάννης Αβραμίδης στο σχετικό άρθρο του, δίνουν τις περισσότερες φορές οι οφειλέτες απέναντι στις τράπεζες, μέχρι την έμπρακτη προσπάθεια των συνηγόρων των οφειλετών για την προστασία της πρώτης κατοικίας από το «επερχόμενο κύμα μαζικών πλειστηριασμών», όπως το χαρακτηρίζει η σχετική ανακοίνωση του Δ.Σ. του Συλλόγου. Άλλωστε, ποιος μπορεί να διαφωνήσει με το γεγονός ότι κάθε δικαστική απόφαση, από τις πιο απλές μέχρι εκείνες που φτάνουν να ταρακουνούν το νομοθετικό οικοδόμημα, δεν έχει ως αφορμή της ένα δικόγραφο συνταγμένο από δικηγόρο; Νομοθετήματα που κρίνονται ως αντισυνταγματικά, πρακτικές σε βάρος οφειλετών ή καταναλωτών που απορρίπτονται ως καταχρηστικές, διοικητικές αυθαιρεσίες που ακυρώνονται, όλων το πρώτο αποφασιστικό βήμα έγινε σε κάποιο δικηγορικό γραφείο.

Καίρια λοιπόν η συμμετοχή των δικηγόρων στη διαμόρφωση της νομολογίας, όπως αυτή του ΣτΕ, την οποία -σε σχέση με το ακανθώδες ζήτημα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης- επισκοπεί στο σχετικό της άρθρο η Βασιλική Κατσαγώνη, ενώ η Σταματίνα Μαρματσούρη μας εισάγει στον πολύ ενδιαφέροντα και για πολλούς άγνωστο κόσμο της δικαστικής γραφολογίας, εξηγώντας μας τη μοναδικότητα του γραφικού χαρακτήρα κάθε ανθρώπου, που επηρεάζεται ακόμη και από τα βιώματά του. Ο Δημήτρης Καλλιγέρος μας ξαναγεί στο μοναχικό Ειρηνοδικείο Κυθήρων, η Ιωάννα Γεωργούλια μας ταξιδεύει στη «Ζαθέη» Σαμοθράκη και τα Καβείρια

Μυστήρια, ενώ ο Μιχάλης Βλάχος μας πηγαίνει έναν νοσταλγικό όσο και μελαγχολικό περίπατο στο Φάληρο και τους χαμένους πολιτιστικούς του θησαυρούς. Η Ελένη Πατριοπούλου μας υπενθυμίζει τον ανεξάντλητο πλούτο της πόλης, συστήνοντάς μας τη «στοιχειωμένη έπαυλη του Πειραιά». Το τεύχος συμπληρώνεται από το ιδιαίτερα ενδιαφέρον άρθρο των Δημήτρη Σταθακόπουλου και Πέτρου Βιολλάκη σχετικά με την εντός των τειχών επικινδυνότητα του ISIS-Daesh, καθώς και με το κείμενο του George Steiner που επιμελήθηκε ο Μανώλης Κοτσώνης για τη σχέση ανάμεσα στη γλώσσα και την πολιτική, μέσα από το πάντα επίκαιρο έργο του Τζώρτζ Όργουελ, ενώ ο Θωμάς Σταμόπουλος αφιερώνει τις επισημάνσεις του στο Ταμείο Αλληλοβοήθειας, στο οποίο θήτευσε μέχρι τις πρόσφατες εκλογές, ως μέλος του Δ.Σ.

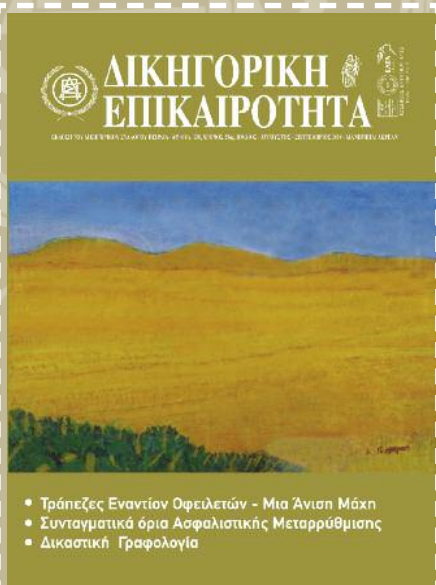
Τέλος, ο Δημήτρης Πιστικός στις Στίξεις του, με ένα ακόμη εξαιρετικό κείμενο, στηλιτεύει όλη εκείνη την «ευφραδή αδολεσχία», την «αερολογία» και τη «φλυαρία», όπως τις χαρακτηρίζει, των διαφόρων «μαϊντανών» και «αυτόκλητων δημοσιολόγων», που για μια ακόμη φορά πλημμύρισαν τις τηλεοπτικές οθόνες εκείνες τις πένθιμες ημέρες της τραγωδίας της Αττικής. Φαίνεται πως αν και απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων, οι πιο πολλοί έχουμε λησμονήσει τη ρήση του Πλουτάρχου, όπως μας τη μεταφέρει ο Δ. Πιστικός: «βαρβαρικών γαρ η κραυγή, Ελληνικών δε η σιωπή».

Δυστυχώς και το παρόν τεύχος ολοκληρώνεται με έναν ακόμη αποχαιρετισμό σε συνάδελφο: ο Φάνης Μούλιος κατευσδώνει με ένα σύντομο κείμενο και ένα ποίημα τον αδόκητα χαμένο Κώστα Φαζάκη.

Η Δ.Ε. ευχαριστεί τους συναδέλφους Λίλη Αποστολίδη και Κώστα Γκαβέρα για την παραχώρηση των έργων τους προκειμένου να αποτελέσουν το εξώφυλλο του περιοδικού στα δύο τελευταία τεύχη αντίστοιχα. Επιδίωξή μας είναι στο εξής τα εξώφυλλα του περιοδικού να κοσμούνται από δημιουργήματα Πειραιωτών δικηγόρων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα της συντακτικής επιτροπής	σελ. 1
Τράπεζες εναντίον οφειλετών - Μια άνιση μάχη - Διαταγές πληρωμής από τράπεζες	σελ. 3
Τα Συνταγματικά όρια της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης. Επισκόπηση της νομολογίας του ΣΤΕ	σελ. 8
Η επιστήμη της Δικαστικής Γραφολογίας και η σχέση της με τη δικαιοσύνη	σελ. 14
Περί Ειρηνοδικείου Κυθήρων (και όχι μόνο)	σελ. 16
Αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων στην τελετή για την έναρξη του νομικού έτους στο Λονδίνο	σελ. 17
Επίσκεψη αντιπροσωπείας Δικαστών της πόλης Guangzhou της Λ. Δ. της Κίνας στον Δ.Σ.Π.	σελ. 18
Έκδοση Ψηφιακών Υπογραφών	σελ. 18
Πλειστηριασμοί Α' Κατοικίας	σελ. 19
Πρωτοφανής είσοδος και εξονυχιστική έρευνα της Αστυνομίας σε Δικηγορικό Γραφείο του Πειραιά	σελ. 20
Σχετικά με την βομβιστική επίθεση έξω από δικηγορικό γραφείο του Πειραιά	σελ. 20
«Νομικά ζητήματα που προκύπτουν από τη συμφωνία των Πρεσπών πριν και μετά το δημοψήφισμα» Επιστημονική εκδήλωση στην Θεσσαλονίκη	σελ. 21
Συνάντηση του Προεδρείου της Συντονιστικής Επιτροπής με την Υπουργό Εργασίας κ. Έφη Αχτσιόγλου	σελ. 22
Ζητήματα που τέθηκαν κατά τη συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής στις 7.10.2018	σελ. 23
9ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης Ποινικολόγων & Μαχόμενων Δικηγόρων	σελ. 24
CCBE	σελ. 27
Παρίσταται	σελ. 28
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	σελ. 30
ΣΤΙΞΕΙΣ	σελ. 32
Ο ISIS - Daesh (داعش dā'ish) παραμένει πιο επικίνδυνος εντός των τειχών	σελ. 34
ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ, ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ - κείμενα στο <i>New Yorker</i>	σελ. 37
«ΖΑΘΕΗ – ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ»	σελ. 39
Η στοιχειωμένη Έπαυλη του Πειραιά	σελ. 45
Απαριθμήσεις καταστροφής πολιτιστικών θησαυρών της Ελλάδος	σελ. 46
ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΖΑΚΗΣ (1947-2018)	σελ. 48

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Γεωργούλια Ιωάννα
Κατσαγώνη Βασιλική
Κόντος Απόστολος
Λακούτσος Πέτρος
Μανάλης Κώστας
Μπαλάσκας Αριστομένης
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Πατεστής Γιώργος
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Πλέσσας Διονύσης
Σαββίδου Όλγα
Σταθακόπουλος Κώστας
Τσαγκαράκη Κική
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη
Χλούπης Γιώργος

ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ - ΜΙΑ ΑΝΙΣΗ ΜΑΧΗ

ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΑΠΟ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Του Γιάννη Αβραμίδη,
Δικηγόρου Πειραιά

Ο αρμόδιος καθ' ύλην και κατά τόπο Δικαστής εκδίδει την αιτηθείσα από κάθε Τράπεζα Διαταγή πληρωμής, εφόσον απλά η αιτούσα Τράπεζα αναγράφει σε αυτήν, ότι έχει ληξιπρόθεσμη απαίτηση κατά του κάθε δανειολήπτη για οποιοδήποτε χορηγηθέν δάνειο (στεγαστικό, επιχειρηματικό, καταναλωτικό, leasing κλπ) και προσκομίσει ακριβές απόσπασμα από τα λογιστικά της βιβλία καθώς και την επίμαχη σύμβαση που αναγράφει ότι τα αποσπάσματα εκ των τραπεζών αποτελούν πλήρη απόδειξη για την απαίτηση.

Ο Δικαστής **χωρίς κανένα έλεγχο επί των ποσών** που αναγράφονται στα βιβλία της Τράπεζας εκδίδει την αιτούμενη διαταγή πληρωμής και πλέον η Τράπεζα μπορεί να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση κατά του δανειολήπτη.

Έτσι όμως φρονούμε, ότι δεν εξασφαλίζονται οι κατοχυρωμένες συνταγματικά, δημοσιότητα της δίκης αλλά και η προηγούμενη ακρόαση των διαδίκων με πρωταρχικό αποτέλεσμα να μην υπάρχει η απαιτούμενη ίση μεταχείριση του αντιδίκου-οφειλέτη, ο δε Δικαστής τελικά εκδίδοντας μια διαταγή πληρωμής να μην λειτουργεί ως Δικαστήριο.

Τόσο βέβαια η νομολογία όσο και η θεωρία δίδει απάντηση στις ανωτέρω αιτιάσεις ότι ναι μεν υφίστανται τα ανωτέρω στην εκδοθείσα διαταγή πληρωμής, όμως τελικά αφού ο Νομοθέτης δίδει στον δανειολήπτη-οφειλέτη την δυνατότητα της ασκήσεως ανακοπής κατά της εκδοθείσας διαταγής πληρωμής εις βάρος του, δεν υφίσταται παραβίαση των άνω Συνταγματικών επιταγών, αφού στην διαδικασία της εκδίκασης της ανακοπής συνυπάρχουν η δημοσιότητα και

η εκατέρωθεν ακρόαση των διαδίκων.

Όμως απ' όλην την διαδικασία, όπως αυτή ισχύει και περιγράφηκε ανωτέρω, παρά την δυνατότητα ασκήσεως ανακοπής, ελλείπει η συνταγματική επιταγή που υποχρεούται να εφαρμόζει ένα κράτος δικαίου «η ίση μεταχείριση των διαδίκων».

Συγκεκριμένα η αναγκαστική εκτέλεση, μετά την έκδοση της διαταγής πληρωμής υπέρ της Τράπεζας και εις βάρος του δανειολήπτη-οφειλέτη της, ξεκινά σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής στον οφειλέτη, ενώ η ανακοπή (η μοναδική άμυνα δηλ. του οφειλέτη) δεν αναστέλλει την εκτέλεση αυτή, αλλά θα πρέπει μετά την άσκηση της ανακοπής να ασκήσει και Αίτηση Αναστολής στην οποία να συμπεριλάβει και Αίτημα προσωρινής διαταγής απαγόρευσης της επισπευδομένης αναγκαστικής εκτελέσεως.

Έτσι, η πανίσχυρη Τράπεζα με μια απλούστατη και συνοπτική διαδικασία αποφεύγοντας μία δίκαιη Δίκη, είναι έτοιμη να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση όποτε το θελήσει, ενώ ο δανειολήπτης - οφειλέτης βρίσκεται στην δεινή θέση για να υπερασπίσει την θέση του να προβεί σε τρία Δικαστήρια που συνεπάγονται σοβαρότατο οικονομικό κόστος (προσωρινή διαταγή, αναστολή, ανακοπή) και μάλιστα πολύ μεγαλύτερο από ότι θα είχε αν γινόταν από μία και μόνη Δίκη στην οποία μάλιστα θα ήταν εναγόμενος.

Εξ ίσου σημαντικό όμως είναι το γεγονός, ότι με την ως άνω διαδικασία (έκδοση διαταγής πληρωμής από την Τράπεζα – άσκηση ανακοπής και αναστολής από τον οφειλέτη) μετατρέπεται «ως δια μαγείας» ενά-

γων ο οφειλέτης και εναγομένη η Τράπεζα, αφού η άσκηση της ανακοπής έχει τα αποτελέσματα της άσκησης αγωγής και επομένως μετακυλιείται ανεπίτρεπτα το βάρος αποδείξεως από την Τράπεζα στον οφειλέτη, ο οποίος καλείται να «αποδείξει» αυτός την βασιμότητα των ισχυρισμών του επί της συμβάσεως που η Τράπεζα συνέταξε και αυτός απλά υπέγραψε καθώς και επί του κινθθέντος λογαριασμού του δανείου που η Τράπεζα τηρούσε με την επιπλέον δέσμευση του, ότι τα αποσπάσματα εκ των βιβλίων των Τραπεζών αποτελούν πλήρη απόδειξη.

Μάλιστα η επιβάρυνση της αποδείξεως για τον δανειολήπτη-οφειλέτη, γίνεται μεγαλύτερη σε μακροχρόνιες συμβάσεις, αφού όσο περισσότερα είναι τα χρόνια που τηρήθηκαν οι συμβάσεις, τόσο δυσκολότερο είναι να υπολογισθεί μία αντισυμβατική χρέωση και να αφαιρεθεί από την συνολική οφειλή σε ένα τραπεζικό λογαριασμό που υφίστανται πολλαπλές και ανόμοιες χρεώσεις (τόκοι, προμήθειες, δαπάνες, εισφορές, καταβολές κλπ).

Εν τέλει ο οφειλέτης – δανειολήπτης κατά του οποίου εκδόθηκε Διαταγή πληρωμής από την Τράπεζα, καλείται στην ουσία σε τρεις εργάσιμες ημέρες να αντικρούσει την διαταγή πληρωμής, αφού και μεν δίδεται η δυνατότητα άσκησης της ανακοπής σε 15 εργάσιμες ημέρες αλλά παράλληλα δίδεται η δυνατότητα στις Τράπεζες να προβούν σε εκτέλεση σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση της Διαταγής πληρωμής, αναθέτοντας σε ένα δικηγόρο την άσκηση της ανακοπής, χωρίς καν να έχει την «λογιστική εικόνα» της απαίτησης της Τράπεζας την οποία πρέπει να παραλάβει από την Γραμματεία του Δικαστηρίου που εξέδωσε την διαταγή πληρωμής αλλά πολύ περισσότερο χωρίς τις ειδικές γνώσεις για να ελέγξει τις λογιστικές εγγραφές.

Τελικά, πολλαπλές φορές όλα για τον δανειολήπτη – οφειλέτη που άσκησε αναστολή – ανακοπή με αίτημα

προσωρινής διαταγής κρίνονται στην κρίση ενός Δικαστού υπηρεσίας και στα πλαίσια μίας ολιγόλεπτης προφορικής συζητήσεως, αφού η τυχόν απόρριψη της προσωρινής διαταγής χωρίς να έχει κριθεί ουσιαστικά η υπόθεση, το μεν αποθαρρύνει τον οφειλέτη το δε δίνει στην Τράπεζα το δικαίωμα χωρίς ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς να προχωρήσει την εκτελεστική διαδικασία κατάσχοντας και εκποιώντας την περιουσία του οφειλέτη πριν τελειοδικήσει η ανακοπή του (μάλιστα πολλαπλές φορές και πριν καν εκδικασθεί).

ΑΚΥΡΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΤΑΓΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Ένα άλλο σημαντικό θέμα που παρουσιάζεται στις εκδοθείσες διαταγές πληρωμής των Τραπεζών κατά των δανειοληπτών τους, είναι το γεγονός ότι παρότι οι

Τράπεζες το γνωρίζουν και οι Δικαστές οφείλουν να γνωρίζουν, ότι έχει εκδοθεί σωρεία αποφάσεων από το έτος 2001 και εντεύθεν (ίδτετε την σημαντικότητα απόφαση του Α.Π 1219/2001 ΔΕΕ 2001/1128, ΕΕΜΠΔ/ 2001 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ 2001), που ακυρώνουν εκδοθείσες Διαταγές

“ Φρονούμε ότι, παρά ταύτα και σύμφωνα με τις αρχές του 281 Α.Κ πρέπει να απαγορεύεται στη Τράπεζα να επιβάλλει επιτόκια ανώτερα από τα ανώτατα όρια που ισχύουν στα εξωτραπεζικά επιτόκια. ”

πληρωμής Τραπεζών κατά των οφειλητών τους, γιατί επιβάλλουν χρεώσεις στους λογαριασμούς των δανειοληπτών τους που είναι άκυρες και καταχρηστικές, συνεχίζουν ανεπίτρεπτα να αιτούνται διαταγών πληρωμής και οι Δικαστές να τις εκδίδουν, παρότι περιέχουν κατά περίπτωση (ανάλογα με το είδος του δανείου ή της πιστώσεως) τις άκυρες και καταχρηστικές αυτές χρεώσεις:

Συγκεκριμένα και ανάλογα και με την φύση του χορηγηθέντος δανείου - πιστώσεως οι εκδοθείσες ως άνω διαταγές πληρωμής περιέχουν καταχρηστικά και άκυρα:

1/Υπολογισμό τόκων με βάση τις 360 ημέρες ενώ θα έπρεπε να τους υπολογίζουν με βάση τις 365 ημέρες.

2/Χρεώσεις προμήθειας σε δάνεια που το επιτόκιο τους ορίζεται ελεύθερα από αυτές.

3/Μετακύλιση, κεφαλαιοποίηση, τοκοποίηση και ανατοκισμό της εισφοράς του Ν 128/75.

4/Χρεώσεις ως έξοδα εξέτασης αιτήματος έκδοσης βεβαίωσης οφειλών.

5/Χρεώσεις σε περίπτωση ανάληψης μετρητών από κατάστημα ή από ΑΤΜ.

6/Χρεώσεις του κάτοχου της πιστωτικής κάρτας με τον συμβατικό τόκο επί του εκάστοτε οφειλόμενου ποσού, από την ημερομηνία εγγραφής κάθε συναλλαγής στα βιβλία της Τράπεζας και χρέωσης του λογαριασμού της κάρτας.

7/Χρεώσεις εξόδων εξέτασης αιτήματος έκδοσης βεβαίωσης οφειλών.

8/Χρεώσεις εφάπαξ δαπάνης εξέτασης αιτήματος δανειοδότησης και προέγκρισης δανείων μη επιδοτούμενων ή επιδοτούμενων μόνο από το ελληνικό Δημόσιο.

9/Χρεώσεις εξόδων «διατήρησης» σε ακίνητους λογαριασμούς.

10/Χρεώσεις μετά από μονομερή καθορισμό και ανακοίνωση των εκάστοτε ισχυόντων επιτοκίων και διατήρησης του δικαιώματος να τα διαφοροποιεί ανάλογα με το υπόλοιπο του λογαριασμού.

11/Χρεώσεις μετά από καθορισμό κάθε φορά αριθμό ημερών δέσμευσης της διαθεσιμότητας και μετάθεσης της έναρξης της τοκοφορίας (valeur) ποσών που είτε κατατίθενται είτε αναλαμβάνονται από Καταστήματα διαφορετικά εκείνου στο οποίο τηρείται ο σχετικός λογαριασμός.

12/Μη αποδοχή της ευθύνης για δόλο ή για βαρεία αμέλεια αν αυτή πραγματοποιήσει πληρωμή σε άλλο πρόσωπο με βάση το χαμένο βιβλιόριο ή και με πλαστή υπογραφή, πριν λάβει την ειδοποίηση του κατόχου του βιβλιόριου ότι αυτό χάθηκε.

13/Επιβάρυνση λογαριασμών με έξοδα τήρησης – παρακολούθησης και κινήσεων με μέσο μηνιαίο υπόλοιπο μικρότερο εκείνου που ορίζει η Τράπεζα βαρύνονται γνωστοποιώντας τις αλλαγές μέσω ενημερωτικών φυλλαδίων ή ανακοινώσεων που διατίθενται ή αναρτώνται στα Καταστήματα της.

14/ Μη αποδοχή της ευθύνης για τις πράξεις ή παραλείψεις των επιχειρήσεων κατά τις συναλλαγές τους με τον κάτοχο πιστωτικής κάρτας και αποκλεισμός του δικαιώματος του ως άνω κατόχου να προβάλλει κατά

της Τράπεζας ενστάσεις και αξιώσεις που τυχόν θα έχει έναντι των επιχειρήσεων χωρίς να διευκρινίζουν αν η ευθύνη του κατόχου της πιστωτικής κάρτας – πελάτη έναντι της τράπεζας υφίσταται και σε περίπτωση ελλείψεως υπαιτιότητάς του ως προς την έγκαιρη γνωστοποίηση στην τράπεζα της κλοπής ή απώλειας της κάρτας.

15/Θεώρηση της Τράπεζας ως δοθείσας ή μη δοθείσα, η μη δοθείσα δήλωση βουλήσεως του δανειολήπτη-οφειλέτη της με την κοινοποίηση εγγράφων της (λογαριασμών- επιστολών κλπ) εκτός αν παραχωρείται από την Τράπεζα στον πελάτη εύλογη κατά τις περιστάσεις προθεσμία για διατύπωση ρητής δηλώσεως και παράλληλα η τράπεζα να τον ενημερώνει υποχρεωτικά κατά την έναρξη της προθεσμίας για την προβλεπόμενη σημασία της συμπεριφορά του.

16/Θεώρηση της Τράπεζας ως περιεληθούσας δήλωσης της ιδιαίτερης σημασίας στον δανειολήπτη-οφειλέτη της, αν αυτός δεν διαμαρτυρηθεί για τη μη λήψη της μέσα σε ορισμένη προθεσμία.

17/Απονομή αρμοδιότητας στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της Τράπεζας, επιβάλλοντας στον δανειολήπτη-οφειλέτη την υποχρέωση να υπαχθεί στην αποκλειστική αρμοδιότητα δικαστηρίου αν αυτό είναι απομακρυσμένο από τον τόπο της κατοικίας του.

18/ «Κήρυξη έκπτωσης» του δανειολήπτη – οφειλέτη σε σύμβαση παροχής δανείου εξοφλητέου με δόσεις σε περίπτωση υπερημερίας του ως προς την εξόφληση και μιας και μόνο δόσεως από τις πολλές που συμφωνήθηκαν, όπου καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό όλο το ποσό του δανείου.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά περίπτωση μπορεί να κριθεί «έκπτωτος» ο δανειολήπτης – οφειλέτης αν καθυστερεί «μεγάλο» αριθμό δόσεων και να είναι έγκυρη η «έκπτωση του».

Βέβαια το «μεγάλο» αριθμός είναι απόλυτα σχετικό και κρίνεται κατά περίπτωση.

19/«Κήρυξη έκπτωσης» του δανειολήπτη – οφειλέτη σε σύμβαση παροχής δανείου εξοφλητέου με δόσεις, όπου μετά από την καθυστέρηση ορισμένων δόσεων καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό όλο το ποσό του δανείου αν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση της πληρωμής.

20/Χρέωση ετήσιας συνδρομής της πιστωτικής κάρτας και των αναπροσαρμογών αυτής εκ μέρους της τράπεζας χωρίς να αναγράφεται στην σύμβαση και χωρίς να υπάρχει υποχρέωση περιοδικής πληροφόρησης του κατόχου της κάρτας για τις μεταβολές – αναπροσαρμογές.

Ποια είναι η θέση του Έλληνα Δικαστή και τι πρέπει να πράξει, όταν ο ίδιος μάλιστα πολλές φορές, δικάζοντας μία ανακοπή ως Δικαστήριο έχει αποφασίσει την ακύρωση μίας διαταγής πληρωμής για έναν ή και περισσότερους εκ των παραπάνω λόγων που επιβαρύνουν αδίκως τον δανειολήπτη-οφειλέτη χρεώνοντας τον παραπάνω ποσά από αυτά που οφείλει και στην νέα αίτηση της Τράπεζας για διαταγή πληρωμής που του προσκομίζεται, υπάρχουν άκυρα και καταχρηστικά οι ως άνω χρεώσεις;

Ποια είναι η θέση των νομίμων εκπροσώπων των Τραπεζών, που ενώ γνωρίζουν ότι αμετάκλητα έχουν κριθεί ως άκυροι και καταχρηστικοί όροι που περιέχονται στις συμβάσεις τους όπως αυτοί αναφέρονται ανωτέρω, παρά ταύτα και στην κάθε νέα Αίτηση που υποβάλλουν στον Δικαστή για να τους εκδοθεί διαταγή πληρωμής επιβαρύνουν αδίκως τον δανειολήπτη-οφειλέτη χρεώνοντας τον παραπάνω ποσά από αυτά που οφείλει;

Ποια είναι η θέση του Έλληνα Νομοθέτη, που ναι μεν Απαγόρευσε την αναγραφή Γενικών Όρων Συναλλαγών που έχουν κριθεί καταχρηστικοί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις από το έτος 2008-(ΥΑ Ζ1-798/25-6-2008 (ΦΕΚ Β΄ 1353)-, αλλά δεν κωδικοποίησε και δεν κωδικοποιεί τους καταχρηστικούς όρους συναλλαγών, έτσι ώστε να υπάρχει ασφάλεια δικαίου;

ΜΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ

Ειδική μνεία πρέπει να γίνει στην «ελεύθερη» διαπραγμάτευση των επιτοκίων των Τραπεζών με τους υποψήφιους δανειολήπτες κατά την σύμβαση Τραπεζικού δανεισμού, χωρίς να έχει θεσπιστεί ανώτατο όριο.

Έτσι, η «ελεύθερη» διαπραγμάτευση που για τον μέσο Έλληνα πολίτη με τις Τράπεζες, είναι η Τράπεζα να αναφέρει το ποσοστό επιτοκίου για το αιτούμενο προϊόν και αυτός ή να το δέχεται και να υπογράφει την

σύμβαση είτε τελικώς να μην λαμβάνει το προϊόν -as αφήσουμε το γεγονός ότι ούτε αυτό ισχύει αφού η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα να μεταβάλλει το ύψος του επιτοκίου - δεν περιορίζεται καν στους Νόμους θέσπισης ανωτάτων ορίων επιτοκίου που ισχύουν στα εξωτραπεζικά επιτόκια.

Φρονούμε ότι,παρά ταύτα και σύμφωνα με τις αρχές του 281 Α.Κ πρέπει να απαγορεύεται στη Τράπεζα να επιβάλλει επιτόκια ανώτερα από τα ανώτατα όρια που ισχύουν στα εξωτραπεζικά επιτόκια.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΡΘΡΩΝ 388 ΚΑΙ 288 Α.Κ

Η οικονομική κρίση του 2010 μαζί με την επιβολή αυστηρών μέτρων λιτότητας (δημοσιονομικών και φορολογικών), με τις αλυσιδωτές συνέπειες σε όλες τις εκφάνσεις της ελληνικής κοινωνίας αποτελούν γεγονότα έκτακτα και απρόβλεπτα, κατά την έννοια του άρθρου 388 του ΑΚ, εφόσον είναι δεδομένο ότι δεν ήταν δυνατόν να διαγνωστούν υπό ομαλές συνθήκες.

Επομένως παρέχεται από το άρθρο 388 Α.Κ η δυνατότητα στον δανειολήπτη – οφειλέτη να ζητήσει από το δικαστήριο αναγωγή της οφειλομένης παροχής του προς την Τράπεζα στο μέτρο που αρμόζει αφού μεταβλήθηκαν **μεταγενέστερα** τα περιστατικά στα οποία τα μέρη σήριξαν τη σύναψη της αμφοτεροβαρούς σύμβασης, από δε τη μεταβολή αυτή η παροχή του οφειλέτη ενόψει και της αντιπαροχής καθίσταται υπέρμετρα επαχθής.

Περαιτέρω είναι επιτρεπτή και η εφαρμογή του άρθρου 288 ΑΚ, αφού η διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ παρέχει στο δικαστή τη δυνατότητα, όταν λόγω συνδρομής ειδικών συνθηκών η εμμονή των Τραπεζών στην εκπλήρωση της παροχής από τους δανειολήπτες-οφειλέτες είναι αντίθετη προς την ευθύτητα και εντιμότητα που επιβάλλονται στις συναλλαγές και να την περιορίσει με βάση αντικειμενικά κριτήρια κατά τις αντιλήψεις που κρατούν στις συναλλαγές στο επίπεδο εκείνο το οποίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της συναλλακτικής καλής πίστης, ώστε να επιτευχθεί η αναπροσαρμογή της παροχής στο επίπεδο εκείνο το οποίο αίρει την δυσαναλογία των εκατέρωθεν παροχών και αποκαθιστά τη διαταραχθείσα καλή πίστη (ΑΠ 1325/2013 δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 988/2012 ΧΡΙΑ 2013.26).

Ειδικότερα δε η διεργασία του Δικαστηρίου για να αποφασίσει την αναπροσαρμογή συνίσταται στη σύγκριση των δύο σκελών της αναπροσαρμογής. Αν μεταξύ των δύο αυτών σκελών υπάρχει διαφορά δεν επιδικάζεται, αλλά πρέπει παραπέρα το Δικαστήριο να κρίνει αν αυτή είναι τέτοια, ώστε κατά τις αρχές της καλής πίστης να δημιουργείται η ανάγκη αναπροσαρμογής. Στη συνέχεια και εφόσον διαπιστωθεί η ύπαρξη ανάγκης αναπροσαρμογής κατά την προεκτεθείσα έννοια, η αναπροσαρμογή δεν θα ακολουθήσει τυπικό μαθηματικό υπολογισμό και δεν θα χορηγηθεί ολόκληρη η προκύπτουσα διαφορά, αλλά θα αναπροσαρμοσθεί η παροχή στο επίπεδο εκείνο το οποίο αίρει την δυσαναλογία των εκατέρωθεν παροχών και αποκαθιστά την διαταραχθείσα καλή πίστη (ΑΠ 1325/2013 δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Θα περίμενε κανείς ότι μετά την συνεχιζόμενη οικονομική κρίση επί 9 έτη θα υπήρχε ήδη σωρεία αποφάσεων όπου οι δανειολήπτες –οφειλέτες θα είχαν επιτύχει δικαστικώς σοβαρότατες αναπροσαρμογές των οφειλών τους αφού και τεράστια εισοδήματα απώλεσαν και υπερφορολογήθηκαν αλλά και η ακίνητη περιουσία τους υποτιμήθηκε σε μεγάλο βαθμό.

Μάλιστα φρονούμε ότι θα ήταν τέτοιο το «κύμα» των αποφάσεων που θα οδηγούσε είτε τις Τράπεζες να «κουρεύουν» από μόνες τους τις οφειλές των δανειοληπτών τους είτε σε νομοθετική παρέμβαση και ρύθμιση.

Όμως, τα δεδομένα αυτά δεν λειτούργησαν τελικώς όπως θα έπρεπε υπέρ του οφειλέτη-κατά τις επιταγές διατάξεων του Α.Κ 288 και 388 Α.Κ - αφού μία αρνητική αναγνωριστική αγωγή που θα μπορούσε να ασκήσει ο οφειλέτης κατά τα έτη από το 2011 και εντεύθεν θα εκδικαζόταν σε 2-3 χρόνια μετά, ενώ το ποσό της οφειλής του προς την δανείστρια Τράπεζα όπως αυτό ήταν εγγεγραμμένο στα βιβλία της προ της εκδίκασης της αγωγής και μάλιστα εντός ελαχίστου διαστήματος (3 μηνών συνήθως) θα καθίστατο άμεσα ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και με μία διαταγή πληρωμής άμεσα εκτελεστό προς εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

Βέβαια ο δανειολήπτης – οφειλέτης θα μπορούσε να ασκήσει ανακοπή επί της ως άνω διαταγής πληρωμής επικαλούμενος τα ίδια άρθρα 388 και 288 Α.Κ, **όμως όπως είναι εύλογο θα είχε τεράστια προβλήματα απόδειξης** αφού για να υποστηρίξει τον συγκεκριμένο λόγο ανακοπής θα πρέπει να έχει κάνει μία λεπτομερή ανάλυση – αντίκρουση της οφειλής του για τις άκυρες χρεώσεις που υπάρχουν σε αυτόν σύμφωνα με τα ανωτέρω αναγραφόμενα αλλά και περαιτέρω θα πρέπει να περιγράψει με λεπτομέρεια τις ζημιές που υπέστη τόσο στο εισόδημα του αλλά και στην επιβάρυνση του από την υπερφορολόγηση ενώ θα πρέπει εάν έχει ακίνητη περιουσία να υπολογίσει και την εμπορική αξία του ακινήτου του κατά τον χρόνο υποβολής της ανακοπής.

Όλα αυτά αποτρέπουν τον οφειλέτη- δανειολήπτη να ασκήσει τον συγκεκριμένο λόγο ανακοπής ή αν τον ασκήσει να μην τον ασκήσει απόλυτα ορισμένα όπως απαιτεί ο Νόμος, με συχνό αποτέλεσμα την απόρριψη του για τον τυπικό λόγο της Αοριστίας.

Ακόμα όμως και οι Δικαστές, επειδή ο συγκεκριμένος λόγος απαιτεί απόλυτη ακρίβεια και ασκείται συνθέστατα με άλλους λόγους ανακοπής για τις άκυρες χρεώσεις των τραπεζών, έχουν το δικαίωμα να δεχθούν την συγκεκριμένη ανακοπή και να ακυρώσουν την διαταγή πληρωμής όχι για τον λόγο του 388 Α.Κ ή του 288 Α.Κ, αλλά για έναν άλλο λόγο που περιέχεται σε αυτήν, αφού η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής γίνεται δεκτή αν κριθεί βάσιμος και ένας μόνο λόγος της, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει τελικώς η κρίση για τα άρθρα 388 και 288 Α.Κ και η «αναπροσαρμογή- κούρεμα» του οφειλόμενου χρέους.

Τα Συνταγματικά όρια της Ασφαλιστικής Μεταρρύθμισης. Επισκόπηση της νομολογίας του ΣΤΕ

Της **Βασιλικής Κατσαγιώνη**
Δικηγόρου, Υπ. Διδάκτορος Νομικής

Το Σύνταγμα του 1975, ακολουθώντας τις διεθνείς τάσεις της εποχής και αντανakλώντας, συγχρόνως, τους πόθους των πολιτικών δυνάμεων που συγκροτούσαν την Ε' αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων¹, διέυρυνε τον κατάλογο των θεμελιωδών δικαιωμάτων², ενσωματώνοντας ρητώς και την κοινωνική ασφάλιση στον κατάλογο των αποκαλούμενων «κοινωνικών» δικαιωμάτων με το άρθρο 22 παρ. 4 (ή παρ. 5 μετά την αναθεώρηση του 2001) κατά το μέρος που το «**Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων, όπως νόμος ορίζει**». Με την καινοτόμο αυτή διατύπωση κατοχυρώνεται ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης στο σύνολό του, χωρίς να επικεντρώνεται το ενδιαφέρον σε ορισμένους κλάδους, όπως π.χ. στην ασφάλιση γήρατος, με αποτέλεσμα να αφήνεται ελεύθερη η δυνατότητα εξέλιξης του θεσμού στο μέλλον³.

Όστόσο, **η συνταγματική ρύθμιση δεν έχει αποφύγει κακοτεχνίες που μπορεί να οδηγήσουν σε ερμη-**

νευτικά ολισθήματα, όπως η πατερναλιστική λεκτική διατύπωση «το κράτος μεριμνά»⁴, το γεγονός ότι δεν υπήρξε ειδική διάταξη στην αρχή του κεφαλαίου περί κοινωνικών δικαιωμάτων, η οποία να διακηρύσσει την υποχρέωση του κράτους για την κοινωνική ασφάλιση όλου του πληθυσμού και το γεγονός ότι περιόρισε τη μέριμνα της πολιτείας μόνο στην κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων⁵. Παρ' όλη ταύτα, με την εγγραφή της στο συνταγματικό κείμενο και την αναγωγή της σε κοινωνικό δικαίωμα, η κοινωνική ασφάλιση αποκτά μια μείζονα βαρύτητα και μια προτεραιότητα σε σχέση με τους υπόλοιπους κοινωνικούς στόχους του κράτους, πράγμα το οποίο είναι ιδιαίτερα χρήσιμο σε περιόδους φθίνουσας οικονομικής συγκυρίας, όπου είναι αδύνατη η πλήρης και ισόβαρα ικανοποίηση όλων των κοινωνικών αναγκών λόγω των περιορισμένων πόρων.

Από την ελλειπτική διατύπωση του άρθρου 22 παρ. 5 του Συντάγματος προκύπτει κατ' αρχάς ότι η κοινω-

1. Βλάχος Γ., Το Σύνταγμα της Ελλάδος, Επίμετρο στο Σύνταγμα της Ελλάδος σε Σβώλου Α./Βλάχου Γ., Αθήναι – Κομοτηνή 1979, σελ. 60.

2. Η ρύθμιση του άρθρου 22 παρ. 5 αποτελεί συνέχεια μιας αμυδρής συνταγματικής εξέλιξης. Συγκεκριμένα για πρώτη φορά εισάγονται διατάξεις κοινωνικού περιεχομένου στα Συντάγματα του 1925/26 και του 1927. Το Σύνταγμα του 1952 εγκαταλείπει και τις λίγες κοινωνικές διατάξεις των προγενέστερων Συνταγμάτων, με αποτέλεσμα η κοινωνική ασφάλιση να εισέλθει στη μεταπολεμική περίοδο χωρίς κανένα συνταγματικό έρεισμα. Στα Συντάγματα του 1968 και του 1974 υπάρχουν κάποιες κίβδηλες «κοινωνικές» διατάξεις, οι οποίες καθιερώνουν ορισμένα κοινωνικά δικαιώματα, ανάμεσα στα οποία περιλαμβάνεται και η κοινωνική ασφάλιση, ό.π. σελ. 10-13.

3. Στεργίου Α., Η συνταγματική κατοχύρωση της κοινωνικής ασφάλισης, εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 1994, σελ. 15.

4. Μαυριάς Κ., Τα κοινωνικά δικαιώματα στο Σύνταγμα του 1975 στο: Οι συνταγματικές ελευθερίες στην πράξη (Πρακτικά του Α' Συνεδρίου Ένωσης Ελλήνων Συνταγματολόγων), Αθήνα-Κομοτηνή 1986, σελ. 194.

5. Πετρόγλου Α., Αι περί κοινωνικών δικαιωμάτων διατάξεις του νέου συντάγματος, ΕΔΚΑ 1975, σελ. 387-388.

νική ασφάλιση αποτελεί κρατικό σκοπό, για την επίτευξη του οποίου παρέχεται στον κοινό νομοθέτη συνταγματική εντολή προκειμένου να εξειδικεύσει το περιεχόμενο του δικαιώματος. Υπό αυτό το πρίσμα ο κοινός νομοθέτης είναι υποχρεωμένος να νομοθετήσει, δημιουργώντας τους απαραίτητους μηχανισμούς που θα προάγουν τη λειτουργία του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης⁶. Να σημειωθεί στο σημείο αυτό ότι η υποχρέωση αυτή του νομοθέτη έχει άμεσο αντίκτυπο στα δικαιώματα των ασφαλισμένων καθώς, όπως γίνεται δεκτό, θεωρούνται δικαιούχοι από τις νομοθετικές ρυθμίσεις και όχι από το συνταγματικό κανόνα του άρθρου 22 παρ. 5 Σ⁷.

Συγχρόνως, όμως, με τη συνταγματική εντολή προς τον κοινό νομοθέτη για προαγωγή του θεσμού

της κοινωνικής ασφάλισης, το άρθρο 22 παρ. 5 κατοχυρώνει και μια θεσμική εγγύηση, η οποία οριοθετεί την ευχέρεια του νομοθέτη στη διαμόρφωση του θεσμού⁸, καθώς παρεμποδίζει μια ενδεχόμενη νομοθετική προσβολή του οργανωτικού πυρήνα του θεσμού⁹, δηλαδή των βασικών εννοιών και αρχών του, όπως αυτές προέκυψαν από την εποχή της καθιέρωσής του μέχρι σήμερα.

Παρόλα ταύτα, η ανωτέρω προστασία ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΗ. Πρόκειται στην ουσία για μια αποδοχή της θεσμικής εγγύησης υπό όρους, δεδομένου ότι η επίκλησή της είναι δυνατή μόνο στην περίπτωση που προσβάλλεται με μεμονωμένη νομοθετική παρέμβαση ο πυρήνας του θεσμού, χωρίς να προβλέπεται, συγχρόνως, είτε η αντικατάσταση του πυρήνα με ανώτερα επίπεδα κοινωνικής προστασίας (π.χ. μετεξέλιξη της κοινωνικής ασφάλισης σε κοινωνική ασφάλεια)¹⁰ είτε η δημιουργία λειτουργικών ισοδύναμων – υποκατάστατων μιας ευρύτερης προστατευτικής εμβέλειας¹¹. Στα πλαίσια, δηλαδή, μια συνολικής μεταρρύθμισης ή αναμόρφωσης του συστήματος κοινωνικής προστασίας, ο νομοθέτης μπορεί να εισαγάγει εναλλακτικά μοντέλα κάλυψης από κοινωνικούς κινδύνους, με μόνο περιορισμό από το Σύνταγμα τη διατήρηση ενός *minimum* κοινωνικής ασφάλειας¹².

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Ελληνική νομολογία στο παρελθόν άφηνε μεγάλη διακριτική ευχέρεια στο νομοθέτη κατά τη διαμόρφωση της πολιτικής του περί κοινωνικών ασφαλίσεων, καθώς κατ' επανάληψη είχε κρίνει ότι: «η διοίκηση δύναται, ποιουμένη χρήσιν της κανονιστικής αρμοδιότητός της, να ρυθμίζει εκάστοτε δια τροποποιήσεως των σχετικών (...) διατάξεων, το ύψος της αρωγής και να μειώνει έτι το ποσόν αυτής δια το μέλλον, εν όψει ιδία των οικονομικών συνθηκών, υπό τας οποίας τελεί ο ασφαλιστικός οργανισμός»¹³. Τη θέση αυτή, η νομολογία κατ' επανάληψη επιβεβαίωσε¹⁴ και μάλιστα ανέπτυξε ακόμα περισσότερο, λέγοντας με κατηγορηματικό τρόπο ότι: «...διότι

6. Βλ. Κοντιάδη Ξ., Συνταγματικές εγγυήσεις και οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2004, σελ. 379.

7. Κρεμαλής Κ., Δίκαιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή 1985, σελ. 32.

8. Κοντιάδης Ξ., Οι συνταγματικές δεσμεύσεις της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, ΕΔΚΑ 2002, σελ. 165.

9. Παπαρρηγοπούλου Π., Η κοινωνική ασφάλιση ως δημόσια υπηρεσία: συνεργασία ιδιωτικών και δημόσιων φορέων, Διοικητική Δίκη, τεύχος 2, Μάρτιος-Απρίλιος 1993, σελ. 266, όπου συγκεκριμένα υποστηρίζει: «...ο ασφαλισμένος δεν έχει αγωγή αξίωση κατά του κράτους, τέτοιο δικαίωμα αποκτά μόνο εάν προβλέπεται από ειδικότερο νόμο».

10. Όπως σημειώνει εύστοχα η Παπαρρηγοπούλου Π. (Η κοινωνική ασφάλιση ως δημόσια υπηρεσία, ό.π, σελ. 268): « Στις χώρες που έχουν καθιερώσει εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας, δεν συντρέχει λόγος να υπάρχει κοινωνική ασφάλιση, αφού την περιλαμβάνει ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλειας (Σουηδία-Νορβηγία). Στις χώρες που έχουν καθιερώσει ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλειας, η κοινωνική ασφάλιση εντάσσεται στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλειας και λειτουργεί παράλληλα με τους άλλους θεσμούς της κοινωνικής προστασίας».

11. Στεργίου Α., Η συνταγματική κατοχύρωση της κοινωνικής ασφάλισης, εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 1994, σελ. 177.

12. Κοντιάδης Ξ., Ο νέος συνταγματισμός και τα θεμελιώδη δικαιώματα μετά την αναθεώρηση του 2001, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2002, σελ. 536.

13. ΣτΕ 967/1987, ΕΔΚΑ 20, 1978, σελ. 331.

14. Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 3852/1979, ΕΔΚΑ 22, 1980, σελ. 465 επ., ΣτΕ 1511/1982, ΕΔΚΑ 24, 1982, σελ. 471.

πράγματι εκ των συνταγματικών τούτων διατάξεων (εννοούνται οι Σ 4 παρ. 1 περί ισότητας και Σ 22 παρ. 4 περί κοινωνικής ασφάλισης) δεν κωλύεται ο κοινός νομοθέτης όπως, δια νεωτέρου νόμου, μεταβάλλει τον τρόπο υπολογισμού του ύψους των ασφαλιστικών παροχών (...) (Η) μέριμνα του κράτους δια την κοινωνικήν ασφάλισιν των εργαζομένων δεν συνεπάγεται αναγκαίως και την υποχρέωσιν αυτού όπως διατηρεί αμετάβλητον το ύψος των ασφαλιστικών παροχών».

Εντούτοις, το 1989 η απόφαση 2983¹⁵ του ΣτΕ «φάνηκε» να σηματοδοτεί μια αλλαγή στάσης της νομολογίας¹⁶ απέναντι στην ευχέρεια του νομοθέτη να μειώνει την ασφαλιστική προστασία των πολιτών, καθώς έθετε ως γνώμονα οποιασδήποτε αναπροσαρμογής της κοινωνικο-ασφαλιστικής προστασίας όχι, όπως παλαιότερα, μόνο την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου αλλά, συγχρόνως, και την προαγωγή της κοινωνικής ασφάλισης των εργαζομένων. Επειδή τα δύο αυτά κριτήρια είναι αδιαχώριστα - καθώς η μέριμνα του νομοθέτη για το ασφαλιστικό κεφάλαιο έχει επιπτώσεις στο επίπεδο της προστασίας του ασφαλισμένου, ενώ κάθε μέτρο που αποβλέπει στην προαγωγή του ασφαλισμένου αντανακλάται στην οικονομική ευρωστία του ασφαλιστικού φορέα - η νομοθετική προσπάθεια πραγματοποίησης της εντολής του άρθρου 22 παρ. 5 πρέπει να στοχεύει περισσότερο σ' έναν συγκερασμό των δύο αυτών κριτηρίων λαμβάνοντας, συγχρόνως, υπόψη τις εκάστοτε κρατούσες βιοτικές συνθήκες και τις οικονομικές δυνατότητες των ασφαλιστικών οργανισμών¹⁷. Ωστόσο, η νομολογία του ΣτΕ δεν έπαψε εντελώς να εκδηλώνει το ενδιαφέρον της για «την επιβίωσιν και αποτελεσματική οικονομική λειτουργίαν» των ασφαλιστικών οργανισμών», ένα από τα πλέον χαρακτηριστικά γνωρίσματα

του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος.

Ένα επιπλέον βασικό χαρακτηριστικό του αποτελεί η πολυδιάσπαση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, με όσες αρνητικές συνέπειες αυτή επιφέρει. Ήδη από τη δεκαετία του 1950 οι συγγραφείς αναφέρονται σε «...φαινόμενον αντιοικονομικόν και αντικοινωνικόν, χρήζον ριζικής ανακαινίσεως και γενικής αναχωνεύσεως, δια να δυνηθή να παράσχη πραγματικήν αλληλά και ίσων προστασίαν εις όλους τους εργαζομένους και να τους απαλλάξη από την ένδειαν και τον φόβον της αύριον»¹⁸.

Στην προσπάθεια να αντιμετωπίσει, εν μέρει τουλάχιστον, το πρόβλημα αυτό ο νομοθέτης προέβη κατά καιρούς σε συγχωνεύσεις οργανισμών¹⁹. Επί του ζητήματος αυτού η νομολογία, αφού επανέλαβε τη σκέψη της ΣτΕ Ολ. 2692/1993, ότι, δηλαδή, **το Σύστημα δεν επιβάλλει κανένα περιορισμό ως προς τον τρόπο οργανώσεως και διοικήσεως των νομικών προσώπων που θα καταστούν φορείς της κοινωνικής ασφάλισης, δεδομένου ότι ο νομοθέτης είναι ελεύθερος να επιλέξει την παροχή της από το ίδιο το κράτος, δέχθηκε ότι η συγχώνευση μικρότερων ομοειδών ταμείων σε νέο, ευρύτερο, με την ίδια νομική φύση Ταμείο (ΝΠΔΔ), δεν προσκρούει στο άρθρ. 22 § 5 (ΣτΕ Ολ. 3096-3101/2001).**

Βέβαια, για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό η Ολομέλεια, αναλύοντας το καθεστώς των υπό συγχώνευση στην ένδικη περίπτωση Ταμείων, διέγινωσε ότι αυτά δεν ήσαν αυτοδιοικούμενα, αλλά ότι ο αριθμός και οι ιδιότητες των μελών του Δ.Σ., καθώς και ο κύκλος των ασφαλισμένων τους και το ύψος των εισφορών και των χορηγούμενων παροχών καθορίζονταν νομοθετικά. Η Ολομέλεια, ωστόσο, δεν περιέλαβε τη σκέψη των παραπεμπτικών αποφάσεων (ΣτΕ 89-94/2001) ότι **η συγχώνευση «δεν είναι, πάντως, προ-**

15. ΣτΕ 2983/1989, ΕΔΚΑ ΑΒ, σελ. 93. Βλ. επίσης ΣτΕ 136/1989, ΕΔΚΑ 1989, σελ. 401, ΣτΕ (Ολ.) 2973/1991, ΤοΣ 1991, σελ. 399, ΣτΕ 2132/1994, ΕΔΚΑ 1995, σελ. 145, ΣτΕ 3137/1998, 2779/1999, 244/2000, ΣτΕ 1337/2000, ΤοΣ 2000, σελ. 176.

16. Βλ. κριτικά σχόλια Παπαϊωάννου Α., Το Σύστημα και η μείωση της κρατικής προστασίας στο χώρο των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ΕΔΚΑ 1991, σελ. 685.

17. Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 2829/1989, Διδικ 1990, σελ. 1098.

18. Αγαλλόπουλος Χ., Κοινωνικά Ασφαλίσεις, Αθήνα, 1955, σελ. 28.

19. Παπαρηγοπούλου-Πεχλιβανίδη Π., Τα συνταγματικά όρια νομοθετικής μεταβολής της κοινωνικής ασφάλισης, Θεωρία και Πράξη Διοικητικού Δικαίου, Ιούνιος 2009, σελ. 55 επ.

δήλως απρόσφορ[η] για την για την εξυπηρέτηση των σκοπών του άρθ. 22 παρ. 5 Σ». Με τις ίδιες αποφάσεις της Ολομέλειας έγινε δεκτό ότι εφ' όσον δεν θίγονται οι παροχές προς τους συνταξιούχους των συγχωνευμένων Ταμείων, η αναβάθμιση της θέσης εκείνων από τους ασφαλισμένους που υστερούσαν σε σχέση με άλλους, αποτελεί νομοθετική επιλογή σύμφωνη προς το άρθ. 22 παρ. 5 Σ που εγγυάται τον θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης. Τέλος, κρίθηκε ότι δεν αντίκειται στο άρθ. 17 Σ και στο άρθ. 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ η χωρίς αποζημίωση αφαίρεση της περιουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών, που είχε σχηματισθεί από εισφορές των ασφαλισμένων, διότι τα ΝΠΔΔ δεν έχουν περιουσία με την έννοια της ατομικής ιδιοκτησίας, αλλιά με αυτήν εξυπηρετείται ο κρατικός σκοπός που δικαιολογεί τη σύστασή τους.

Συναφώς, η συνταγματική υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση επιτρέπει, κατά τη νομολογία, την αναδρομική σύσταση Ταμείων που λειτουργούν εν τοις πράγμασι. Τέτοια αναδρομική πρόσδοση κύρους σε παρανόμως συνεστημένο Ταμείο, η οποία απασχόλησε τη νομολογία, επιχειρήθηκε νομοθετικά με τους ν. 1027/1980²⁰ και 1902/1990²¹. Ως προς το ζήτημα αυτό κρίθηκε ότι όχι μόνο η αναδρομική σύσταση δεν προσέκρουε σε καμία συνταγματική διάταξη, αλλιά και ότι αυτή υπαγορεύθηκε από την ανάγκη κατοχυρώσεως και προστασίας των κοινωνικοασφαλιστικών σχέσεων, που αποτελούν αντικείμενο κρατικής μέριμνας, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Το ενδιαφέρον εν προκειμένω δεν είναι τόσο η νομολογιακή επικύρωση της αναδρομικής κύρωσης κανονιστικών πράξεων, βάσει των οποίων είχαν ιδρυθεί τα Ταμεία, αλλιά ότι είχαν προηγηθεί οι αποφάσεις ΣτΕ Ολ. 3596-3597/1991, σύμφωνα με τις οποίες η αναδρομική κύρωση παρανόμων κανονιστικών πράξεων είναι αντίθετη σε σειρά συνταγματικών διατάξεων. Στις περιπτώσεις, όμως, της αναδρομικής κύρωσης παρανόμως ιδρυθέντων και λειτουργούντων ταμείων—παρανομία την οποία ρητώς αναγνωρίζουν οι εν λόγω

αποφάσεις—, η στάθμιση μεταξύ αφ' ενός της συνταγματικής επιβαλλόμενης μέριμνας για την κοινωνική ασφάλιση, η οποία στην προκειμένη περίπτωση έχει τη μορφή της μέριμνας για τη διαφύλαξη των καταστάσεων που είχαν πριν από πολλά χρόνια δημιουργηθεί και αφ' ετέρου των συνταγματικών διατάξεων και αρχών τις οποίες επικαλέστηκε η Ολομέλεια του Δικαστηρίου το 1991, έκλειναν την πλάστιγγα προς την πλευρά της προστασίας της—έστω και εν τοις πράγμασι λειτουργούσης— κοινωνικής ασφάλισης. Ίσως η νομολογία να επηρεάστηκε από το γεγονός ότι οι αποφάσεις της Ολομέλειας αναφέρονταν σε κανονιστικές πράξεις και κυρωτικούς νόμους που είχαν εκδοθεί μετά το 1975, ενώ στην περίπτωση των κατά τα ανωτέρω Ταμείων οι παράνομες πράξεις ιδρύσεώς τους ανάγονται στο προ του 1975 διάστημα, οι δε κυρωτικοί νόμοι στο μετά.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, **Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΥΡΥΤΑΤΗ**· έτσι, έχει κριθεί νομολογιακά ότι :

- 1) **Ο καθορισμός του ύψους και της βάσης της εισφοράς δεν εξαρτάται από τη δυνατότητα απόλαυσης ασφαλιστικής παροχής**, ΣτΕ Ολ. 746/2011, 3003/2005 7μ., 3519/1992 Ολ.
- 2) **Δεν αποτελεί συνταγματικώς κατοχυρωμένο κανόνα η ύπαρξη αναλογίας μεταξύ ασφαλιστικών εισφορών και ασφαλιστικών παροχών**, Σ.τ.Ε. 3145/2013, 707/2006 επταμ., 3002/2005 επταμ., 58/1999.
- 3) **Ο κοινός νομοθέτης και η κατ' εξουσιοδότηση του νόμου κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση δεν κωλύονται από τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας να μεταβάλουν το σύστημα συνταξιοδότησης κατηγοριών ασφαλισμένων, ιδίως δε το ύψος των ασφαλιστικών παροχών και με μείωση ακόμη για τον εφεξής χρόνο—μείωση που μπορεί να πραγματοποιηθεί και κατά προοδευτική σε βάρος των υψηλότερων παροχών κλίμακα— ή με θέσπιση ανώτατου ορίου των**

20. Σχετ. η ΣτΕ 4086/2000 7μ., που αφορά το συσταθέν το 1949, με συλλογική σύμβαση ΝΠΔΔ, «Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης».

21. Σχετ. η ΣτΕ 2217/1994 7μ., που αφορά το συσταθέν το 1929, με απόφαση του Δ.Σ. του θεραπευτηρίου «Ο Ευαγγελισμός», «Ταμείο Ασφαλίσεως Προσωπικού Θεραπευτηρίου Ο Ευαγγελισμός Αθηνών».

χορηγουμένων ήδη (συνταξιοδοτικών) παροχών, κατά τρόπον ώστε να προκύπτει μεγαλύτερη, σε αναλογία προς τη σύνταξη που θα χορηγηθεί, οικονομική επιβάρυνση εκείνων από τους ασφαλισμένους που έχουν καταβάλει περισσότερες εισφορές, ΣτΕ 3145/2013, 2913/2013, 439/2011, 1219/2010, 3705/2006, 1077/2003 επταμ., 1948/1992 επταμ.

4) Ο κοινός νομοθέτης, αποβλέποντας στον σχηματισμό του ασφαλιστικού κεφαλαίου και στην εξυπηρέτηση της αναλογιστικής βάσεως, επί της οποίας στηρίζεται η οικονομία των οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως, δεν δεσμεύεται από τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας προκειμένης της επιβολής εισφορών και του προσδιορισμού του ύψους αυτών, που ουδόλως εξαρτώνται από τη δυνατότητα απολαύσεως ασφαλιστικής παροχής, η οποία να αντιστοιχεί προς τις επιβληθείσες εισφορές και το ύψος αυτών, ΣτΕ 3744/1999 επταμ., 3519/1992 Ολ.

5) Ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων των ασφαλισμένων επαφίεται στον νομοθέτη και στην κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικής δρώσα Διοίκηση κατά τη ρύθμιση δε των θεμάτων αυτών οι ασφαλιστικές παροχές δεν απαιτείται να βρίσκονται σε σχέση ευθείας ανταποδοτικότητας προς τις εισφορές που έχουν καταβληθεί, γιατί η αρχή της ανταποδοτικότητας μεταξύ ασφαλιστικών εισφορών και παροχών δεν είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένη, περαιτέρω δε δεν αποτελεί συνταγματικώς κατοχυρωμένο κανόνα η αναλογία ασφαλιστικών εισφορών και ασφαλιστικών παροχών, ΣτΕ 4132/2011 επταμ., 2651/2011, 439/2011, 2948/2009.

6) Από τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας, δεν κωλύονται ο κοινός νομοθέτης και η κατ' εξουσιοδότηση νόμου κανονιστικής δρώσα Διοίκηση να μεταβάλλουν για το μέλλον το σύστημα συνταξιοδότησης κατηγοριών ασφαλισμένων, ιδίως δε σε σχέση με το ύψος των ασφαλιστικών παροχών, ούτε υποχρεούνται από την ως άνω συνταγματική αρχή, στην περίπτωση αυτή, να θεσπίζουν μεταβατικές διατάξεις. Αποτελούν δε παράγοντες αρκούτσως αντικειμενικούς που δικαιολογούν τη διαφορετική μεταχείριση των συνταξιούχων σε περίπτωση νομοθετικής μεταβολής, μεταξύ άλλων, ο χρόνος επήλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, καθώς και ο χρόνος αποχώρησης από την υπηρεσία και υποβολής του συνταξιοδοτικού αιτήματος, ΣτΕ 719/2016, 600/2015,

4733/2014, 3413/2013 επταμ., 2298/2010 επταμ, 3487/2008 Ολ.

7) Υπό το κρατούν στην Ελλάδα σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως σε πλείονες ασφαλιστικούς φορείς, η παράβαση της συνταγματικής αρχής της ισότητας κατά τη ρύθμιση των ασφαλιστικών παροχών προϋποθέτει άνιση μεταχείριση ομοειδών κατηγοριών ασφαλισμένων μέσα στον ίδιο ασφαλιστικό οργανισμό. Προκειμένου, όμως, περί ασφαλισμένων σε διαφορετικούς ασφαλιστικούς οργανισμούς ή ασφαλισμένων στον ίδιο μεν οργανισμό, προερχομένων όμως από συγχώνευση διαφορετικών ασφαλιστικών φορέων, με ειδικό μεταβατικό σύστημα διατάξεων, η τήρηση της αρχής της ισότητας ελέγχεται μόνον καθ' όσον αφορά την εξασφάλιση ελάχιστου καθεστώτος ισοδυναμίας ασφαλιστικής προστασίας, ΣτΕ 600/2015, 3294/2011, 1077/2003 επταμ.

8) Η μείωση των χορηγουμένων παροχών είναι δυνατή όχι μόνον για το μέλλον, αλλά και για το παρελθόν, υπό την έννοια ότι μπορεί να καταλαμβάνει και εκκρεμείς αιτήσεις χορηγήσεως ασφαλιστικών παροχών, οι οποίες μέχρι την επέλευση της νομοθετικής μεταβολής δεν έχουν ικανοποιηθεί, διότι το Σύνταγμα δεν αποκλείει στον κοινό νομοθέτη, εκτός των ειδικώς σε αυτό προβλεπομένων περιπτώσεων (άρθ. 7 παρ. 1, 77 παρ. 2 και 78 παρ. 2 Σ), εφόσον τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, να ρυθμίζει αναδρομικώς έννομες σχέσεις με την έκδοση γενικών κανόνων.

Συνεπώς, ναι μεν με το άρθ. 22 παρ. 5 Σ δεν απαγορεύεται η επί του δυσμενέστερο μεταβολή των προϋποθέσεων χορηγήσεως εφ' άπαξ παροχών, εφ' όσον προκύπτει αιτιολογημένως ότι η διατηρησιμότητα του ασφαλιστικού κεφαλαίου μόνο με αυτές τις επεμβάσεις μπορεί να διασφαλισθεί, πλην οι επεμβάσεις αυτές, οι οποίες μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα και τη μείωση εφ' άπαξ παροχών, ακόμη δε και ενώ είναι εκκρεμείς οι αιτήσεις χορηγήσεώς τους, πρέπει να είναι σύμφωνες με τις λοιπές διατάξεις του Συντάγματος και, ιδίως, την αρχή της ισότητας των πολιτών γενικώς, αλλά και, ειδικότερα, την αρχή της ισότητας των πολιτών κατά τη συμμετοχή τους στα δημόσια βάρη, ώστε να αξιώνεται από τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους η τήρηση της υποχρεώσεως για κοινωνική αλληλεγγύη, στο σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, προσέτι δε να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας και να μη παραβιάζεται η αρχή της προ-

στατευόμενης εμπιστοσύνης. Μείωση δε απονεμομένων ασφαλιστικών παροχών υπό τους ως άνω όρους και προϋποθέσεις δεν προσκρούει στο άρθρ. 17 Σ (ΣτΕ Ολ. 734/2016).

Παράλληλα, η νομολογία σταθερά δέχεται ότι το άρθρ. 22 παρ. 5 δεν κατοχυρώνει την πλήρη ανταποδοτικότητα των ασφαλιστικών παροχών, όπως εάν επρόκειτο για ιδιωτική ασφάλιση. Όμως, στοιχείο της έννοιας της εισφοράς είναι η προσδοκία κάποιας αντιπαροχής με την επέλευση του κινδύνου (ΣτΕ 2266/2013 επταμ.). Επομένως, **η πλήρης αποσύνδεση των εισφορών από τις παροχές, η δυσανάλογη μείωση των παροχών, που θα οδηγούσε στην ομοιόμορφη μεταχείριση ασφαλισμένων που συνέβαλαν σε διαφορετικό βαθμό στη χρηματοδότηση του Ταμείου, δεν θα ήταν συνταγματικώς ανεκτή**²².

As σημειωθεί πως η μεταρρύθμιση που επιχειρείται με το Ν. 4387/2016 βασίζεται στον επανυπολογισμό των συντάξεων και την επιβολή ενιαίων κανόνων υπολογισμού εισφορών όλων των ασφαλισμένων, ανεξάρτητα από τη φύση της απασχόλησής τους. Συγκεκριμένα, υπό το συγκεκριμένο νομοθετικό καθεστώς ο υπολογισμός των εισφορών όλων των ασφαλισμένων, μισθωτών και μη μισθωτών, γίνεται βάσει του φορολογητέου εισοδήματός τους. Με μια πρώτη ανάγνωση θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι οι ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νόμου αποκαθιστούν την κοινωνική δικαιοσύνη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, αφού όλοι οι ασφαλισμένοι πληρώνουν ανάλογα με το πραγματικό εισόδημά τους. Εξάλλου και στην αιτιολογική έκθεσή του οι μεταρρυθμίσεις αυτές παρουσιάζονται ως επιβεβλημένες για την επίτευξη κοινωνικής προστασίας με όρους ισότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης, αναδιανομής και αλληλεγγύης των γενεών.

Ωστόσο, οι διατάξεις του νέου ασφαλιστικού νόμου περί ενιαίων κανόνων υπολογισμού εισφορών, εγείρουν σοβαρά συνταγματικά προβλήματα, καθότι τίθουν θεμελιώδη δικαιώματα των αυτοτελώς απασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών και

αγροτών. Τα συνταγματικά αυτά προβλήματα προκύπτουν αφενός από την εφαρμογή ενιαίων κανόνων, με πρότυπο τον τρόπο καταβολής εισφορών από τους μισθωτούς και αφετέρου από το ύψος των εισφορών που καλούνται να καταβάλουν οι ως άνω κατηγορίες μη μισθωτών ασφαλισμένων, σύμφωνα με το Ν. 4387/2016.

Καθίσταται σαφές **ότι με τον προβλεπόμενο τρόπο υπολογισμού των εισφορών ο «πυρήνας» του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση πλήττεται, ενόψει της καταφανούς παραβίασεως της αρχής της ισότητας**, στο μέτρο που οι μη μισθωτοί εξομοιώνονται ως προς τον τρόπο υπολογισμού των εισφορών τους με τους μισθωτούς, δίχως να λαμβάνεται υπόψη ο επιχειρηματικός κίνδυνος που αναλαμβάνουν οι τελευταίοι, έχουν δε ως αποτέλεσμα τον **περιορισμό της οικονομικής ελευθερίας και θίγουν το δικαίωμα ελεύθερων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων στην ελεύθερη συμμετοχή στην οικονομική ζωή της χώρας**, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος. Περαιτέρω, οι διατάξεις του Ν. 4387/2016 **διαταράσσουν την ανταποδοτικότητα ανάμεσα στις εισφορές που καλούνται να καταβάλουν οι μη μισθωτοί ασφαλισμένοι και στις παροχές που πρόκειται να δικαιωθούν.** Οι πλέον, δε, "αδικημένοι" του συστήματος είναι όσοι καταβάλουν υψηλές εισφορές, οι οποίοι θα λάβουν παροχές πλήρως αναντίστοιχες με τις εισφορές τους, αφενός λόγω των ποσοστών αναπλήρωσης που προβλέπει ο Ν. 4387/2016 και αφετέρου λόγω του ότι το όριο καταβολής εισφορών (5.860 ευρώ) είναι σχεδόν τριπλάσιο από το όριο καταβολής σύνταξης (2.000 ευρώ μισκά). Τέλος, ενόψει του ύψους των εισφορών, οι διατάξεις του εν λόγω νόμου **περιορίζουν το δικαίωμα των ελεύθερων επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων στην περιουσία**, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ στο μέτρο που οδηγούν σε δραστική μείωση των αμοιβών τους.

22. Στεργίου Α., Τα κοινωνικά (αναδιανεμτικά) δικαιώματα ενώπιον της κρίσης, ΕφημΔΔ 2016, σελ. 78 επ., Αντωνόπουλος Ε., Η διεύρυνση της έννοιας του «ανταποδοτικού χαρακτήρα» των ασφαλιστικών παροχών κατά την πρόσφατη νομολογία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου. Τα όρια στο απονεμόμενο εφάπαξ βοήθημα, ΔτΑ 2008, σελ 229 επ.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Σταματίνα Μαρματσούρη - Μάναλη
Δικηγόρος - Ειδική Δικαστική Γραφολόγος

Η γραφή διά μέσου των αιώνων κατέχει σημαντικό ρόλο τόσο στην επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων όσο και στις συναλλαγές τους.

Η διερεύνηση της γραφής και της υπογραφής αποτελεί αντικείμενο της διαγνωστικής επιστήμης της δικαστικής γραφολογίας και διενεργείται προκειμένου να διαπιστωθεί η γνησιότητα ή η πλαστότητα ενός εγγράφου, καθώς επίσης και η ταυτότητα του γράφοντος ή του υπογράφοντος ή και των δύο.

Έτσι η δικαστική γραφολογία έχει ιδιαίτερη σημασία και χρησιμότητα για την εξακρίβωση της γνησιότητας ή μη διαθκικών, της γνησιότητας ή μη υπογραφών που έχουν τεθεί σε συναλλαγματικές, επιταγές και άλλα αξιόγραφα, σε ιδιωτικά συμφωνητικά και σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, καθώς επίσης για την αναγνώριση της ταυτότητας του γράφοντος σε ανώνυμα κείμενα κ. ά.

Επομένως, η δικαστική γραφολογία συνδέεται άρρηκτα με τη δικαιοσύνη αφού, η εφαρμογή των εξειδικευμένων γνώσεων της μέσω της γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης, συντελεί στην εξακρίβωση της αλήθειας, στην αποκάλυψη της τέλεισης ή μη αδικημάτων και στη απόδοση της δικαιοσύνης.

Προκειμένου να οδηγηθεί το δικαστήριο σε μία ορθή δικανική κρίση και να εκδώσει μία απόφαση η οποία θα αγγίζει όσο είναι δυνατόν περισσότερο την αλήθεια, χρησιμοποιεί τα λεγόμενα αποδεικτικά μέσα. Ανάμεσα στα αποδεικτικά μέσα (μάρτυρες, έγγραφα, αυτοψία) συμπεριλαμβάνεται και η πραγματογνωμοσύνη. Η πραγματογνωμοσύνη

είναι ένα ειδικό αποδεικτικό μέσο, το οποίο όπως λέει η Δικονομία, αποτελεί μια προσφορά, μια βοήθεια για την ακριβή διάγνωση και κρίση επί ενός γεγονότος, για το οποίο απαιτούνται ειδικές γνώσεις.

Όταν αντικείμενο μιας αστικής ή ποινικής δίκης είναι η αναζήτηση της «πατρότητας» ενός χειρογράφου κειμένου ή της υπογραφής του, δηλ. όταν αναζητείται ο γραφέας ή ο υπογραφέας ενός εγγράφου, ή - με άλλη διατύπωση - η διάγνωση της γνησιότητας ή της πλαστότητας ενός εγγράφου (του κειμένου ή της υπογραφής του ή και των δύο), τότε είναι απαραίτητη η γραφολογική έρευνα και σύνταξη Γραφολογικής Πραγματογνωμοσύνης, την οποία ζητεί είτε το Δικαστήριο αυτεπάγγελητα, είτε οι διάδικοι.

Για να είναι αποτελεσματική η Πραγματογνωμοσύνη και επιβλητική στην αναζήτηση της Αλήθειας, πρέπει η γραφολογική έρευνα να διεξάγεται από Επιστήμονα Γραφολόγο, γνώστη και της Αναλυτικής και της Δικαστικής Γραφολογίας.

Για την γραφολογική έρευνα απαιτείται:

α) Η ανάλυση της γραφής ή της υπογραφής ή και των δύο, αφενός του «υπό κρίση εγγράφου» και αφετέρου των «δειγμάτων γνήσιας γραφής και υπογραφής» του προσώπου στο οποίο αποδίδεται το υπό κρίση έγγραφο.

Για να είναι ασφαλής αυτή η γραφολογική ανάλυση, ο πραγματογνώμονας πρέπει (σύμφωνα με τις αρχές της Γραφολογίας) να εξετάζει:

- Τους «γενικούς-ειδικούς χαρακτήρες» των

ελεγχόμενων γραφών (μέγεθος, κατεύθυνση, κλίση, μορφή κ.λ.π.).

- Τους «χαρακτήρες δομής», δηλ. τον ιδιαίτερο χαρακτηριστικό τρόπο χάραξης των επιμέρους γραμμάτων, των τόνων και των σημείων στίξεως που απορρέει από τις μικρές γραφικές κινήσεις και αποτελεί το βασικό γνώρισμα κάθε γραφής. Οι «χαρακτήρες δομής»: α) έχουν ιδιαίτερη γραφολογική αξία διότι είναι αφανείς και άγνωστοι στον γράφοντα καθόσον είναι ασυνείδητες ως επί το πλείστον κινήσεις και γι' αυτό δεν μπορεί να γίνουν αντικείμενο προσπάθειας σκόπιμης αλλοιώσεως ή απομιμήσεως και β) παραμένουν αναλλοίωτοι καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του ανθρώπου γιατί έχουν ενσωματωθεί στην ατομική γραφική του ικανότητα.

- Τις απόλυτα «προσωπικές γραφικές ιδιαιτερότητες».

β) Η αντιπαραβολή, δηλαδή η σύγκριση, της υπό κρίση γραφής και υπογραφής με τις «δειγματικές» γραφή και υπογραφές.

Ο δικαστικός γραφολόγος αυτός δηλαδή που συντάσσει τη Γραφολογική Εκθεση πρέπει να είναι και αναλυτικός γραφολόγος επειδή μπορεί να εισχωρήσει στο βάθος της γραφής και επομένως να κάνει ανάλυση της γραφής και του ερευνητέου εγγράφου και των συγκριτικών στοιχείων εις βάθος.

Οπότε έχει τη δυνατότητα, σχεδόν χωρίς λάθος, να κάνει και διάγνωση για τη γνησιότητα ή την πλαστότητα του εγγράφου ή να ανακαλύψει ποιος είναι ο γραφέας του, λαμβάνοντας υπόψιν κάθε παράμετρο όπως είναι, μεταξύ άλλων, η φυσιολογική εξέλιξη της γραφής και υπογραφής, η παθολογική αλλοίωση της γραφής και υπογραφής λόγω νόσου ή χρήσεως οινόπνευματος ή ναρκωτικών ουσιών.

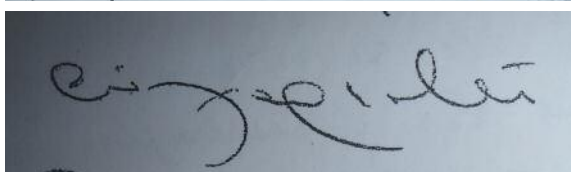
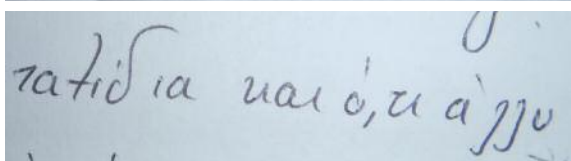
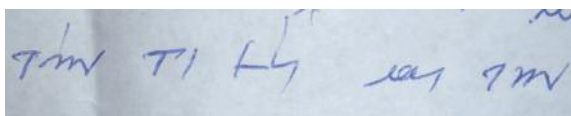
Η Αναλυτική Γραφολογία μας βοηθάει να εισχωρήσουμε στο βάθος της γραφής και να μην περιοριστούμε στην εξωτερική της μορφή. Οι θεωρητικοί

της Γραφολογίας όπως ο Αμερικάνος Hilton, ο Αγγλος Harisson, ο Γερμανός Klages, εισχώρησαν στο βάθος της γραφής και μπόρεσαν να διακρίνουν, εκτός από τους γενικούς χαρακτήρες, όπως είναι η μορφή, το σχήμα της κ.λ.π., τους λεγόμενους χαρακτήρες δομής της γραφής, πως δηλαδή στο εσωτερικό της δομείται η γραφή, και να αναζητήσουν επίσης τα καθαρώς προσωπικά στοιχεία τα οποία έχει κάθε γραφικός χαρακτήρας. Ακριβώς δε, επειδή δεν υπήρχε η γνώση της Αναλυτικής Γραφολογίας, πάρα πολλοί προγενέστεροι γραφολόγοι στην Ευρώπη, πρό πολλών δεκαετιών, περιορίζονταν σε μία εξωτερική σύγκριση της γραφής, λόγω του ότι δεν γνώριζαν τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν να διεισδύσουν στο βάθος της γραφής.

Είναι δεδομένο ότι ο γραφικός χαρακτήρας είναι μοναδικός για κάθε άνθρωπο και είναι ένα στοιχείο το οποίο δεν έχει αντίγραφο. Η γρα-

πτή κίνηση - όπως διατυπώνεται στον πρώτο από τους πέντε βασικούς παγκόσμιους νόμους της γραφής - εξαρτάται άμεσα από το κεντρικό νευρικό σύστημα, το οποίο περιλαμβάνει τον εγκέφαλο, την παρεγκεφαλίδα και το νωτιαίο μυελό. Το κεντρικό νευρικό σύστημα επηρεάζεται και από τα βιώματά του κάθε ανθρώπου και αυτό αποτυπώνεται στη γραφή του καθενός από εμάς.

(πηγές: Από την Ομιλία του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΛΛΗΝΔΡΑ στην 1η συνάντηση Ελλήνων και Ξένων γραφολόγων που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 15-10-2004 και από το βιβλίο του « Η Γραφολογία στην Υψηλότητα της Δικαιοσύνης». Ο Δημήτριος Βαλληνδράς υπήρξε Δικηγόρος, πτυχιούχος Δικαστικός Γραφολόγος με σπουδές στα Εγκληματολογικά Κέντρα Μονάχου του Wiesbaden της Γερμανίας και Διδάκτωρ Ποινικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Μονάχου).

«...Ο γραφικός χαρακτήρας είναι μοναδικός για κάθε άνθρωπο και είναι ένα στοιχείο το οποίο δεν έχει αντίγραφο ...»

Περί Ειρηνοδικείου Κυθήρων (και όχι μόνο)

του Δημητρίου Καλλίγερου
Δικηγόρου Πειραιά

Τα Κύθηρα, το νοτιότερο νησί του επανησιακού συμπλέγματος, αποτελούσαν το άκρο της θαλάσσιας γέφυρας της Μεσογείου προς την Ανατολή. Εωσότου όμως το νησί φθάσει στο σημείο να αποτελέσει υπολογίσιμο σταθμό στο διαμετακομιστικό εμπόριο της Ανατολής αλλά και οι ίδιοι οι κάτοικοί του να συμμετέχουν στο χώρο της εμπορικής ναυτιλίας, διανύθηκε πορεία ενός περίπου αιώνα, του τελευταίου της ενετοκρατίας.

Από στοιχεία που υπάρχουν στο Ιστορικό Αρχείο του Κάστρου των Κυθήρων (δικαστικές αποφάσεις κλπ.), προκύπτει ότι προ της Αγγλοκρατίας, δηλαδή του έτους 1815, στα Κύθηρα λειτουργούσαν: α) Μονομελές και Τριμελές Πρωτοδικείο, β) Πολιτικόν κριτήριο (civile) και Πολιτικόν Κριτήριο της Α΄ αιτήσεως, γ) Μονομελές και Τριμελές Εμποροδικείο, δ) Εφετείο, ε) Πολιτικόν Κριτήριο της Ειρήνης, στ) Ειρηνοδικείο (πολιτικόν Εφορείον), ζ) Προεδρεία Κυθήρων (presidenza di Cerigo) και επιπλέον δικαστική αστυνομία (polizia giudiziaria correzionale), εισαγγελέας και δημόσιος συνήγορος.

Αντίστοιχα επί Αγγλοκρατίας (1815 – 1864) στα Κύθηρα λειτουργούσε Εμποροδικείο, Κακούργιοδικείο (criminale), Πολιτικόν Κριτήριο (civile), Κριτήριο της Ειρήνης και βέβαια Ειρηνοδικείο.

Ειδικότερα ως προς τη λειτουργία Ειρηνοδικείου οι παλαιότερες έγγραφες αναφορές ανάγονται στο τέλος του 16ου αιώνα. Ενδεικτικά το 1923 λειτουργεί στα Κύθηρα Ειρηνοδικείο και Πταισματοδικείο με Ει-

ρηνοδίκη, Γραμματέα, (2) εμμίσθους δικαστικούς κλητήρες και (2) άμισθους υπογραμματείς.

Το 1968 η δικτατορία υπήγαγε δικαστικώς τα Κύθηρα στο Γύθειο, με συνέπεια τη κατάργηση του Ειρηνοδικείου και τη μεταφορά του αρχείου του στο Γύθειο, απ' όπου το έτος 1970 μεταφέρθηκε στο Πρωτοδικείο Πειραιά, όπου και παραμένει μέχρι σήμερα.

Επανιδρύθηκε το έτος 1971, με έδρα τη Χώρα των Κυθήρων, όπου έκτοτε λειτουργεί σε μίσθιο δημοτικό κατάστημα, με καταβαλλόμενο μίσθωμα το συμβολικό ποσό των <70> ΕΥΡΩ μηνιαία. Διαθέτει μόνιμο Ειρηνοδίκη – αν και για μεγάλα διαστήματα στο παρελθόν το κενό μη διορισμένου Ειρηνοδίκη καλυπτόταν με μεταβατικό κυρίως από το Ειρηνοδικείο Πειραιά αλλά και από αυτά της Νίκιας, Αίγινας κλπ. – γραμματέα και επιμελήτρια δικαστηρίων. Λόγω της ιστορικότητάς του και, κυρίως, των ιδιαίτερων συγκοινωνιακών δυσχερειών των Κυθήρων, δεν υπήχθη στις πρόσφατες συγχωνεύσεις Ειρηνοδικείων. Τέλος στο κατάστημά του συνεδριάζει μία έως δύο φορές κατ' έτος, το Μονομελές Μεταβατικό Πλημ/κείο Πειραιώς.

Αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων στην τελετή για την έναρξη του νομικού έτους στο Λονδίνο

Η αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος

Αντιπροσωπεία της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, με επικεφαλής τον Πρόεδρό της, Δημήτριο Βερβεσό (Πρόεδρο ΔΣΑ) παραβρέθηκε ως προσκεκλημένη στην ετήσια τελετή για την έναρξη του νομικού έτους στη Μεγάλη Βρετανία, που διεξάγεται στο Λονδίνο. Την τελετή διοργανώνει η Law Society of England and Wales και το συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας (Bar Council of England and Wales).

Η ελληνική αντιπροσωπεία είχε παράλληλα, συνάντηση, με αντιπροσωπεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, στην οποία συζητήθηκαν τόσο θέματα που έχουν να κάνουν με την ισότιμη πρόσβαση των γυναικών στο δικηγορικό κλάδο, αλλά και στη Δικαιοσύνη, όσο και ζητήματα που αφορούν στις σχέσεις των δικηγορικών συλλόγων, αλλά και της νομικής διαδικασίας, ενόψει του

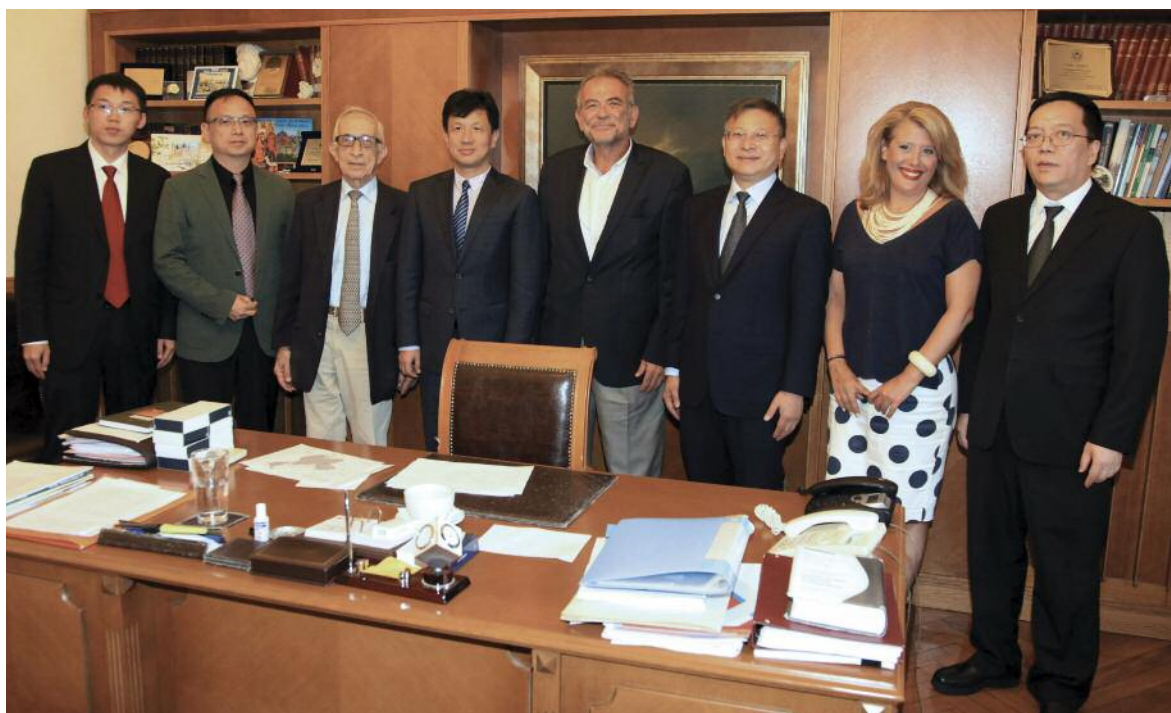
Brexit.

Επίσης, συζητήθηκε η θέση του δικηγόρου σε παγκόσμιο επίπεδο και η αναγκαία προσήλωση στον κανόνα δικαίου και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης, που, δυστυχώς, δοκιμάζεται σε πάρα πολλές χώρες.

Τονίσθηκε τέλος και από τις δύο αντιπροσωπείες η αναγκαιότητα της συνεργασίας της δικηγορικής κοινότητας, ώστε να ανταποκριθεί καλύτερα στις διάφορες οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες που αναπτύσσονται σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στην ελληνική αντιπροσωπεία μετείχαν, εκτός του Προέδρου του ΔΣΑ, ο **Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Γεώργιος Σταματογιάννης**, ο ταμίας του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, Αναστάσιος Ντούγκας και ο επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο των Συλλόγων (CCBE), Πάνος Αλεξανδρής.

Επίσκεψη αντιπροσωπείας Δικαστών της πόλης Guangzhou της Λ. Δ. της Κίνας στον Δ.Σ.Π.

Πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά συνάντηση αντιπροσωπείας Δικαστών του Πρωτοδικείου και Περιφερειακών Δικαστηρίων της πόλης Guangzhou της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας με τον Πρόεδρο του Δ.Σ.Π. Γιώργο Σταματογιάννη.

Αντικείμενο της συνάντησης ήταν η ανταλλαγή απόψεων σχετικά με το δικαστικό σύστημα των δυο χωρών, εξειδικευόμενο περισσότερο στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης, τις εξελίξεις στο ποινικό

δίκαιο και τον τρόπο λειτουργίας του δικηγόρου στην διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης.

Την κινεζική αντιπροσωπεία αποτελούσε ο Πρόεδρος Δικαστηρίου κ. Wang Yong, ο οποίος συνοδεύταν από πέντε συναδέλφους του.

Στη συνάντηση παρευρέθηκαν επίσης ο κ. Ευάγγελος Τσουρούλης, πρώην Πρόεδρος της CCBE και πρώην αντιπρόεδρος του Δ.Σ.Π. και η κ. Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Σύμβουλος του Δ.Σ.Π.

Έκδοση Ψηφιακών Υπογραφών

Από τις παρεχόμενες υπηρεσίες μέσω του ΟΠΣ Αθλομέλειας είναι δυνατή η ηλεκτρονική κατάθεση δικογράφων α) Στο ΣτΕ, β) Στα 11 Διοικητικά Εφετεία και 29 Διοικητικά Πρωτοδικεία, γ) Στο Ελεγκτικό Συνέδριο και δ) Σε 17 Ειρηνοδικεία (Αρ.Πρ. 190/2018 ΑΠ), ενώ προγραμματίζεται η ενεργοποίηση της σχετικής διαδικασίας και στα (πολιτικά) Πρωτοδικεία και Εφετεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πειραιώς και Χαλκίδας.

Για να γίνει χρήση της ανωτέρω υπηρεσίας του ΟΠΣ, απαραίτητο είναι ο Δικηγόρος να διαθέτει προηγμένη ψηφιακή υπογραφή. Όσοι συνάδελφοι δια-

θέτουν ήδη ψηφιακή υπογραφή ΣΕ ΙΣΧΥ αυτή είναι χρηστική. Όσοι συνάδελφοι είτε ουδέποτε διέθεταν ψηφιακή υπογραφή είτε δεν την ανανέωσαν εγκαίρως, άρα δεν είναι σε ισχύ, πρέπει να εκδώσουν νέα.

Η έκδοση της ψηφιακής υπογραφής θα γίνεται στα Γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου από την ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9/2018 και ώρα 10.00πμ έχοντας εκτυπωμένα από το portal.olomeleia.gr τα τέσσερα (4) έγγραφα που προκύπτουν κατά την αίτηση έκδοσης ψηφιακής υπογραφής.

Περισσότερα στο www.dspeir.gr

Η Δ.Ε. έλαβε και δημοσιεύει την παρακάτω **επιστολή** του συναδέλφου Άρη Τσαβδαρίδη:

Προς Δικηγορική Επικαιρότητα
Συνάδελφοι

Σας στέλνω αίτηση που ομάδα συναδέλφων υποβάλλαμε προς το ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά στις 23-3-2018, προκειμένου να δημοσιευθεί στο περιοδικό του συλλόγου μας.

«Με μεγάλη έκπληξη μας παρατηρούμε άφωνοι την εκκωφαντική και ανεπί-τρεπτη σιωπή των δικηγορικών συλλόγων, και μεταξύ αυτών και εκείνου του Πειραιά, ως προς το επίκαιρο ζήτημα των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας.

-Επειδή δεν μπορεί ασφαλώς ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά να παραμένει σιωπηλός μπρος στην επίθεση που δέχεται η φτωχολογία από τις τράπεζες, το Κράτος και τα ΜΜΕ, διότι η σιωπή του μπορεί να εκληφθεί ως συνενοχή και υποταγή στα συμφέροντα των τελευταίων.

- Επειδή κατά συνέπεια οφείλτε να λάβετε θέση ως προς το κρίσιμο ζήτημα των πλειστηριασμών, ως προς την επίθεση δηλαδή που δέχεται ο φτωχός πληθυσμός και να καταγγείλετε τους «διακανονισμούς» και τα «κουρέματα» των δανείων που διαφημίζουν οι τράπεζες, ως φενάκη, διότι δεν περιλαμβάνουν τα στεγαστικά δάνεια, δηλαδή την πρώτη κατοικία, όπου οι τράπεζες αρ-νούνται κάθε αξία λόγου διευκόλυνση στον δανειολήπτη.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟ ΖΗΤΑΜΕ

Να λάβετε θέση κατά των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Να καταγγείλετε τους «διακανονισμούς» και τα «κουρέματα» των δανείων που διαφημίζουν οι τράπεζες, ως φενάκη.

Οι υπογράφωντες Δικηγόροι Πειραιά
Άρης Τσαβδαρίδης, Μιχάλης Ιωαννίδης,
Βασίλης Παπανικολάου, Ηλίας Ιωάννου,
Γεώργιος Μπάλλιος»
Πειραιάς 2-10-2018
Άρης Τσαβδαρίδης

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΣΠ έχει ήδη πάρει θέση στο ζήτημα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας με την από 2/7/2018 απόφασή του, η οποία έχει ως ακολούθως

Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά της 2^{ας} Ιουλίου 2018

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει την απόλυτη αντίθεσή του στο επερχόμενο κύμα των μαζικών πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας, με επισπεύδοντες Πιστωτικά Ιδρύματα, Ιδιώτες, αλλά και το Ελληνικό Δημόσιο. Εκφράζει την αμέριστη συμπαράστασή του στον εργαζόμενο που έμεινε άνεργος, στον εργαζόμενο του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που υπέστη δραματική συρρίκνωση στα εισοδήματά του, στους συνταξιούχους που από το 2011 κι έπειτα έχουν υποστεί αλλεπάλληλες μειώσεις, στους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες ή μη, που οι πολιτικές της υπερφορολόγησης και της λιτότητας τον ανάγκασαν να μην μπορεί να εκπληρώσει τις όποιες υποχρεώσεις είχε δημιουργήσει. Υπό τα ως άνω δεδομένα παρίσταται άμεση η ανάγκη προς διατήρηση της κοινωνικής συνοχής της θέσπισης νόμου για την αυτοδίκαιη προστασία της πρώτης κατοικίας για οφειλές προς Πιστωτικά Ιδρύματα και Ελληνικό Δημόσιο-Ασφαλιστικά Ταμεία, για φυσικά πρόσωπα με ή χωρίς πτωχευτική ικανότητα με κριτήρια αντίστοιχα με αυτά που ίσχυαν μέχρι το τέλος του έτους 2013, δηλαδή Το ύψος της αντικειμενικής αξίας του υπό εκπλειστηρίαση ακινήτου να μην υπερβαίνει το αφορολόγητο όριο της πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά 50% (Για τον άγαμο τις 300.000,00 ευρώ (δηλαδή το αφορολόγητο όριο πρώτης κατοικίας = 200.000,00 ευρώ + προσαύξηση 50%), για τον έγγαμο 375.000,00 ευρώ (δηλαδή το αφορολόγητο όριο πρώτης κατοικίας=250.000,00 ευρώ + προσαύξηση 50%), ενώ για κάθε ανήλικο τέκνο προβλέπεται προσαύξηση ποσού 25.000,00 ευρώ. Δηλαδή για ένα έγγαμο με δύο ανήλικα τέκνα, το όριο προστασίας ορίζεται στις 450.000,00 ευρώ (250.000,00 + 25.000,00 + 25.000,00 + προσαύξηση 50%).

Πρωτοφανής είσοδος και εξονυχιστική έρευνα της Αστυνομίας σε Δικηγορικό Γραφείο του Πειραιά

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά ενημερώθηκε από το μέλος του Συλλόγου Παναγιώτη Σαπουτζάκη για την αήθη και πρωτοφανή είσοδο και την εξονυχιστική έρευνα στο δικηγορικό του γραφείο ομάδας τεσσάρων (4) οπλοφόρων και ενός (1) βαθμοφόρου αστυνομικών άνευ δήλωσης των στοιχείων τους και μη συντρεχουσών των νομίμων υποθέσεων προς τούτο.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά μετά από τις επιπλέον ληφθείσες πληροφορίες και διευκρινίσεις από τους ενοίκους Δικηγόρους και μη του Δικηγορικού Γραφείου του καταγγέλλοντος, έχει διαμορφώσει την άποψη ότι η επίκληση ισχυρισμών εκ μέρους των οπλοφόρων αστυνομικών ότι είχαν καταγγελλία, ότι ακούστηκε η λέξη «βοήθεια» από το Δικηγορικό Γραφείο είναι «έωλη» μέχρις ότου αποδειχθεί η ταυτότητα του καταγγέλλοντος.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά έχει την άποψη ότι πρέπει να διερευνηθεί υπηρεσιακά και σε βάθος από την ΕΛ.ΑΣ. και από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη το ανωτέρω περιστατικό ως μία ενέργεια κατά των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα της Ελλάδος αλλα και την ΕΣΔΑ και για τους πρόσθετους λόγους ότι ο καταγγέλλων Δικηγόρος συμμετέχει σε δίκες με αυξημένο κοινωνικό διακύβευμα.

Η ενδεχόμενη απάντηση των αρμοδίων φορέων ότι πρόκειται περί μιας απλής και τυπικής υπηρε-

σιακής ενέργειας των Αστυνομικών Οργάνων στα πλαίσια της αιτούμενης προστασίας της ζωής και της περιουσίας του πολίτη ουδόλως μας βρίσκει σύμφωνους, διότι η προστασία ενός δικαιώματος δεν καταλύει άλλα δικαιώματα ούτε συμψηφίζεται η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων με την παραβίαση άλλων, πολύ δε περισσότερο όταν υπάρχουν συνταγματικοί και ρυθμιστικοί κανόνες που προστατεύουν αυτά από την αυθαίρετη, παράνομη άσκηση εξουσίας, άλλως καθ' υπέρβαση των εξουσιών οργάνων ασφαλείας.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά θα απευθύνει το παρόν έγγραφο εκτός από την Αστυνομική Διεύθυνση Πειραιά και στο αρμόδιο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και σε οποιοδήποτε άλλο φορέα προστασίας των ατομικών Δικαιωμάτων και θα λάβει μέρος σε όλες τις ενέργειες που θα αποφασιστούν από το ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά προς αποφυγή στο μέλλον αντίστοιχων κατάφωρων παραβιάσεων των δικαιωμάτων των πολιτών.

Πειραιάς 21/9/2018

Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Του Δ.Σ.Π.
Ο Πρόεδρος Δ.Σ.Π.

Σχετικά με την βομβιστική επίθεση έξω από δικηγορικό γραφείο του Πειραιά

Ο Δ.Σ.Π. καταδικάζει απερίφραστα την εγκληματική ενέργεια, με χαρακτηριστικά κοινού ποινικού δικαίου, που είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση υλικών ζημιών, με την τοποθέτηση και ενεργοποίηση εκρηκτικού μηχανισμού έξω από δικηγορικό γραφείο στον Πειραιά.

Τέτοιες απόλυτα καταδικαστέες πράξεις αλλη-

και οι όποιες συνακόλουθες με αυτές εικαζόμενες προεκτάσεις, ευρίσκουν αντίθετο το δικηγορικό σώμα και αποπροσανατολίζουν τον πολίτη, από το λειτούργημα του δικηγόρου που είναι η εύορκη εκπροσώπηση των εντολέων τους και ταυτόχρονα η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ενδυνάμωση

«Νομικά Ζητήματα που προκύπτουν από τη συμφωνία των Πρεσπών πριν και μετά το δημοψήφισμα» Επιστημονική εκδήλωση στην Θεσσαλονίκη

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή, 5 Οκτωβρίου 2018, στο ξενοδοχείο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ PALACE, η εκδήλωση που διοργάνωσε η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας και ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, με θέμα: «Νομικά Ζητήματα που προκύπτουν από τη συμφωνία των Πρεσπών πριν και μετά το δημοψήφισμα».

Χαιρετισμό απύθνυαν ο Πρόεδρος της Ολομέλειας, Δημήτριος Βερβεσός, ο Πρόεδρος του ΔΣΘ, Ευστάθιος Κουτσοχήνας, και ο Α' Αντιπρόεδρος του ΔΣΘ, Στυλιανός Μαυρίδης. Συντονιστής της εκδήλωσης ήταν ο ταμίας του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης και Πρόεδρος της Επιτροπής Δημόσιων Σχέσεων και Κοινωνικής Ευαισθητοποίησης του Δ.Σ.Θ Αναστάσιος Ντούγκας.

Οι εισηγητές ανέπτυξαν ενδιαφέρουσες και τεκμηριωμένες νομικά θέσεις, διατηρώντας αμείωτο το ενδιαφέρον του κοινού στις τέσσερις και πλέον ώρες της εκδήλωσης.

Εισηγητές των επί μέρους θεμάτων ήταν:

Ο ομότιμος καθηγητής Διεθνούς Δικαίου του ΕΚΠΑ, Άγγελος Γιόκαρης, η ομότιμος καθηγήτρια Νομικής Σχολής του ΑΠΘ, Ζωή Παπασιωπή - Πασσιά, η καθηγήτρια Διεθνούς Δικαίου του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Παρούλα Νάσκου - Περράκη, ο ομότιμος καθηγητής Διεθνούς Δικαίου Πανεπιστημίου Αθηνών, Αντώνιος Μπρεδήμας, ο δημοσιογράφος Σταύρος Λυγερός, ο Πρόεδρος του ΔΣΘ και Δρ Εμπορικού Δικαίου, Ευστάθιος Κουτσοχήνας και ομόνιμος λέκτορας της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ, Βενιαμίν Καρακωστανόγλου. Η εκδήλωση έλαβε χώρα σε μία κατάμεστη αίθουσα, με την παρουσία μεγάλου αριθμού Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων, δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, δικηγόρων, νομικών και κοινού.

Στην εκδήλωση έκανε παρέμβαση, μεταξύ άλλων, ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, Γεώργιος Σταματογιάννης, ο οποίος αναφέρθηκε στα ακόλουθα:

“Μια εκδήλωση κατά τίτλο με αμιγώς νομικό περιεχόμενο, που όμως δεν μπορεί παρά να έχει και πολιτικές αποχρώσεις. Ο νόμος είναι μια απεικόνιση, μια παγίωση της πραγματικότητας. Το βέβαιο είναι ότι ο χρόνος στη συγκεκριμένη περίπτωση λειτουργούσε σε βάρος της χώρας μας (140 και πλέον χώρες την έχουν αναγνωρίσει με το ανεπιθύμητο όνομα)

εμείς οι ίδιοι είμαστε αψευδείς μάρτυρες με την παρουσία μας σε ευρωπαϊκά και όχι μόνο fora να προσπαθούμε να διορθώσουμε μη νόμιμες ονοματοδοσίες. Γι' αυτό λοιπόν πιστεύω ότι για τη συγκεκριμένη διένεξη και αντιπαλότητα δεν ισχύει η άποψη ότι είναι καλύτερη η ΜΗ συμφωνία από μια κακή συμφωνία. Ζητούμενο πιστεύω εδώ είναι αν πρόκειται για μια κακή συμφωνία.

Επειδή τα διαλαμβανόμενα θέματα δεν αφορούν απλά την αστική κατάσταση πολιτών που καλύπτουν τουλάχιστον το της ηπειρωτικής ελληνικής επικράτειας, αλλά ουσιαστικά την καθημερινότητα, την πνοή εκατομμυρίων ελλήνων πολιτών, γι' αυτό θα προσπαθήσω όσο γίνεται πιο αντικειμενικά να προσεγγίσω τις έννοιες συνέπειες της συμφωνίας στο σύνολό της και όχι αποσπασματικά ή κατά λέξη.

Η συμφωνία ρυθμίζει το ζήτημα της υπηκοότητας και της ιθαγένειας και μέσω αυτών και το ζήτημα της εθνικότητας; θα μπορούσε στο άρθρο 1 παρ. 3 να γίνεται πιο αναλυτική έκθεση των εννοιών γλώσσας, ιστορίας και όχι στο άρθρο 7, δίνοντας την δέουσα σημασία στις έννοιες αυτές που ουσιαστικά προσδιορίζουν τη συμφωνία.

Η συμφωνία δεν ασχολείται με θέματα εθνότητας, ούτε αναγνώρισης, ούτε μη αναγνώρισης. Η λέξη «nationality» προσδιορίζει-περιγράφει τον όρο ιθαγένεια, υπηκοότητα. Ίσως έπρεπε να επιμείνουμε στο «citizenship», όπως και για τη γλώσσα στο όνομα σλαβομακεδονική, κάτι που έτσι και αλλιώς αναφέρεται στο άρθρο 7.

Οι έννοιες συνέπειες της συμφωνίας θα ξεκινήσουν από τη στιγμή που θα κυρωθεί από την Ελλάδα, αφού έπεται η δική μας κυρωτική διαδικασία αυτή της FYROM. Οι προσκλήσεις σε Ε.Ε. και NATO δεν σημαίνουν ένταξη αν δεν υπάρξει κύρωση ελληνική.

Κλείνοντας θέλω να επισημάνω ότι και στην πολιτισμένη Ευρώπη δεν είναι λίγες οι εστίες διαφωνιών που είχαν σημείο αναφοράς ιστορικά στοιχεία ανάμεσα σε κράτη που διαμορφώθηκαν από πρόσφατες Συνθήκες (Ιταλία-Αυστρία στο Τιρόλο, Γερμανία-Δανία).

Η επιτυχία της συμφωνίας δεν μπορεί να κριθεί μονοσήμαντη νομικά. Σημασία έχει πώς θα την αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία, ως λαός μακριά από εθνικιστικές κορώνες και σε βάθος χρόνου θα κριθεί ως ιστορική αναγκαιότητα».

Συνάντηση του Προεδρείου της Συντονιστικής Επιτροπής με την Υπουργό Εργασίας κ. Έφη Αχτσιόγλου

Αθήνα 9.10.2018

Με την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Έφη Αχτσιόγλου, συναντήθηκε χθες το Προεδρείο της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, αποτελούμενο από τον Πρόεδρο της Ολομέλειας και του ΔΣΑ, Δημήτριο Βερβεσό, τον Πρόεδρο του ΔΣΘ, Ευστάθιο Κουτσοχόνα, και τον Πρόεδρο του ΔΣΠ, Γεώργιο Σταματογιάννη.

Το Προεδρείο της Συντονιστικής Επιτροπής εξέθεσε σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι με τις υπηρεσίες του ΕΦΚΑ και κατέθεσε αναλυτικό υπόμνημα. Τέθηκαν ιδίως τα εξής κρίσιμα ζητήματα:

1. Άμεση νομοθέτηση των ασφαλιστικών ελαφρύνσεων, που εξαγγέληθηκαν από τον Πρωθυπουργό.
2. Άμεση εκκαθάριση και επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών εμμίσθων και αμειβομένων με ΤΠΥ.
3. Αντιμετώπιση των αστοχιών των συστημάτων που ΕΦΚΑ που έχουν ως αποτέλεσμα ενήμεροι συνάδελφοι να στερούνται ασφαλιστικής ικανότητας.
4. Υπολογισμός των ασφαλιστικών εισφορών στα ειδοποιητήρια του 2018 βάσει των καταβλητέων εισφορών του 2017 και συνυπολογισμός, αν δεν έχει υπάρξει, των πληρωμών ή/και των γραμματίων των δικηγόρων.
5. Χαρακτηρισμός της «αμοιβής» για συμμετοχή των δικηγόρων σε εκλογές σωματείων ως «αποζημίωσης» (ώστε να μην επιβαρύνεται με φόρο εισοδήματος, ΦΠΑ και ασφαλιστικές εισφορές).
6. Άμεση πληρωμή ληξιπρόθεσμων παροχών υγειονομικής περίθαλψης σε είδος (προ του 2012) και σε χρήμα.
7. Πληρωμή εξωτερικών δικηγόρων συνεργαζόμενων με τον ΕΦΚΑ ανά την Επικράτεια, όταν έχουν οφειλές ρυθμισμένες ή μη (κατά τρόπο ανάλογο με την εγκύκλιο 1222/2017 της ΑΑΔΕ).
8. Επανεξέταση των προϋποθέσεων χορήγησης του «βοηθήματος ανεργίας» στους δικηγόρους – ελεύθερους επαγγελματίες, καθώς, λόγω των αυστηρών όρων χορήγησης, ελάχιστοι συνάδελφοι μπορούν στην πράξη να το λάβουν.
9. Εκδίκαση των ιεραρχικών προσφυγών των ασφαλισμένων Δικηγόρων (ΤΑΝ/ΤΥΔΑ/ΤΥΔΕ).
10. Παραχώρηση του κτηρίου του πρ. ΙΚΑ Πύλης Αξίου στις δικαστικές υπηρεσίες του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Η Υπουργός Εργασίας άκουσε με προσοχή τα ζητήματα που έθεσε υπ' όψιν της το δικηγορικό σώμα, και ενημέρωσε το Προεδρείο της Συντονιστικής Επιτροπής για τα εξής:

1. Το νομοσχέδιο που θα περιέχει τις πρωθυπουργικές

εξαγγελίες για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών θα κατατεθεί μέχρι το τέλος Νοεμβρίου στη Βουλή. Το νομοσχέδιο θα αφορά τις εισφορές των αμίσθων δικηγόρων και θα προβλέπεται από 1.1.2019 α) μείωση των εισφορών κύριας σύνταξης από 20% σε 13,33%, β) διατήρηση των εισφορών υγειονομικής περίθαλψης στο 6,95%, και γ) διατήρηση των προβλεπόμενων «εκπτώσεων». Παράλληλα, οι εισφορές επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ θα διαμορφωθούν σε πάγια ποσά (64,5€ μηνιαίως για τους δικηγόρους Αθηνών, που επιβαρύνονται με εισφορές εφάπαξ και 41 € μηνιαίως για τους δικηγόρους των λοιπών δικηγορικών συλλόγων που δεν επιβαρύνονται με εισφορές εφάπαξ). Η μείωση των εισφορών επικούρησης και εφάπαξ θα ισχύσει αναδρομικά από 1.1.2017. Το ασφαλιστικό καθεστώς των εμμίσθων θα παραμείνει ως έχει.

2. Η εκκαθάριση των εισφορών των εμμίσθων και όσων εργάζονται με ΤΠΥ, θα ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος Νοεμβρίου.

3. Έχει προταθεί και προωθηθεί στο Υπουργείο Οικονομικών από το Υπουργείο Εργασίας νομοθετική ρύθμιση για τον χαρακτηρισμό των «αμοιβών» των δικηγόρων που συμμετέχουν στις εκλογές σωματείων ως «αποζημίωσης», με τις εντεύθεν συνέπειες.

4. Το Υπουργείο Εργασίας εξετάζει τρόπους ώστε οι εξωτερικοί δικηγόροι του ΕΦΚΑ να μην υπόκεινται σε πλήρη συμψηφισμό των αμοιβών τους, όταν έχουν οφειλές.

5. Για το θέμα του «βοηθήματος ανεργίας» δικηγόρων – ελεύθερων επαγγελματιών θα μελετηθεί η βασιμότητα των αιτιάσεων της Συντονιστικής Επιτροπής ώστε να εξεταστεί η πιθανότητα τυχόν βελτιώσεων ή τροποποιήσεων.

6. Για την αντιμετώπιση του ζητήματος της προβληματικής επικοινωνίας των δικηγόρων της Περιφέρειας με τον ΕΦΚΑ, θα δημιουργηθούν κέντρα επικοινωνίας με δικηγόρους στα περιφερειακά υποκαταστήματα ΕΦΚΑ.

7. Τέλος, για το ζήτημα της παραχώρησης του κτηρίου του πρ. ΙΚΑ Πύλης Αξίου στις δικαστικές υπηρεσίες του Εφετείου Θεσσαλονίκης, η Υπουργός εξήγησε ότι το αίτημα έχει εξεταστεί αλλά στο συγκεκριμένο κτίριο στεγάζονται υπηρεσίες του ΕΦΚΑ και του Υπουργείου Υγείας. Ως εκ τούτου, χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Η Υπουργός επιφυλάχθηκε να μελετήσει τα υπόλοιπα ζητήματα που έθεσε το Προεδρείο της Συντονιστικής Επιτροπής προκειμένου να αναζητηθούν οι βέλτιστες δυνατές λύσεις, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου και του ΕΦΚΑ, και πάντοτε σε πνεύμα συνεργασίας με το δικηγορικό σώμα.

Ζητήματα που τέθηκαν κατά τη συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής στις 7.10.2018

23

Συνεδρίασε στην Αθήνα στις 7/10/2018 η Συντονιστική Επιτροπή της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος.

Στη συνεδρίαση, την πρώτη μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, παρέστη ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Μιχάλης Καλογύρου. Η παρουσία του Υπουργού σηματοδοτεί την συναντίληψη για την εκατέρωθεν απαιτούμενη συνεργασία και τον σεβασμό των μερών στο πλαίσιο της επίτευξης του θεσμικού τους ρόλου.

Στον Υπουργό τέθηκαν, από τον Πρόεδρο της Ολομέλειας Δ. Βερβεσό και τα μέλη της Συντονιστικής, ζητήματα που αφορούν στην Δικαιοσύνη και στο Δικηγορικό Σώμα. Και ιδίως:

1) Η αναγκαία τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου για την υποχρεωτικότητα της διαμεσολήθνης μετά την έκδοση της αρ. 34/2018 απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

2) Τα ζητήματα που ανακύπτουν κατά την παροχή Νομικής Βοήθειας και ιδίως η μεγάλη καθυστέρηση στην καταβολή αμοιβών.

3) Η προώθηση θεσμικών μεταβολών για την ενθάρρυνση της διαιτησίας στους Δικηγορικούς Συλλόγους στο πλαίσιο της προώθησης των εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών.

4) Η προώθηση της Ηλεκτρονικής Δικαιοσύνης (e-justice), σε όλο το εύρος των διαδικαστικών ενεργειών στην Πολιτική και Διοικητική Δίκη με έμφαση στην ηλεκτρονική κατάθεση όλων των δικογράφων (συμπεριλαμβανομένων των προτάσεων και των σχετικών) και την ηλεκτρονική παρακολούθηση της ροής των υποθέσεων με προσωποποιημένη πληροφορία των δικηγόρων.

5) Οι κατάλληλες θεσμικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της οικονομικής και διοικητικής αυτοτέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων.

6) Η τροποποίηση του άρθρου 340 παρ. 1 του ΚΠΔ, προκειμένου να αποτραπεί το φαινόμενο των ποινικών δικών χωρίς την παρουσία του συνηγόρου υπεράσπισης που απάδει στην Συνταγματική και Διεθνή δικαιοταξία.

7) Η πρόβλεψη:

α) ενιαίου γραμματίου προκαταβολής εισφορών και ενσήμων στην τακτική διαδικασία για παράσταση και προτάσεις

β) γραμματίου προκαταβολής εισφορών και ενσήμων στην περίπτωση πρόσθετων λόγων αναίρεσης στην ποινική δίκη.

8) Η επιβαλλόμενη αύξηση του ύψους των αμοιβών

των δικηγόρων του Δημοσίου, που σήμερα προβλέπονται σε ύψος υπολειπόμενο των ελαχίστων ποσών του Παραρτήματος Ι του Κώδικα Δικηγόρων.

Ο Υπουργός αναγνώρισε ότι ανακύπτουν ζητήματα τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν μετά από θεσμικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα. Επιφυλάχθηκε να μελετήσει όλες τις προτάσεις των Δικηγορικών Συλλόγων και να πάρει θέση επί αυτών.

Το δικηγορικό σώμα εκφράζει την ικανοποίησή του για την παρουσία του Υπουργού στη συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής και προσβλέπει σε διαρκή και αποτελεσματική συνεργασία αλλά πρωτίστως στην άμεση επίλυση των χρονιζόντων κρισίμων και σπουδαίων προβλημάτων του κλάδου αλλά και της απονομής Δικαιοσύνης. Είναι γνωστό, ότι η διαδικασία κατ' ατόμων, τα οποία φέρονται, ως αγνώστου διαμονής, κινείται μονομερώς από πλευράς του διαδίκου μέρους, το οποίο στρέφεται κατ' αυτού, το οποίο φέρεται, ως τοιούτο.

Με άλλα λόγια η διαδικαστική πρωτοβουλία ανήκει στο κινόν την όλη διαδικασία διάδικο μέρος, με αποτέλεσμα πολλές φορές, να συντρέχει περίπτωση δολιότητας από πλευράς του, δηλαδή αυτό να φέρει το έτερο διάδικο μέρος, ως αγνώστου διαμονής, έτσι ώστε να επιτυγχάνει την έκδοση δικαστικών αποφάσεων αρεστών, μόνον, σε αυτό!!!...

Τούτο δε διότι ο Δικαστής δεν διαθέτει το νόμιμο δικαίωμα και την νομική δυνατότητα της διερευνήσεως της συνδρομής της προϋποθέσεως στο πρόσωπο του αγνώστου διαμονής διαδίκου της ανωτέρω ιδιότητας και, ως εκ τούτου, εκδίδει την απόφασή του με τον κατά (99,9%) αγνώστου διαμονής διάδικο κατά τρόπο ευνοϊκό για τον αντίδικό του.

Με αφορμή το ανωτέρω γεγονός ο γράφων πιστεύει, πως επιβάλλεται στο παρόν ζήτημα, να τροποποιηθεί η σχετική νομοθεσία και να χορηγηθεί η αυτεπάγγελτη δυνατότης στον Δικαστή της διερευνήσεως της συνδρομής ή όχι της ιδιότητας του αγνώστου διαμονής στο διάδικο μέρος, το οποίο η συνήθως ενάγουσα πλευρά φέρει, ως αγνώστου διαμονής, δια της χρησιμοποιήσεως του σχετικού μηχανισμού, τον οποίο διαθέτει, τόσο το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, όσο και το Υπουργείο Δικαιοσύνης, διότι, άλλως, θα αντιμετωπίσουμε τραγελαφικά φαινόμενα, τα οποία, ιδίως, εμείς οι μάχιμοι Δικηγόροι αντιμετωπίζουμε στην πράξη.

9ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης Ποινικολόγων & Μαχόμενων Δικηγόρων

**ΕΝΩΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΓΩΝ ΚΑΙ
ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ**
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

9^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Σάββατο 22 & Κυριακή 23 Σεπτεμβρίου 2018
Στάθες συνεδρίου: 10:00 - 17:00

ΔΩΡΕΑΝ!
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
Με χαμηλόβαθμης βεβαίωσης συμμετοχής

- ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - ΛΙΜΑΝΙΑ, ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
- ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ - ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
- ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ (ΑΣΤΙΚΗ - ΠΟΙΝΙΚΗ) - ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
- ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΚΑΣΤΩΝ, ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΩΝ, ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ
- ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ
- ΣΤΕΓΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ: ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΑΚΡΙΣΗ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Η Ένωση Ποινικολόγων & Μαχόμενων Δικηγόρων, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά αιτο Πανεπιστήμιο Πειραιά συνδιοργάνωσαν το 9ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης στο Δημοτικό θέατρο Πειραιά το Σάββατο 22 και την Κυριακή

23 Σεπτεμβρίου 2018

Θέματα: -Πειραιάς: Ναυτιλιακό Κέντρο-Λιμάνια-Κέντρο Διαιτησίας Ναυτικών Υποθέσεων -Επίκαιρα προβλήματα δικηγορίας- Διαμεσολάβση (αστική-ποινική) - Δεοντολογία δικηγόρων. - Δικαστική αστυνομία-Αστυνομική προανάκριση - Συνταγματική Αναθεώρηση-Γεωπολιτικές εξελίξεις. -Στέγαση της Δικαιοσύνης: Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά-Μεταναστευτικό Δίκαιο.

Χαιρετισμούς έκαναν οι κ.κ.: Αγγελική Αλειφροπούλου Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου, Γιάννης Μώραλης, Δήμαρχος Πειραιά, **Γεώργιος Σταματογιάννης Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά**, Άγγελος Κότιος, Πρύτανης του Πανεπιστημίου Πειραιώς, Βασίλης Ταουζής, Πρόεδρος της Ένωσης Ποινικολόγων Μαχομένων Δικηγόρων.

Εισηγητές ήσαν και τα παρακάτω μέλη του ΔΣΠ: **Δέγληρης Παναγιώτης** Δικηγόρος, επισκ.καθηγητής Πανεπιστημίου Λευκωσίας, ΣΕΠ-ΕΑΠ με θέμα: Κέντρο Ναυτιλίας και Διαιτησίας για την ανάπτυξη του Πειραιά, **Γερασίμου Νίκος**-Δικηγόρος «Αναγκαιότητα θέσπισης διεθνούς κέντρου διαιτησίας ναυτικών υποθέσεων στον Πειραιά», **Χρόνης Περιβολάρης**, Δικηγόρος, Σύμβουλος ΔΣ Πειραιά, «Πειραιάς-Διεθνές ναυτιλιακό κέντρο και διαιτη-

σία», **Χριστίνα Βαθειά** –Δικηγόρος με θέμα : Αναζητώντας την αναγκαιότητα της συνταγματικής αναθεώρησης υπό την παρούσα χρονική συγκυρία», **Χρήστος Ηλιάδης**, του Πλούταρχου, -Δικηγόρος-Γενικός Γραμματέας ΔΣΠ, «Ποινική Δικηγορία και επαγγελματική δεοντολογία», **Παναγιώτα Μπουρλιτίδου** - Δικηγόρος, Σύμβουλος ΔΣ Πειραιά, «Ο ρόλος του Δικηγόρου στη διαδικασία της διαμεσολάβησης» **Παναγιώτης Πετρόπουλος**, Δικηγόρος, Αντιπρόεδρος ΔΣ Πειραιά «Οι σχέσεις των Δικηγόρων μεταξύ τους», **Ευφημία Τσιλικιώτη**, Δικηγόρος, «Δεοντολογία Δικηγόρων», **Παναγιώτης Διαδινά-**

κης Δικηγόρος «Ζητήματα φορολογίας δικηγόρων-εκσυγχρονισμός πλαισίου», **Ανδρέας Παλευρατζής** «Είναι η δικαιοσύνη πραγματικά ανεξάρτητη;», **Βλάνσση Μαργαρίτα** α. Δικηγόρος «Κριτική στο νόμο Παρασκευόπουλου», **Κωνσταντίνος Τσαγκαρόπουλος**-Δικηγόρος, «Εξαγγελίες για τις ασφαλιστικές εισφορές δικηγόρων εν αναμονή της απόφασης. Ποια είναι η αλήθεια και τι πρέπει να διεκδικήσουμε» **Σωτήρης Ντινόπουλος** - Δικηγόρος, «Σχέσεις κρατουμένων και δικηγόρων στις φυλακές», **Μαργαρίτα Ανδρουλή**, δικηγόρος «Δικηγόροι

και κρίση, **Ιωάννης Καλογοριδάκης** δικηγόρος, «Άρση τηλεφωνικού απορρήτου», **Απόστολος Κόντος** Δικηγόρος, Πρόεδρος του Συλλόγου Νέων και Ασκουμένων Δικηγόρων Πειραιά «Προβλήματα των νέων δικηγόρων», **Αθηνά Χαρβαλάκου** δικηγόρος, Αντιδήμαρχος Πειραιά, «Μετεγκατάσταση δικαστηρίων», **Γεώργιος Καραμιζάρης** δικηγόρος Σύμβουλος ΔΣ Πειραιά «Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά», **Νικόλαος Μπιλιής** δικηγόρος Σύμβουλος ΔΣ Πειραιά « Δικαστική Αστυνομία: έννοια, ρόλος και αναγκαιότητα θεσμοθέτησής», **Γιάννης Μπουρίθης** Δικηγόρος, «Αστυνομική προανάκριση»,

Γεώργιος Παναγόπουλος Δικηγόρος, «Προσφυγικό δίκαιο: Διεθνείς και Ευρωπαϊκές συνθήκες» και **Εύη Σταυρουλάκη**, Δικηγόρος, DEA Πανεπιστημίου Λίβη «Πλημμέλειες του μεταναστευτικού νόμου»

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά **Γεώργιος Σταματογιάννης** προήδρευσε κατά την Γ Συνεδρίαση του Συνεδρίου με θέμα: ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ (ΑΣΤΙΚΗ – ΠΟΙΝΙΚΗ) – ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ. Στο συνέδριο μετείχε η Χορωδία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Στιγμιότυπα από το Συνέδριο

26

της Μαρίας Φλωροπούλου- Μακρή
τ. Αντιπροέδρου ΔΣΠ

BREXIT

Στις 25 και 26 Ιουνίου 2018 αντιπροσωπεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας (Law Society of England and Wales) επισκέφτηκαν τους Προέδρους των Δικηγορικών Συλλόγων Πειραιώς και Αθήνας για να συζητήσουν και εξετάσουν τις συνέπειες του BREXIT για τον μεγάλο αριθμό Άγγλων Δικηγόρων που είναι «εγκατεστημένοι» στην Ελλάδα ως «Κοινοτικοί Δικηγόροι».

Στον Πειραιά οι εν λόγω εκπρόσωποι συναντήθηκαν στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. με Άγγλους Δικηγόρους εγκατεστημένους στον Πειραιά και είναι μέλη του Δ.Σ.Π. με την ιδιότητα του Κοινοτικού Δικηγόρου. Τους εκπροσώπους του Law Society και τους εδώ εγκατεστημένους Άγγλους συναδέλφους υποδέχθηκε και καλωσόρισε ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. κ. Γ. Σταματογιάννης μαζί με τον τ. Πρόεδρο του CCBE κ. Ε. Τσουρούλη, οι οποίοι έδωσαν τις απαραίτητες πληροφορίες και διαβεβαιώσεις στήριξης στους εν λόγω κοινοτικούς μας συναδέλφους.

Στην Αθήνα την αντιπροσωπεία του Law Society υποδέχθηκε ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Α. και της Ολομέλειας κ. Δ. Βερβεσός μαζί με μέλη του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. και στη συνέχεια τους παρέθεσε γεύμα.

Οδηγία για «Συλλογικές Αγωγές»

Στη συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE) που έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στις 14/9/2018 παρέστη η Επίτροπος Δικαιοσύνης της Ε.Ε., η οποία αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων σημαντικών θεμάτων, στην προτεινόμενη Οδηγία για «Συλλογικές Αγωγές».

Η προτεινόμενη Οδηγία προβλέπει ότι διάφορες, απροσδιόριστες επί του παρόντος, οντότητες ("qualified entities"), ως «εκπρόσωποι» καταναλωτών, νομιμοποιούνται να ασκούν «συλλογικές αγωγές» (ενώ μάλλον εξαιρούνται οι δικηγορικές εταιρίες και Δικηγορικοί Σύλλογοι!!), χωρίς να προσδιορίζεται εάν οι ενάγοντες (οντότητες) έχουν την υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.

Άμεση και έντονη ήταν η αντίδραση των μελών της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, οι οποίοι όχι μόνο αμφισβήτησαν την προτεινόμενη «αποκλειστική νομιμοποίηση» των "qualified entities" αλλά τόνισαν ότι στην Ελλάδα, καθώς και σ' όλα τα Κράτη-

Μέλη της Ε.Ε. (με εξαίρεση ορισμένες Σκανδιναβικές χώρες) οι διάδικοι έχουν την υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο Δικηγόρο και συνεπώς το CCBE δεν μπορεί και δεν πρέπει να επιτρέψει οποιαδήποτε παρέκκλιση από αυτή τη διάταξη, η οποία (παρέκκλιση) θα οδηγήσει στην απώλεια δικηγορικής ύλης και κυρίως την έλλειψη της δέουσας προστασίας του πολίτη/καταναλωτή στην διεκδίκηση των νομίμων αξιώσεών του. Οι θέσεις της Ελληνικής Αντιπροσωπείας επικροτήθηκαν από όλους τους συνέδρους και θα συμπεριληφθούν στο υπόμνημα που το CCBE θα υποβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κανονισμός για την επίδοση εγγράφων και την λήψη αποδείξεων σε αστικές και εμπορικές διαφορές

Τα αρμόδια όργανα της Ε.Ε. προωθούν ένα νέο νομοθέτημα για την τροποποίηση του Κανονισμού περί επιδόσεως εγγράφων σε αστικές και εμπορικές διαφορές. Με τις τροποποιητικές ρυθμίσεις εισάγεται η υποχρεωτική ηλεκτρονική επίδοση εγγράφων (π.χ. δικόγραφο αγωγής, κλήσεις, αποφάσεις κλπ.) σε πρόσωπα που κατοικούν σε χώρα διαφορετική από αυτήν όπου ασκείται η αγωγή ή άλλες δικαστικές διαδικασίες. Επίσης το προτεινόμενο νομοθέτημα περιέχει διατάξεις για την διευκόλυνση της λήψης αποδείξεων (εξέταση μαρτύρων και εμπειρογνομόνων κ.α.) δια της μεθόδου τηλεδιάσκεψης (video conference).

Το σώμα των Ελλήνων Δικηγόρων οφείλει να εξετάσει το κείμενο του προτεινόμενου τροποποιητικού νομοθετήματος και να κάνει τις δικές του προτάσεις και παρατηρήσεις, αφού αυτό αφορά το έργο του δικηγόρου σε διασυνοριακές υποθέσεις.

Πανηγυρική έναρξη του Αγγλικού Δικαστικού Έτους

Κατόπιν προσκλήσεως των δύο Δικηγορικών Συλλόγων Αγγλίας (Bar Council και Law Society) οι Πρόεδροι του Δ.Σ.Α. και Δ.Σ.Π. κ.κ. Δ. Βερβεσός και Γ. Σταματογιάννης και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο CCBE κ. Π. Αλέξανδρος παρευρέθηκαν στις πανηγυρικές εκδηλώσεις που έλαβαν χώρα στο Λονδίνο στις 30/9/2018 και 1/10/2018 για την έναρξη του νέου Δικαστικού Έτους της Αγγλίας.

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.
Δικηγόρος - Διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο
Facebook:
ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
Email: snadpeir@gmail.com

Συναδέλφισες/οι,
Η αρχή του δικαστικού έτους πρέπει να συνοδεύεται με τις προσδοκίες για μια δημιουργική χρόνια. Μετά τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ για τον υπολογισμό των ασφαλιστικών μας εισφορών στον ΕΦΚΑ, κυβερνητικοί και μη κύκλοι βιάστηκαν ν' αποπειραθούν τη δημιουργία πανηγυρικού κλίματος. Ωστόσο, η σκληρή αλήθεια των αριθμών δεν αφήνει περιθώρια για ευκολόγια. Χαρακτηριστικό είναι πως για εισόδημα μέχρι 7.033, δεν υπάρχει η παραμικρή μείωση στο ύψος των καταβαλλόμενων εισφορών, ενώ πρέπει να φτάσουμε στο εισόδημα των 9.000,00€ για να πετύχουμε την ιλιγγιώδη μείωση της μηνιαίας εισφοράς των 25 περίπου ευρώ.

As μη γελιόμαστε, όσο κι αν έχουμε ανάγκη και την παραμικρή ελάφρυνση, το καθεστώς ανασφάλειας που βιώνει το Δικηγορικό Σώμα δεν αντιμετωπίζεται με παυσίπωνα. Τουναντίον, απαιτείται η στόχευση στην ανατροπή, έστω την δομική μεταρρύθμιση, των ρυθμίσεων που οδήγησαν στην αφαίμαξη του κλάδου. Η αύξηση του κόστους απονομής Δικαιοσύνης, η ταυτόχρονη αύξηση της άμεσης και η επιβολή της έμμεσης φορολογίας, το τέλος επιτηδεύματος, η αφαίρεση δικηγορικής ύλης, οι αλλαγές στον ΚΠολΔ αποτυπώνουν το βάρος που κλήθηκε να σηκώσει στις πλάτες του ο κλάδος. As μη βιαζόμαστε να πανηγυρίσουμε επειδή, προς το παρόν, δε θα κληθούμε να «τριχοτομηθούμε» κατά την εκτέλεση των καθηκόντων μας ή επειδή μπορούμε να μετράμε την κατάντια πολλών αναμονών σε έναν ηλεκτρονικό πίνακα στην Εισαγγελία της Αθήνας. Όχι τουλάχιστον μέχρι τη στιγμή που θα αποκτήσουμε ένα πραγματικά δωρεάν, υψηλού επιπέδου συστήματος υγείας αντάξιου των εισφο-

ρών που καταβάλλουμε όλα αυτά τα χρόνια.

Στην κατεύθυνση αυτή, ο Σύλλογος μας φροντίζει να δίνει το παρόν σε κάθε forum προσπαθώντας να επικοινωνήσει, χωρίς αναστολές, τα προβλήματα που συνεπάγεται η δικηγορική πραγματικότητα του νέου κι ασκούμενου δικηγόρου. Ούτως, την 22η&23 ήμαστε παρόντες στο συνέδριο της «Ένωσης μαχόμενων Ποινικολόγων», που έλαβε χώρα στον Πειραιά. Η εισήγηση της αντιπροέδρου του Συλλόγου μας, Έφης Τσιλικιώτη, αφορούσε τη «Δεοντολογία των Δικηγόρων», αποσπώντας το θαυμασμό όλων. Στο πλαίσιο της εκπροσώπησης του Συλλόγου, το περιεχόμενο της εισήγησής μου αφορούσε τη δικηγορική πραγματικότητα και την κατάσταση που βιώνουν οι Νέοι κι Ασκούμενοι Δικηγόροι σε αυτή. Ακολουθεί αποσπασματικά, με την ελπίδα ότι θα αποτελέσει βάση προβληματισμού. Προφανώς κάθε κριτική είναι παραπάνω από καλοδεχούμενη. Απευθυνόμενος στο συνέδριο:

«Διακατέχομαι από λύπη ή μάλλον θυμό, καθώς η ζοφερή πραγματικότητα που αποτύπωνε η ομιλία μου στο πρώτο σας συνέδριο σας έχει ενταθεί. Τα προβλήματα που αποτυπώνει επομένως και σήμερα η εισήγησή μου -Η δικηγορική πραγματικότητα, η θέση του Νέου δικηγόρου σε αυτή και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει- μάλλον συνιστά διαχρονικό ζήτημα παρά επίκαιρο...

Δυστυχώς, δεν υπάρχει καταλληλότερη λέξη για να προσδιορίσει την δικηγορική πραγματικότητα όλων μας από τον τίτλο στην αφίσα του συνεδρίου σας: Μ α χ ο μ ε ν η. Είναι όμως μία λέξη που έχουμε εφεύρει για να βαυκαλιζόμαστε μεταξύ μας ή αποτυπώνει μια σειρά χαρακτηριστικών που συνοδεύουν την άσκηση των καθηκόντων μας και ποια είναι αυτά;;...[εν μέσω αλλήλων]... τον αναγνωρί-

Απόστολος Κόντος

του, την προκαταβολή φόρου παρέχοντας συνάμα υψηλού επιπέδου υπηρεσίες...

Αγαπητές/οι κ. σύνεδροι,

Είναι σαφές πως τα παραπάνω χαρακτηριστικά συναντά κανείς σε κάθε Νέα και Νέο συνάδελφο. Ωστόσο, υπάρχει πλήθος άλλων που του προσδίδουν το δίχως άλλο τον τίτλο του μαχητή, καθώς τον συναντούμε σε:

- Εκείνο το συνάδελφο που το όνειρο του δεν εξαντλείται στην πρόσληψη του σε μια Διοικητική Υπηρεσία, σε μια ασφαλιστική ή τραπεζική εταιρεία.
- Εκείνη τη νέα συνάδελφο που καλείται να απαντήσει σε αγγελίες με τίτλο, Ζητείται νέα εμφανίσιμη δικηγόρος.
- Στον Ασκούμενο συνάδελφο μας που γεμάτος όνειρα καλείται να απαντήσει σε αγγελίες που ως απαιτούμενο προσόν για την πρόσληψη του υπαγορεύουν την κατοχή δίκυκλου οχήματος..
- Σε κάθε νέα και νέο συνάδελφο που εργάζεται σε δικηγορικά γραφεία ή εταιρείες σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, σε εξαντλητικά ωράρια, με μισθούς δυσανάλογα χαμηλούς της προσφοράς του, δίχως ασφαλιστική κάλυψη, συχνά εκτελώντας χρέη και καθήκοντα που ουδεμία σχέση έχουν με τη νομική επιστήμη.
- Στο συνάδελφο που καλείται να εργαστεί σε συνθήκες εργασίας που του απαγορεύουν στην πράξη την παρακολούθηση κάποιου μεταπτυχιακού τίτλου. Μεταπτυχιακό τίτλο που το Δημόσιο και Δωρεάν Ελληνικό Πανεπιστήμιο κοστολογεί σε τιμές

1.200 έως και 5.000 ευρώ!!!

- Στη συνάδελφο που φτάνει στο σημείο να απολογείται στον εργοδότη της εφόσον προχωρήσει στη δημιουργία οικογένειας.
- Στο συνάδελφο που με αίσθηση καθήκοντος αναλαμβάνει υποθέσεις νομικής αρωγής, προπληρώνει τον ΦΠΑ και τις εισφορές του και αναγκάζεται να περιμένει την ελάχιστη αμοιβή του από το ΤΑΧΔΙΚ ύστερα από 2 και 3 χρόνια.
- Στη συνάδελφο που πρέπει να περιμένει από τις 7 το ξημέρωμα για να καταθέσει μια αγωγή στην Ευέλπιδων, πανηγυρίζοντας γιατί παράλληλα μπορεί και μετράει την κατάντια μας με τις αναμονές στην Εισαγγελία σ' έναν ηλεκτρονικό πίνακα...
- Στον ασκούμενο συνάδελφο που εργάζεται δίχως να έχει καν τα ελάχιστα εργασιακά δικαιώματα. Δίχως να λαμβάνει υπερωρίες, δίχως προβληπομένες άδειες, δίχως εξασφαλισμένες ελάχιστες αμοιβές!!!

Είναι προφανές πως ο Σύλλογος των Νέων κι Ασκούμενων δικηγόρων Πειραιά είναι αρωγός σε κάθε νέα και νέο συνάδελφό μας που παλεύει σε αυτές τις αντιξοότητες.

Αξιότιμοι κ. σύνεδροι,

Η ως άνω πραγματικότητα δεν αφήνει περιθώρια για δισταγμούς. Δεν αρκεί η μόνιμη επωδός ενάντια στις Κυβερνήσεις της κρίσης και στα μνημόνια. Οφείλουμε να παραδεχτούμε πως η ως άνω κατάσταση αποτυπώνει και τις παθογένειες δεκαετιών και οφείλουμε να τις ΑΝΤΙΠΑΛΕΨΟΥΜΕ!! Κάθε προσπάθεια που σκοπό έχει να επικοινωνεί τα προβλήματα του δικηγόρου σώματος, να μάχεται για λύσεις, παρέχοντας παράλληλα υψηλού επιπέδου επιστημονικό έργο είναι παραπάνω από απαραίτητη και θα βρίσκει το Σύλλογό μας σύμμαχο..».

Έφη Τσιλικιώτη

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Του **Θωμά Σταμόπουλου**,
Δικηγόρου Πειραιά

Πρόσφατα διεξήχθησαν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη των αιρετών οργάνων διοικήσεως του Ταμείου Αλληλοβοηθείας, του οποίου είχα την τιμή να είμαι μέλος του απειθρόντος Διοικητικού Συμβουλίου, μη θέσας εκ νέου υποψηφιότητα εκλογής, διότι, το μεν εθεώρησα, πως πρέπει, να εισέλθουν στην Διοίκηση του νεωτέρας ηλικίας άτομα εκπροσωπούντα το νέο αίμα, το δε, διότι πιστεύω, ότι δεν ήτο δυνατόν, να προσθέσω, τουλάχιστον, με την εικόνα, που απεκόμισα, ως διατελέσας μέλος του Δ.Σ. του, κάτι περισσότερο.

Οι διαπιστώσεις μου από την τριετή συμπαραμονή μου στην Διοίκησή του είναι οι ακόλουθες:

1. Κατ' αρχήν το Ταμείο διαθέτει διμελές διοικητικό προσωπικό, το οποίο εργάζεται άοκνα και αποτελεσματικά για την επιτυχία των σκοπών του.

Με άλλα λόγια έχομε την τύχη, να διαθέτομε επάξιο υπαλληλικό προσωπικό.

2. Τα αιρετά μέλη, διέθεσαν, **ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΛΑΒΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ**, εργατώρες και διάθεση για να επιτευχθούν οι στόχοι του Ταμείου, ανταποκριθέντα, απολύτως, στην προτίμηση των ψηφοφόρων για το πρόσωπό τους.

3. Οι προηγούμενες Διοικήσεις του Ταμείου εφρόντισαν, όπως διασφαλίσουν δια της διοικητικής αυτοτέλειάς του, ως αυτοτελούς νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, την περιουσία του και να την διατηρήσουν στο μέγιστο δυνατό βαθμό αποδόσεως, με προεξάρχουσα την αποχωρήσασα λόγω

συνταξιοδοτήσεως, τέως, Πρόεδρο Ζωή Καραντζαλη και το επιτελείο της.

Πράγματι, σε αυτή την ομάδα το Ταμείο μας πιστεύω, ότι οφείλει πάρα πολλή.

4. Η ενσκήψασα οικονομική κρίση, χάρις στις διαρκείς και παραγωγικές προσπάθειες των Διοικήσεων, δεν επιρρέασε, τόσο πολύ την λειτουργία και κυρίως τους σκοπούς υπάρξεως του Ταμείου μας και αυτό αποτελεί, ασφαλώς, μια σημαντική επιτυχία τους, εάν ληφθεί, υπόψιν, πως σε άλλες περιπτώσεις, ιδίως για το αντίστοιχο Ταμείο των Αθηνών, τα πράγματα δεν εξελίχθησαν αισίως...!!!

5. Υπάρχουν, όμως, και μερικά πράγματα, τα οποία κατά την άποψή μου θα πρέπει, να αντιμετωπισθούν είτε άμεσα, είτε έμμεσα. Παραθέτω τα θέματα προς διευθέτηση χωρίς να διεκδικώ το αλάθητο του Θεού...!!!:

5.1. Κατ' αρχήν το Ταμείο κατά την προσωπική μου άποψη χρειάζεται ένα οικονομικό διευθυντή-διαχειριστή (μάντζερ), διότι εμείς, ως Δικηγόροι, εξαιρέσει ελαχιστοτάτων περιπτώσεων, οι οποίες φρονώ, πως δεν είναι δυνατόν, να ανευρεθούν στους Δικηγόρους Πειραιώς, δεν διαθέτομε την γνώση και την τέχνη για την δημιουργία, την κατάσχεση και την εκτέλεση οικονομικών σχεδίων διαχειρίσεως οικονομικών στοιχείων.

Πιστεύω, ότι αυτή η έλλειψη, είναι χρόνια και, ίσως, η ύπαρξη διοικητικού διευθυντού διαθέτοντος σχετικές τεχνικές γνώσεις, θα είχε αποφέρει μεί-

ζονα ωφελήματα για το Ταμείο μας.

5.2. Η βιωσιμότητα του Ταμείου μας δεν είναι εξασφαλισμένη μακρόπνοα και οι σχετικές αναλογιστικές μελέτες, τις οποίες η απελθούσα Διοίκηση διενήργησε, εκάστοτε, λειτουργούσα σοφά, κατέδειξε, πως η διάρκεια ζωής του Ταμείου μας με βάση τα τρέχοντα δεδομένα, ίσως, διαρκέσει μέχρι το 2030 ή έστω μέχρι και το έτος 2032.

Πρακτικά αυτό σημαίνει, πως το Ταμείο μας, θα έπρεπε, μάλλον, να μην δεχθεί άλλα μέλη και να εκπληρώσει την αποστολή του με τα υπάρχοντα, διότι προοδευτικά, ελλείψει υπάρξεως νεοεγγραφόμενων μελών, δεν θα είναι επιτεύξιμη η βιωσιμότης του.

5.3. Σημαντικό εμπόδιο για την επίτευξη των στόχων του αποτελούν οι κεφαλαιακοί κυβερνητικοί περιορισμοί, καθώς και οι καταστατικοί τοιούτοι.

Το καταστατικό του χρήζει σχετικής τροποποίησης, διότι, άλλως, πως τα διαθέσιμα κεφάλαιά του αντί να πολλαπλασιάζονται, θα κατατρώνονται, ως μη παράγοντα υπεραπόδοση.

5.4. Υπάρχει ζήτημα με την μη καταβολή στο Ταμείο μισθώματος από τον Δικηγορικό Σύλλογο και το Ταμείο Υγείας.

Είναι ένα θέμα, που είχα θίξει στους λοιπούς συναδέλφους του απελθόντος Δ.Σ., ιδίως, εάν κάποιος αναλογισθεί, πως τα μέλη του Ταμείου μας σιγά-σιγά δεν ταυτίζονται, πλέον, με τα μέλη του Δ.Σ.Π. και τα συμφέροντα είναι, πλέον, διαφορετικά.

5.5. Χρειάζεται αναθεώρηση των διατάξεων του ισχύοντος καταστατικού, ώστε να μην εμφανίζονται ζητήματα, όπως αυτό που δημιουργήθηκε χαρακτηριστικά πρόσφατα και μας εξέθεσε αναίτια, χωρίς να υπάρχει υπαιτιότητα στην Διοίκηση, αλλά μην σας φαίνεται περίεργο και στο οικείο μέλος!!!

Συμπερασματικά πιστεύω, ότι η πολιτική για την Διοίκηση του Ταμείου μας απαιτεί την κατάρτιση σχετικής τεχνικοοικονομικής μελέτης, η οποία θα χρησιμεύσει, ως πυξίδα, για τις

επερχόμενες Διοικήσεις, διότι είναι τοις πάσιν, πλέον, γνωστόν, πως ευρισκόμεθα σε εποχή τεchnοκρατών και έχουν παρέλθει, ανεπιστρεπτί, οι εποχές, που οι Δικηγόροι, έστω και με τις εμπειρικές τους γνώσεις ηδύναντο, να διοικήσουν ένα Ταμείο με οικονομικό χαρακτήρα.

Κλείνοντας το παρόν άρθρο θα ήθελα, να ευχαριστήσω τους αγαπητούς συναδέλφους και το προσωπικό του Ταμείου μας, οι οποίοι συνελειτουργήσαν κατά το χρονικό διάστημα της θητείας μου και να ευχηθώ, όπως δείξουμε μεταξύ μας την μείζονα δυνατή κατανόηση, ιδίως σε μια περίοδο, που οι σχέσεις μεταξύ των Δικηγόρων διέρχονται σοβαρή κρίση λόγω των αντίξοων συνθηκών που επικρατούν και, ως εκ τούτου απαιτείται μεταξύ μας η επίδειξη της μεγίστης δυνατής αλληλοκατανοήσεως και αλληλεγγύης.

As γίνει αντιληπτό, ότι χωρίς την επαγγελματική μας συσπείρωση, την επίδειξη συναντιληψέως και τον προσανατολισμό σε νέες θεσμικές και όχι προσωπικές πολιτικές, οι οποίες θα βοηθήσουν την επιβίωση μας σε τόσο σκληρό κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο, το οποίο είναι το Ελλαδικό τοιούτο, οι Δικηγόροι δεν θα έχουν φωτεινό μέλλον, αλλά, μόνο, ζοφερές προοπτικές.

Δημήτρης Πιστικός

Η ελευθερία τής γνώμης

Σε όλα τα πολιτισμένα κράτη τού κόσμου, η ελευθερία τής γνώμης είναι ένα ανεκτίμητο φυσικό δικαίωμα των πολιτών, που κατακτήθηκε με μακρούς, επίμονους και αιματηρούς αγώνες. Γεννήθηκε και έλαβε πλήρες νόημα, εντός τού αρχαίου αθηναϊκού δημοκρατικού πολιτεύματος, προτού εξατμισθεί από τους δημαγωγούς και αναιρεθεί από τους κρυφούς ολιγαρχικούς. Είναι πασίδηλο εκείνο το προτρεπτικό «τις αγορεύειν βούληται», όπως επίσης η αυστηρά υποχρεωτική προσέλευση των Αθηναίων πολιτών στην Πνύκα προκειμένου να ακούσουν, διαμορφώσουν και διατυπώσουν γνώμες και να λάβουν αποφάσεις.

Μετά την πτώση τής αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας, η ελευθερία τού λόγου, φιμώθηκε για πολλούς αιώνες και το δικαίωμα κοβόταν και ραβόταν στα μέτρα των λόγης απολυταρχικών εξουσιών, που καθόριζαν την τύχη τών πολιτών και έγγραφαν όπως επιθυμούσαν την ιστορία. Σήμερα θεωρείται δεδομένο και καθιερωμένο στα συντάγματα των πολιτισμένων κρατών και κυρίως στις συνειδήσεις τών πολιτών. Και είναι, επίσης, γνωστό ότι δεν γινόταν (ούτε γίνεται) πάντοτε ορθή χρήση τού δικαιώματος αυτού αλλά συχνά η χρήση του άγγιζε και υπερέβαινε, τα όρια της ασυδοσίας.

Για τους λόγους αυτούς, το δίκαιο (και πολύ σωστά) έθετε και θέτει ορισμένους φραγμούς στη χρήση του προκειμένου να προστατέψει τα δικαιώματα όλων, ορίζοντας ως εγκλήματα του ποινικού νόμου κάποιες υπερβάσεις του (π.χ. Νόμος περί Τύπου, διασπορά ψευδών ειδήσεων, εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμιση, παραβιάσεις απορρήτων και πολλά άλλα).

Εντούτοις, στη χώρα μας, όπως και σε άλλες χώρες τού πλανήτη, ανθίζει το είδος των ανθρώπων που, κάνοντας χρήση τού δικαιώματος της ελευθερίας τού λόγου, μιλούν για όλα, έχουν αξιωματική άποψη για όλα και φυσικά απαίτηση να ακούγονται παντού. Υποθέτω ότι λίγοι νεοέλληνες, έχουν υπόψη τους το λεχθέν από το μεγάλο μας γλύπτη Πραξιτέλη «μέχρι των αστραγάλων σκυτοτόμε». Το περιστατικό που διασώζεται από την παράδοση, αναφέρει ότι ο Πραξιτέλης, σκοπεύοντας να φιλοτεχνήσει ένα έργο του ζήτησε από έναν σανδαλοποιό να του δείξει πώς κατασκευάζει τα σανδάλια τών πελατών του. Ο σανδαλοποιός (σκυτοτόμος) ανταποκρίθηκε πρόθυμα αλλά εξηγώντας τον τρόπο κατασκευής του, παρασύρθηκε και άρχισε να υποδεικνύει στο γλύπτη πώς θα πρέπει να κατασκευάσει το πόδι και εν συνεχεία το υπόλοιπο σώμα τού αγάλματος! Τότε έλαβε την παραπάνω αιχμηρή απάντησή του.

Μου προκαλεί, επομένως, θλίψη να διαβάζω ή να ακούω «απόψεις» επιτυχημένων σε κάποιο τομέα πολιτών, που τις διατυπώνουν με κατηγορηματικό τρόπο, ενώ δεν έχουν καμία ουσιαστική γνώση τού αντικειμένου για το οποίο ομιλούν. Είναι οι γνωστοί άσχετοι «ξερόλες» που αφθονούν στα τηλεοπτικά παράθυρα, στα έντυπα, στις λέσχες και τα καφενεία και παρουσιάζουν τις «εξυπνάδες» τους ως σοβαρές απόψεις, για να προκαλέσουν στους αφελείς εντυπώσεις. Όμως, πρέπει να έχουμε αυτογνωσία και να μιλάμε «μετά λόγου γνώσεως» όπως έλεγαν οι παλιότεροι νομικοί. Κι αν έχουμε πάντοτε υπόψη μας το σοφό λατινικό εκείνο non omnia possumus (δεν τα μπορούμε όλα), ούτε φυσικά τα γνωρίζουμε όλα. Η σύνεση και ο πατροπαράδοτος κανόνας απαιτούν να μην κραυ-

γάζουμε προκειμένου να επιβάλουμε την «άποψη» μας. Και να θυμόμαστε κάποτε και την ελληνική καταγωγή μας. Διότι όπως έγραψε ο Πλούταρχος («Περί Ομήρου Β΄, 149) «βαρβαρικών γαρ η κραυγή, Ελληνικών δε η σιωπή» γιατί η κραυγή είναι χαρακτηριστικό των βαρβάρων και η σιωπή των Ελλήνων. Και να σωμαίνουμε ακούγοντας αυτούς που έχουν πράγματι κάτι ωφέλιμο να μας πουν και δεν ακούγονται επειδή στην πλήθουσα αγορά αφθονούν οι φλύαροι και οι «παντογνώστες», που σκεπάζουν τη φωνή τους.

Επί του αυτού θέματος

Η καλοκαιρινή βιβλική καταστροφή από την πυρκαγιά στο Μάτι της Αττικής, η οποία στοίχισε ακριβώς αφαιρώντας ανθρώπινες ζωές και ζωές φυτών και ζώων, καίγοντας σπίτια και όνειρα μιας ολόκληρης ζωής, μας βρήκε για μια ακόμα φορά αδύναμους να αντιμετωπίσουμε ακραία καιρικά φαινόμενα αλλά και αναποφάσιστους να δούμε κατάματα και να αποτρέψουμε τις μελλοντικές συμφορές από την παράνομη πολιορκία, την απληστία και την αμεριμνησία. Τα παραπάνω (και όσα ακολουθούν), δε δίνουν άφεση αμαρτιών στις ευθύνες της πολιτείας και των αρμοδίων οργάνων της, ανεξαρτήτως εάν κάποια από αυτά έδωσαν τη μάχη τους με ηρωισμό και αυταπάρνηση. Μάταια, επίσης, προσπάθησαν να πολυμήσουν τη φονική πυρκαγιά τα ίδια τα θύματα και οι ριψοκίνδυνοι εθελοντές. Τα ανθρώπινα θύματα ήταν πολλά και οι καταστροφές μεγάλες.

Όμως, ενώ δινόταν η μάχη των Αρχών (με τις όποιες παραλείψεις και αστοχίες τους) κι ενώ οι φλόγες άφηναν πίσω τους στάχτες, εγκαύματα και πένθη, γέμισαν τα τηλεοπτικά παράθυρα και τα στρατευμένα έντυπα με αυτόκλητους δημοσιολόγους, μετεωρολόγους, δασονόμους, πυροσβέστες, διασώστες, γιατρούς, πολιορκίους, αστυνόμους, βοτανολόγους και ό,τι άλλο ήθελε διανοηθεί κανείς, που μιλούσαν εκ του ασφαλούς και ασκούσαν κριτική για όλους και για όλα, φυσικά από τον κανapé τους. Ανάμεσά τους και «μαϊντανοί» καθηγητές πανεπιστημίων, (που ανασύρονται σε κάθε περίπτωση), οι οποίοι, με σοβαροφάνεια, διατύπω-

ναν απόψεις και άθελά τους ή όχι διαμόρφωναν κοινή συνείδηση, ευπρόσδεκτη σε στείρες και στενόκαρδες αντιπολιτεύσεις.

Η ευφραδής αδολεσχία, ο βερμπαλισμός (προφορικός ή έγγραφος), η αερολογία και η φλυαρία, δημιουργούσαν μιαν αναντιστοιχία με την τραγικότητα των συμβάντων. Πίσω τους, ένα θλιβερό και μουντό τοπίο, από στάχτες, καμένα σπίτια, καρβουνιασμένα δέντρα και αυτοκίνητα αποκάλυπταν έναν Κρανίου τόπο. Και πιο πίσω, στη συνείδηση των φιλάλληλων ανθρώπων σηκωνόταν η αυλαία κι ένα ασπρόμαυρο πένθος κάλυπτε τα ασύλληπτα ανθρώπινα δράματα. **Οι σοβαρές και ψυχραιμες απόψεις, που διατυπώνονταν με βραχυλογία, πραγματικό ανθρώπινο αίσθημα και με γνώση, όπως γίνεται συνήθως, σκεπάζονταν από τους ορμαγδούς των αεροκοπανιστών. Πρόκειται για μια πραγματική παθογένεια της κοινωνικής συμπεριφοράς και νοοτροπίας, που πρέπει κάποτε να ξεριζωθεί αν θέλουμε πράγματι να θεωρούμαστε κοινωνία πολιτισμένη.**

Στέκομαι με ιδιαίτερη συντριβή αλλά και με περηφάνια στα λόγια ενός γιατρού και αδερφικού μου φίλου από τα χρόνια τού στρατού, που δοκιμάστηκε σκληρά από τη φονική πυρκαγιά. Το σπίτι του (κόποι ολόκληρης ζωής, κάηκε ολότελα). Ο ίδιος και μέλη της οικογένειάς του γλίτωσαν, με δυσκολία, τη ζωή τους με εγκαύματα και νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομεία. Μέσα στην αβάσταχτη και δικαιολογημένη πικρία του, ολοκληρώνοντας την αφήγησή του για τα συμβάντα συνόψισε το δράμα που έζησε με γενναιότητα, εγκάρτηση και σοφία ως εξής: *«Ευτυχώς μπήκαμε στο σπίτι μας τέσσερις και βγήκαμε όρθιοι και οι τέσσερις»!* Ένιωσα ότι η σεμνότητα και τα μετρημένα λόγια συναντούσαν την πολυτίμη και γόνιμη λογική της συνέχειας της ζωής. Και φυσικά ήταν απόσταγμα μιας, μετά κόπου κατακτημένης, σοφίας. Συγκλονίστηκα. Καλέ μου φίλε, μου έδωσες ένα ακόμα μάθημα ελληνικής λεβεντιάς, ανθρωπιάς και σύνεσης. Εύχομαι, από τα βάθη της ψυχής μου, σε όλους σας καλό κουράγιο για τη δύσκολη συνέχεια. Τα λόγια μου είναι λίγα και φτωχά για να αποδώσουν τη μεγάλη μου λύπη για σένα, τους οικείους σου και όλους όσοι υπήρξαν θύματα της ανελέητης φωτιάς.

Ο ISIS - Daesh (داعش dā'ish) παραμένει πιο επικίνδυνος εντός των τειχών

Του **Δημητρίου Σταθακόπουλου**
Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου
(Κοινωνιολογία της ιστορίας οθωμανικής περιόδου)
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

Του **Δρ. Πέτρου Βιολάχη**
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Έξετερ
(Πολιτική Επιστήμη) – Διευθυντής Ερευνών Κέντρου
Διεθνών Στρατηγικών Αναλύσεων (ΚΕΔΙΣΑ)

Το «Ισλαμικό Κράτος νικήθηκε αλλά παραμένει επικίνδυνο», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε σε επίσημη δήλωσή του ο πρόεδρος Πούτιν τον Απρίλιο (CNN Greece, 2018). Όμως πόσο επικίνδυνο είναι; Σύμφωνα με την ίδια αναφορά, η επικινδυνότητα αφορά μόνο την πολεμική μηχανή του ISIS η οποία συνδέεται με πιθανές επιθέσεις σε χώρες ανά τον κόσμο, παραβλέποντας τον κίνδυνο από τις προπαγανδιστικές επιρροές που δρουν σιωπηρά στο παρασκήνιο. Αυτό γίνεται περισσότερο κατανοητό σε μια συνοπτική ανασκόπηση της ιδεολογίας και προπαγάνδας του Ισλαμικού Κράτους.

Το Ισλαμικό Κράτος δεν είναι τόσο νέο. Ακολουθεί μια ακραία αντί-Δυτική ερμηνεία του Ισλάμ που πρωτοεμφανίζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1920 στην Αίγυπτο (Hussain, 2014). Από το 2014 ξοδεύει 200.000 δολάρια το μήνα για την έκδοση του προπαγανδιστικού περιοδικού, Dabiq στην προσπάθεια προώθησης του οράματός του (BATTAGLINO, 2015), ενώ με τη χρήση διάφορων μεθόδων (καμπάνιες, gamification, chat rooms κλπ.) στρατολογεί και ριζοσπαστικοποιεί σε παγκόσμιο επίπεδο νέους από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και γενικότερα το internet (Geiger, 2015; Engel, 2015). Οι προσπάθειες αυτές, ειδικά στο κομμάτι της ριζοσπαστικοποίησης έχουν μεγαλύτερο ορίζοντα υλοποίησης. Με άλλα λόγια, θα χρειαστεί αρκετός χρόνος για να δούμε τα αποτελέσματα της ριζοσπαστικοποίησης, αν και έχουμε ήδη τα πρώτα σημάδια.

Δεδομένου των ανωτέρω, τόσο η δήλωση του Πούτιν όσο και η γενικότερη αντίληψη ότι ο ISIS μπορεί να περιοριστεί γεωγραφικά, δεν φαίνεται να λαμβάνουν υπόψη τον (εκ)μαθησιακό αντίκτυπο της προπαγάνδας του ISIS. Ο αντίκτυπος αυτός αποτελεί μια βραδυφλεγή βόμβα στο δυτικό οικοδό-

μημα μιας και δεν γνωρίζει σύνορα ούτε φυλή, ενώ έχει μεγάλη δυναμική (σε βάθος χρόνου) λόγω της διαδικασίας μάθησης που εμπεριέχει.

Κάποια σημάδια αυτής της δυναμικής άρχισαν να φαίνονται, μήνες μετά την επίσημη ανακοίνωση ήττας του ISIS, στις 20 Αυγούστου, σε μια παιδική παρέλαση για την ανεξαρτησία της Ινδονησίας (Επίσημη εορτή). Στην εν λόγω παρέλαση τα παιδιά **έφεραν στρατιωτική φορεσιά του ISIS ενώ κρατούσαν ομοιώματα (από χαρτί) όπλων** σε μια προσπάθεια να αναπαραστήσουν (σύμφωνα με τους υπεύθυνους της παρέλασης) «τον αγώνα του Προφήτη για την αύξηση της πίστης και της αφοσίωσης στον Αλλάχ» (RT, 2018). Σε αντίστοιχη θεατρική παράσταση που οργάνωσαν μαθητές των μαθημάτων Κορανίου στο **Πομακοχώρι Γλαύκη του νομού Ξάνθης**, εμφανίζονται μικρά παιδιά (5-10 ετών) να ορμούν με σπαθιά σε ομοιώματα «απίστων» (TOURKIKANEA, 2018; ΘΕΜΑ, 2018). Και οι δυο περιπτώσεις εμπεριέχουν «δυνατά» στοιχεία (εκ)μάθησης.

Η σημασία της μάθησης σχετίζεται με τη δυναμική της ικανότητα να διεισδύει (ώσωση). Ως εκ τούτου, τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι πρόθυμα να μάθουν (το διαφορετικό) και έχουν επιλέξει την αλληλαγή. Η Bache θεωρεί ότι η μαθησιακή διαδικασία αποτελεί χαρακτηριστικό της αλληλαγής τόσο από την άποψη της αναπροσαρμογής των στρατηγικών των συμμετεχόντων που τους επιτρέπει να επιτύχουν σταθερούς στόχους σε ένα νέο πλαίσιο (διακριτική μάθηση) όσο και ως διαδικασία τροποποίησης των αξιών των συμμετεχόντων και, συνεπώς, μια αναμόρφωση της τις προτιμήσεις και τους στόχους (ισχυρή μάθηση) (Bache, 2008: 13-14).

Όστόσο, στο βασικό ερώτημα για το «πως επι-

λέγεται ο μηχανισμός μάθησης» υπάρχει μια πολύ απλή απάντηση: Η επιλογή γίνεται από πολιτικούς και υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, βάση των πτυχών του ζητήματος που μπορούν να κατανοήσουν (Sabatier, 1978: 408). Στην περίπτωση μας διαφαίνεται σοβαρή **έλλειψη πολιτικής μάθησης και εξοικείωσης σε θέματα θρησκευτικής ριζοσπαστικοποίησης, που ελλοχεύει πολλούς κινδύνους που σχετίζονται με την αλλαγή κατανόησης/αντίληψης.**

Υπό το πρίσμα αυτό, η μάθηση συνδέεται με την κατανόηση, ενώ η κατανόηση καθιστά δυνατή την περαιτέρω μάθηση (προς διαφορετική κατεύθυνση). Η σχέση κατανόησης και εκμάθησης, από πολιτική άποψη, αναπτύχθηκε από τον Hecló. Το 1974, ο Hecló ορίζει την «πολιτική μάθηση» ως δραστηριότητα που αναλαμβάνουν οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής ως απάντηση στις αλλαγές στο περιβάλλον της εξωτερικής πολιτικής (Bennett and Howlett, 1992: 276,277). Συνεπώς τόσο οι αλλαγές στο διεθνές περιβάλλον όσο και η ήττα στο πεδίο της μάχης, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι αποτέλεσαν μια σημαντική αλλαγή πολιτικής για τον ISIS, ως προς τις προπαγανδιστικές επιρροές και τη ριζοσπαστικοποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως εκ τούτου, φέρεται να εκλαμβάνεται ως κανονικότητα (φυσικό) παιδιά να φέρουν φορεσιά του ISIS και ομοιώματα όπλων, καθώς και αναπαράσταση τιμωρίας στους «άπιστους».

Η αναπαράσταση, ως σημαντική μαθησιακή διαδικασία, βασίζεται στην «επανάληψη» και στα «διδάγματα που προκύπτουν». Σύμφωνα με την Rose, τα «διδάγματα που προκύπτουν», **εμπεριέχουν διαδικασίες και προγραμματισμό που μεταφέρονται και διαχέονται μέσα από τον κόσμο** (Rose, 1991: 3,6). **Λαμβάνοντας υπόψη την προσέγγιση της Rose, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα μαθησιακά διδάγματα μέσω του κόσμου, όπως αυτά παρουσιάζονται στην Ινδονησία αλλιά και στη Θράκη, μπορούν να αποδειχθούν δυνατότερα και ανθεκτικότερα από οποιας άλλης μορφής μαθησιακή διαδικασία ή διδασκαλία (π.χ. σχολείο, πανεπιστήμιο κλπ.).** Στο ίδιο μήκος κύματος, ο Radaelli υπογραμμίζει ότι οι διαδικασίες μάθησης μπορεί να διακοπούν λόγω του γεγονότος ότι η εγχώρια (τοπική) θεσμοθέτηση συνδέεται με ισχυρά δίκτυα που λειτουργούν ως ξεχωριστοί φορείς μάθησης (Radaelli, 2004: 30). Στην περίπτωση μας, τέτοιο ρόλο δύναται να έχουν τοπικά θρησκευτικά δίκτυα που δεν

ελέγχονται από το κράτος.

Με βάση τα παραπάνω στοιχεία μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι η αλλαγή σχετίζεται με τις διαδικασίες, τα μέσα και τις ιδέες. Αυτές οι τρεις πτυχές μάθησης επηρεάζουν σημαντικά την κοινωνία, και ειδικότερα οι διαδικασίες και οι ιδέες. Στην περίπτωση της Ινδονησίας και της Θράκης, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι σταδιακά δημιουργείται εξοικείωση με θρησκευτικό εξτρεμισμό μέσω εικόνων, αναπαραστάσεων και βιομάτων, που δημιουργούνται στα παιδιά και στις οικογένειές τους, ο οποίος μπορεί να οδηγήσει σε ριζοσπαστικοποίηση.

Όμως τα πράγματα γίνονται αρκετά πιο πολύπλοκα αν ληφθεί υπόψη η άποψη των Sabatier και Smith, σύμφωνα με τους οποίους, η μάθηση μπορεί να ενισχυθεί σημαντικά από εξωτερικά γεγονότα (Sabatier, 1988). Δεδομένου των ανωτέρω, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ένα εξωτερικό γεγονός, δύναται να αποτελέσει το σημείο αναφοράς ή τη σκανδάλη για περισσότερα γεγονότα, που συνδέονται με αυτού του τύπου «θρησκευτική (εκ)μάθηση».

Επίμτρο: (i) Ίσως κάποιος πει πως στις Ελληνικές Εθνικές Επετείους 28^{ης} Οκτωβρίου και 25^{ης} Μαρτίου παρατηρούνται παρόμοια φαινόμενα αναπαραστάσεων μαχών και σκοτωμών σε σχολικές/μαθητικές εκδηλώσεις. Αφενός μια τέτοια σύγκριση δεν είναι δόκιμη μιας και οι μεν αποτελούν ενεργές εκδηλώσεις προθάλαμου φανατισμού στο σήμερα και το μέλλον, οι δε αποτελούν αποδυναμωμένες σχολικές δράσεις ιστορικής μνήμης, βαίνουσες σε λογοτεχνικές συνάξεις χωρίς ενεργοποίηση παθών, αντιθέτως αντιμετωπίζουν τις Εθνικές Επετείους ως ευκαιρία τιμής της Ελευθερίας και της αλληλεγγύης. **(ii)** Ειδική αναφορά γίνεται από το Γαλλικό ντοκιμαντέρ «οι Στρατιώτες του Αλλάχ» (Soldiers of Allah, 2016), για την “Τάκια” (Takiya), που χρησιμοποιούν οι Τζιχαντιστές εντός των δυτικών κοινωνιών. Σε αναζήτηση στην Ελληνική βιβλιογραφία στο διαδίκτυο για τον εν λόγω όρο, βρέθηκε μόνο αναφορά, σύμφωνα με την οποία η “Τάκια” (Takiya) αποτελεί μια προτροπή του Κορανίου (taqiyah, Σούρα 16, στιχ. 106) προς τους πιστούς, να προσποιούνται πως δεν είναι φανατικοί μουσουλμάνοι και ενίοτε ν’ αρνούνται ψευδώς την πίστη τους με σκοπό να ξεγελάσουν τους άπιστους ούτως ώστε να δρουν ανενόχλητα. Φυσικά όσοι ασκούν την “Τάκια” (Takiya) δεν παραδέχονται

πως την ασκούν, τουναντίον λένε πως συκοφαντούνται. Όλοι οι συλληφθέντες ή μη, Τζιχαντιστές (τουλάχιστον στη Γαλλία), σύμφωνα με το ντοκιμαντέρ συνομολόγησαν πως ασκούσαν την "Τάκια" (Takiya), ενώ οι ψυχίατροι που τους εξέτασαν πιστοποίησαν πως είναι διαταραγμένες προσωπικότητες. Η συμπεριφορά αυτή της απόκρυψης της πίστης, δεν είναι ξένη προς τον Χριστιανισμό, τον Ιουδαϊσμό και άλλες θρησκείες, με σχετικές αναφορές στους κρυπτό-Χριστιανούς, στους κρυπτό-Ιουδαίους κλπ. Το αν ασκείται, αντίστοιχα, χριστιανικός ή Ιουδαϊκός "Τζιχαντισμός", αποτελεί ένα ξεχωριστό θέμα για ανάλυση. Εν προκειμένω το παρόν άρθρο θίγει το θέμα της απόκρυψης της αληθινής πίστης κάποιου ατόμου λόγω εξωγενών παραγόντων.

Bibliography

Bache, I. (2008) *Europeanization and Multilevel Governance: Cohesion policy in the European Union and Britain*, Plymouth: Rowman & Littlefield Publishers, Inc.

BATTAGLINO, N. (2015) *DA INSPIRE A DABIQ, ECCO COME NASCONO I MAGAZINE JIHADISTI*, 18 November, [Online], Available: <http://www.smartweek.it/da-inspire-a-dabiq-ecco-come-nascono-i-magazine-jihadisti/> [28 August 2018].

Bennett, C.J. and Howlett, M. (1992) 'The lessons of learning: Reconciling theories of policy learning and policy change', *Policy Sciences*, vol. 25, pp. 275-294.

Birkland, T.A. (2006) *Lessons of disaster: policy change after catastrophic events*, Washington, D.C.: Georgetown University Press.

CNN Greece (2018) *Πούτιν: Ο ISIS στη Συρία νικήθηκε, αλλά παραμένει επικίνδυνος*, 4 April, [Online], Available: <https://www.cnn.gr/news/kosmos/story/124439/poutin-o-isis-sti-syria-nikithike-alla-paramenei-epikindynos> [29 August 2018].

Engel, P. (2015) *Here's the manual that Al Qaeda and now ISIS use to brainwash people online*, 2 July, [Online], Available: <https://www.businessinsider.com/the-manual-al-qaeda-and-now-isis-use-to-brainwash-people-online-2015-7> [29 August 2018].

Geiger, D. (2015) *This Is How ISIS Uses Social Media*

to Recruit American Teens, 20 November, [Online], Available: <https://www.teenvogue.com/story/isis-recruits-american-teens> [29 August 2018].

Hall, P.A. (1993) 'Policy Paradigms, Social Learning, and the State: The Case of Economic Policymaking in Britain', *Comparative Politics*, vol. 25, no. 3, April, pp. 275-296.

Hussain, G. (2014) *Iraq crisis: What does the Isis caliphate mean for global jihadism?*, 30 June, [Online], Available: <https://www.independent.co.uk/voices/comment/iraq-crisis-what-does-the-isis-caliphate-mean-for-global-jihadism-9573951.html> [28 August 2018].

Levy, J.S. (1994) 'Learning and foreign policy: sweeping a conceptual minefield.', *International Organization*, vol. 48, no. 2, March, pp. 279-312.

Radaelli, C. (2004) *Who learns what? Policy Learning and the Open Method of Coordination*, Birmingham: European Research Institute - University of Birmingham.

Rose, R. (1991) 'What is Lesson-Drawing?', *Journal of Public Policy*, vol. 11, no. 1, January, pp. 3-30.

RT (2018) *Kindergarten children dressed as ISIS militants for Indonesian independence day parade*, 20 August, [Online], Available: <https://www.rt.com/news/436426-kindergarten-children-isis-parade/> [29 August 2018].

Sabatier, P. (1978) 'The Acquisition and Utilization of Technical Information by Administrative Agencies', *Administrative Science Quarterly*, vol. 23, no. 3, September, pp. 396-417.

Sabatier, P.A. (1988) 'An advocacy coalition framework of policy change and the role of policy-oriented learning therein', *Policy Sciences*, vol. 21, no. 2-3, June, pp. 129-168.

Soldiers of Allah (2016) *Soldiers of Allah*, 7 November, [Online], Available: <https://archive.org/details/CanalSoldiersOfAllah> [29 August 2018].

TOURKIKANEΑ (2018) *ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΓΙΑ ΤΖΙΧΑΝΤ ΣΤΗΝ ΘΡΑΚΗ*, 24 August, [Online], Available: <http://tourkikanea.gr/2018/08/erkan-7/> [28 August 2018].

ΘΕΜΑ (2018) *Θράκη: Παιδιά από 5 ετών εκπαιδεύονται στα σπαθιά*, 27 August, [Online], Available: <https://www.protothema.gr/greece/article/815880/thraki-paidia-apo-5-eton-ekpaideuodai-sta-spathia/#Comments> [29 August 2018].

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ, ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

κείμενα στο *New Yorker*

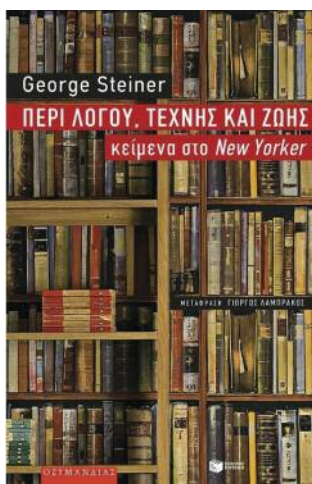
«Σκοτώνοντας τον χρόνο» (Σελ.145)
(G. Eliot 1984)

Επιμέλεια *Μανώλης Κοτσώνης*

Το θέμα των σχέσεων ανάμεσα στη γλώσσα και την πολιτική, ανάμεσα στην κατάσταση της ανθρωπίνης ομιλίας και γραφής από τη μια, και σε αυτήν του πολιτικού σώματος από την άλλη, ήρθε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος του **Όργουελ**. Το δήλωσε δηκτικά στο περιώνυμο δοκίμιο «Politics and the English Language» του 1946. Η πολεμική προπαγάνδα, και από τις δύο πλευρές, είχε αποδράσει τον **Όργουελ**. Θεωρούσε την αποσάθρωση του ύφους αποτέλεσμα των πακεταρισμένων ψευδών από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η ίδια η πολιτική, έγραψε ο **Όργουελ**, «είναι μια μάζα από ψεύδη, υπεκφυγές, τρέλλα, μίσος και σχιζοφρένεια». Και ακριβώς επειδή «όλα τα ζητήματα είναι πολιτικά ζητήματα», αυτή η μάζα απειλεί να εισβάλλει και να εξαλείψει τη ζωτικότητα κάθε ανθρώπινου λόγου.

Η πολιτική γλώσσα [...] έχει σχεδιαστεί για να κάνει τα ψεύδη να ηχούν αληθοφανή και τον φόνο να ηχεί αξιοσέβαστος, καθώς και να δίνει την επίφαση της σιβαρότητας στον απλό αέρα. Δεν μπορεί κανείς να τα αηλιάξει όλα αυτά με τη μία, μπορεί όμως τουλάχιστον να αηλιάξει τις συνήθειές του, και

από καιρού εις καιρόν μπορεί ακόμα, αν γιουχάρει δυνατά, να ρίχνει κάποια φθαρμένη και άχρηστη φράση- *κάτω από τη μπότα, αχίλλειος πτέρνα, κωνευτήρι, ληυδία λήθος, αθηθινή κόλλασση ή όποια άλλη μάζα λεκτικού απορρίμματος- στον ακουπιδοντενεκέ όπου ανήκει.....*

«Ο πόλεμος είναι ειρήνη», «Η ελευθερία είναι σκληριά», «Η άγνοια είναι δύναμη»- θίγουν τα νευρικά κέντρα της πολιτικής μας. Το παράρτημα για τις «**Αρχές της Νέας Ομιλίας**» διαθέτει ένα άτεγκτο κύρος που λείπει από μεγάλο μέρος της ίδιας της μυθοπλασίας. Θαρρείς και όλη η σταδιοδρομία του Όργουελ ως δημοσιογράφου, πολιτικού αναλυτή, κριτικού της λογοτεχνίας και της γλώσσας, μυθιστοριογράφου ιδεών αποτελούσε ένα πρελούδιο σε αυτή την ψυχρή δήλωση:

Κάποιος που θα είχε ανατραφεί μόνο με τη Νέα Ομιλία δε θα ήξερε ότι κάποτε η λέξη ίσος είχε τη δευτερεύουσα σημασία του «πολιτικώς ίσος», ή ότι η λέξη ελεύθερος κάποτε θα σήμαινε «πολιτικώς ελεύθερος», κατά τον ιδιοτρόπο που όποιος δεν

άκουσε ποτέ του για σκάκι δεν μπορεί να ξέρει τη δευτερεύουσα σημασία των λέξεων βασίλισσα ή πύργος. Πολλά εγκλήματα και παραπτώματα θα ήταν έξω από τις δυνάμεις του να τα διαπράξει, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν είχαν ονομασία και, κατά συνέπεια, ήταν κάτι έξω από την φαντασία του.

Και μπορούσε να προβλέψει κανείς ότι, συν τω χρόνω, η **Νέα Ομιλία** θα προφερόταν ολοένα και περισσότερο με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, αφού ο αριθμός των λέξεων ολοένα θα μειωνόταν, η έννοιά τους ολοένα θα περιοριζόταν και οι αφορμές να τις χρησιμοποιήσουν με ακατάλληλο τρόπο ολοένα και θα λιγόστευαν.

Η **Νέα Ομιλία** που στην πράξη χρησιμοποιούμε είναι ένας λεκτικός πληθωρισμός: Η δολοφονία από τις μυστικές υπηρεσίες αποκαλείται «διαχωρισμός με ακραία προκατάληψη» [separation with extreme prejudice]' πρόσφατες εξελίξεις στο Ελ Σαλβαδόρ ή στις Φιλιππίνες περιγράφονται ως «ελπιδοφόρες αντιλήψεις για τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» [hopeful perceptions of human-rights principles]. Όμως η μέθοδος είναι η ίδια. Η σαφήνεια της αναπαράστασης και η αιρετική σκέψη καθίστανται αδύνατες από την εξάλειψη ή τη συσκότιση της γλώσσας στην οποία μπορούν να συληθθούν και να μεταδίδονται. Ένα από τα ρητά του **Όργουελ** ρίχνει ένα σχεδόν αόρατο φως σε μεγάλο μέρος της αμερικανικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Πολύπλοκες, πολυσύλληλες λέξεις, λέξεις που δύσκολα προφέρονται θεωρούνται στη **Νέα Ομιλία** ipso facto κακές. Όταν είναι παρακουσμένες ή αμφίσημα καταγεγραμμένες, τέτοιες λέξεις δεν είναι απλώς ελιτίστικες-επιτρέπουν τον αντικομφορμισμό.

Όλη αυτή η επιπόνηση στο **1984** αξιοποιείται με μια σαδιστική, αυτομαστιγωτική δεξιοτεχνία. Τα παραδείγματα της μετάφρασης από την **Παλαιά Ομιλία** στη **Νέα Ομιλία**, η υφολογική αποκάθαρση και στενογραφία των ψεμάτων στην οποία προβαίνει ο Γουίνστον Σμιθ καθώς σβήνει ή παραποιεί όλα τα κείμενα του παρελθόντος που με οποιονδήποτε τρόπο θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη σημερινή γραμμή του Κόμματος είναι πειστικά.

.....

Στην Πολωνία ο στρατιωτικός νόμος είναι μια

ωμή τυραννία επί των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων' στην Τουρκία είναι η αναγκαία προετοιμασία για την έλευση μια μέρα δημοκρατικών θεσμών. Ακόμα πιο στοιχειωτικά και ευρηματικά είναι τα αντιπαραδείγματα του **Όργουελ**, οι εξαιρευνήσεις που προτείνει για τη **Νέα Ομιλία** μέσω μιας αρνητικής συνεπαγωγής. Ο Τσόσερ, ο Σαίξπηρ, ο Μίλτον και ο Μπάιρον δεν μπορούν να εκφραστούν στο λεξιλόγιο του Μεγάλου Αδερφού. Ασφαλώς θα μεταφραστούν. Μια τέτοια μετάφραση δε θα τους μεταβάλει απλώς σε κάτι διαφορετικό, αλλά «θα είναι εντελώς το αντίθετο απ' ό,τι λέγαμε πως ήταν». Στη **Νέα Ομιλία** της εξουσιοδοτημένης σχέσης και τεκνοποίησης, η ίδια η φράση «Σ' αγαπώ» θα είναι ένα αρχαϊκό, αμετάφραστο «sex-crime» [σεξέγκλημα] (πολλά σημερινά εγχειρίδια για τις χαρές του σεξ ή την κοινωνική ψυχολογία του δεν απέχουν πολύ από τη φανταστική ιδέα του **Όργουελ**). Ακόμα και το «Ονειρεύομαι» θα γίνει, καθώς διαθέτει μια αύρα ιδιωτικής και κρυφής ελευθερίας, ένα αμετάφραστο και σύντομο εξαιρεμένο μέρος της **Παλαιάς Ομιλίας**. Διάβασε άραγε ο συγγραφέας του 1984 την καυχησιά του Ρόμπερτ Λάου, του επικεφαλής Οργανωτικού του Ράιχ, την οποία κραύγασε λίγο αφότου οι ναζί κατέλαβαν την εξουσία το 1933: «Σήμερα ο μόνος άνθρωπος στη Γερμανία που έχει ιδιωτική ζωή είναι αυτός που κοιμάται» ;

.....

Είναι γνωστή η δήλωση του ίδιου του **Όργουελ**, απαντώντας σε μια έρευνα του Φράνσις Α. Χένσον, από το Συνδικάτο Εργατών Αυτοκινητοβιομηχανίας, λίγο αφότου το 1984 εκδόθηκε στην Αμερική:

«Το πρόσφατο μυθιστόρημά μου ΔΕΝ έχει στόχο να επιτεθεί στον σοσιαλισμό [...] αλλά να αποκαλύψει τις διαστροφές στις οποίες τείνει μια κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία και οι οποίες έχουν ήδη εν μέρει πραγματοποιηθεί στον κομμουνισμό και τον φασισμό. Δεν πιστεύω πως η κοινωνία που περιγράφω θα έρθει οπωσδήποτε, αλλά πιστεύω (αναγνωρίζοντας φυσικά το γεγονός ότι το βιβλίο είναι μια σάτιρα) ότι μια παρόμοια θα μπορούσε να έρθει. Πιστεύω ακόμα ότι οι ολοκληρωτικές ιδέες έχουν ριζώσει στον νου κάποιων διανοούμενων, και προσπάθησα να ωθήσω αυτές τις ιδέες ως τις λογικές τους συνέπειες...»

«ΖΑΘΕΗ – ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ»

Της Ιωάννας Γεωργούλια
Δικηγόρου Πειραιά

«...Ζαθέη Σαμοθράκη ένθα και όργια φρικτά θεών άρρητα βρόττοισι άσμενοι εισεπέρησαν εμείς αποθημοσύνησιν ήρωες μίγμα γαρ σφισί οφέλσιμον ανθρώποισι τήσδε θυηπολήης αβολείν πλωτήρσιν εκάστοις...»

Ορφέα Αργοναυτικά στίχοι 463-472.

[μετ.:Την Ιερή Σαμοθράκη όπου τελούνται φρικτά όργια θεών απόρρητα στους θνητούς στα όργια πήραν μέρος με δική μου υπόδειξη ευχάριστα.

Και οι ήρωες γιατί είναι ωφέλιμο στους ανθρώπους που πλέουν στη θάλασσα να παίρνουν μέρος σ' αυτή την τελετουργία..]

Θα προσπαθήσω να δώσω στο κείμενο που ακολουθεί, συνοπτικά στοιχεία για τις μυστηριακές τελετές στη Σαμοθράκη, - Ιερή Ζαθέη- σημαντικές για την τόνωση του θρησκευτικού συναισθήματος αλλά και για τη διεύρυνση του πνευματικού ορίζοντα των υποψηφίων προς μύηση, για τον φυσικό πλούτο της και για τα ιστορικά της μνημεία. Με την πεποίθηση, ότι η προσέγγισή μου αυτή θα σας ικανοποιήσει και θα καλυφθούν τα κατά το πλείστον ιστορικά στοιχεία για την πανέμορφη Σαμοθράκη.

«...Τώρα, θα μιλήσουμε για τα γειτονικά της Ελλάδας νησιά που βρίσκονται στο Αιγαίο Πέλαγος και θα αρχίσουμε από τη Σαμοθράκη. Γι' αυτή τη Νήσο μερικοί λένε ότι παλαιότερα λεγόταν Σάμος, αλλά όταν κατοικήθηκε η λεγόμενη τώρα Σάμος η παλιά που ήταν κοντά στη θράκη ονομάστηκε Σαμοθράκη.

Την κατοίκισαν λοιπόν ντόπιοι. Έτσι δεν υπάρχει καμιά παράδοση για τους πρώτους ανθρώπους και τους ηγεμόνες. Μερικοί λένε ότι παλαιότερα λεγόταν «Σαώνησος» και επειδή αποικίστηκε από Σαμίους και θράκες ονομάστηκε Σαμοθράκη.

Οι ντόπιοι κάτοικοι είχαν παλαιά δική τους διάλεκτο από την οποία πολλές λέξεις διατηρούνται μέχρι σήμερα στην τέλεση θυσιών. Οι Σαμοθράκες λένε ότι πριν από τον κατακλυσμό που γνώρισαν άλλες περιοχές έγινε ένας πολύ μεγάλος εκεί, κατά τη διάρκεια του οποίου άνοιξε το στόμιο των Κυανέων Πετρών {πρόκειται για το Βόσπορο, λέγονται και Συμπληγάδες Πέτρες} και σε συνέχεια άνοιξε ο Ελλησποντος. Το Πέλαγος του Πόντου που πριν έμοιαζε με λίμνη γέμισε τόσο πολύ από τα νερά των ποταμών που χύνονταν εκεί, που τελικά τα νερά ξεχύθηκαν σε ορμητικό ρεύμα μέσα στον Ελλησποντο και κατέκλυσε πολλά μέρη της Ασίας και μεγάλο μέρος της πεδινής περιοχής της Σαμοθράκης που έγινε θάλασσα... κι όσο η θάλασσα ανέβαινε, οι άνθρωποι τραβήχτηκαν στα ψηλότερα μέρη της νήσου και προσευχήθηκαν στους ντόπιους θεούς. ύστερα από αυτά εμφανίστηκε κάποιος Σάωνας για τον οποίο λένε ότι είναι ο γιος του Δία και της Νύμφης και άλλοι του Ερμή και της Ρήνης. Ο Σάωνας συγκέντρωσε τους ανθρώπους που ζούσαν σκόρπιοι στη νήσο και τους έβαλε τάξη και νόμους. Η νήσος πήρε το όνομά του...» Διόδωρος Σικελιώτης.

{ο Στράβωνας παραθέτει τα ίδια με κάποιες διαφορές. Λέει ότι το όνομα της νήσου βγαίνει από το σάμος που σημαίνει ύψος. Και προσθέτει ότι οι Σάμιοι προέρχονταν από τη Μύκαλη παλαιότερα ονο-

μαζόταν *Μελίτη επειδή ήταν πλούσια.*

ΖΑΘΕΗ ΚΑΙ ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

“Ευτυχής εκείνος ο οποίος αφού είδε αυτό το θέαμα, κατέρχεται στα βάθη της Γης. Γνωρίζει το τέλος της ζωής, γνωρίζει την θεία πηγή”.

Τα καβείρια Μυστήρια τελούνταν στα νησιά του Β.Α Αιγαίου Λήμνο, Ίμβρο, Τένεδο και Σαμοθράκη, αλλιά και στην απέναντι Μικρασιατική Ακτή, στην περιοχή της Τρωάδας και ακόμα πιο πέρα. Στα Μεγάλα Καβείρια, η πιο επίσημη τελετουργία γινόταν στη Σαμοθράκη τη «Ζαθέη Σαμοθράκη», (*ένθα όργια φρικτά θεών άρρητα...*)

Οι αρχαίες πηγές θεωρούν τα καβείρια Μυστήρια τα αρχαιότερα του κόσμου του Β. Αιγαίου, τα

οποία χωρίζονται σε δύο εποχές: στην προ του Κάδμου εποχή και στην μετά τον Κάδμο.

Θεωρείται ότι αρχαιότερα μυστήρια και από τα καβείρια στην αρχαία Ελλάδα, ίσως ήταν τα Κρητομινωικά, τα οποία επηρέασαν τα μετέπειτα Καβείρια, τα Διονυσιακά-Ορφικά, και τα Ελευσίνια.

Η “εσωτερική” διδασκαλία των Καβείριων μυστηρίων ήταν “η γέννηση του ανθρώπου”, ενώ των Ελευσίνιων (εκ του “ελεύω”-ελευθερώνομαι) η συμβολική παράσταση της ψυχής, της καθόδου της στην ύλη, μετά την ανάληψη της και την επιστροφή της στην αιώνια ζωή.

Η δομή των μυστηρίων βασιζόταν σε τρία στοιχεία: τον μύθο, την τελετή, και την μύηση, ενώ επτά ήταν κυρίως τα στάδια ή οι βαθμίδες που οδηγούσαν στην ολοκλήρωση της μύησης στα μυστικά συστήματα: Καθαρμός, Χρίσμα, Περιβολή, Ιερός λόγος, Ενθρονισμός, Ιερογαμία, Εποπτεία. (Στην

Χριστιανική εκκλησία αντιστοιχούν στο Βάπτισμα, Χρίσμα, Εξομολόγηση, θεία ευχαριστία, Ιεροσύνη, Γάμος, Ευχέλαιο).

“Διά τους εν Σαμοθράκη τιμωμένους θεούς πολλοί έχουν είπει ότι είναι οι Κάβειροι οι ίδιοι, αλλή’ ούτε αυτοί οι ειπόντες τούτο, ημπορούν να μας είπουν οποίοι τινές είναι οι Κάβειροι”.

Όμως οι γνώμες των αρχαίων πηγών δίστανται.

Ο Ηρόδοτος, παρατηρεί για την προέλευση των μυστηρίων:

«...Αυτά λοιπόν τα έθιμα κι άλλα ακόμα που θα σας πω τα πήραν οι Έλληνες από τους Αιγύπτιους... ..το να φτιάχνουν όμως αγάλματα του Ερμή τόμαθαν από τους Πελασγούς πρώτα μάλιστα απ’ όλους τους Έλληνες οι Αθηναίοι. Όποιος όμως έχει μυηθεί στα μυστήρια των καβείρων, που τα τελούν οι Σαμοθράκες, αφ’ ότου τα πήραν από τους Πελασγούς, μόνο αυτός θα καταλάβει εκείνο που λέω. Γιατί οι Πελασγοί, αυτοί που συγκατοίκησαν με τους Αθηναίους είναι οι ίδιοι αυτοί που έμεναν στη Σαμοθράκη κι από κείνους παρέλαβαν τα μυστήρια οι Σαμοθράκες. Οι Πελασγοί μάλιστα αναφέρουν σχετικά μια ιερή αιτία, που η εξήγησή της βρίσκεται στα μυστήρια της Σαμοθράκης...»

Δηλαδή, η λατρεία των Καβείρων ήταν αυτόχθων μυστηριακή λατρεία των Πελασγών, ενώ άλλοι όπως ο Σησιμβροτος που καταγόταν από την θάσσο, υποστηρίζουν η λατρεία τους εισήχθη στον Ελλαδικό χώρο από την Ανατολή. Μια σημαντική πληροφορία μας έχει διασώσει ο Χριστιανός συγγραφέας Ιππόλυτος (2^{ος}, μ.χ.αίωνα):

“Διότι οι Σαμοθράκες σαφώς ονομάζουν τον τιμωμένο παρ’ αυτών εις τα μυστήρια, τα οποία επιτελούν, τον Αδάμα τον αρχικόν άνθρωπον.

Υπάρχουν δε εις το ιερόν της Σαμοθράκης δυο

αγάλματα γυμνών ανθρώπων, εχόντων και τας χείρας τεταμένες άνω προς τον ουρανόν και τους φαλλούς εστραμένους προς τα άνω, όπως έχει και το εν Κυλλήνη άγαλμα του Ερμού, τα προειρημένα άγάλματα είναι εικόνες του αρχανθρώπου και του αναγενωμένου πνευματικού ανθρώπου, ο οποίος είναι κατά πάντα ομοούσιος προς εκείνον τον άνθρωπον..."

Είναι όμως βέβαιο ότι οι πρώτοι Αχαιοί το 2200 π.Χ. κατέγραψαν στον κατάλογο των θεοτήτων τα ονόματα του Δία, της Εκάτης, του Απόλλωνα και των Καβείρων.

Οι Κάβειροι προστάτες των ναυτιλομένων

Οι φοίνικες θεωρούσαν τους Κάβειρους, ως θεούς προστάτες των ναυτιλομένων. Απέκτησαν αυτή την ιδιότητα λόγω της λατρείας τους στο Αγαίο, όπου οι ναυτικοί τους επικαλούνταν για προστασία. Οι Αργοναύτες, με υπόδειξη του Ορφέα, πριν φύγουν για τον Εύξεινο Πόντο, πήγαν να μνηθούν στα Καβείρια. Πιστεύονταν δε ότι η κόκκινη ταινία που φορούσαν οι μνημένοι στα Καβείρια τους προστάτευε. Ομοίως είχε μνηθεί και ο Οδυσσεάς εξ' ου και έφερε πάντα την κόκκινη ταινία η οποία τον προστάτευε για να μη χαθεί.

Οι κάβειροι ταυτίζονται με τους θεούς της λακωνικής, τους Διόσκουρους (Κάστορα και Πολυδεύκη).

Οι Κάβειροι είναι και τεχνίτες

Στην λατρεία των Καβείρων μυστηρίων πρωτεύοντα ρόλο έπαιζε το Πυρ, από όπου φαίνεται ότι πήραν και το όνομα τους από την ρίζα της λέξης κάειν-καίω ΚάΦειροι. Η λατρεία των Καβείρων σχετίζονταν με τον Ήφαιστο τον θεό της φωτιάς, αλλή και των τεχνών από τον οποίο ο Προμηθέας έκλεψε το πυρ για να το παραδώσει στους ανθρώπους.

Ενώ η λατρεία τους στη Λήμνο σχετίζεται με την προστασία των τεχνιτών και της τεχνολογίας γενικότερα, ενώ στη θήβα έχει ένα γεωργικό και μυθικό χαρακτήρα για τους εφήβους.

Ο Βασιλιάς Φίλιππος ήταν μνημένος στα μυστήρια της Σαμοθράκης, όπου και γνώρισε την Ολυμπιάδα την μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που

ήταν και ιέρεια των Καβείρων. Φυσικά και ο Μέγας Αλέξανδρος μυήθηκε στα Καβείρια Μυστήρια, όπως και ο Ηρόδοτος αλλή και ο Πυθαγόρας.

Στα μυστήρια γίνονταν δεκτοί όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως φυλής, φύλου και κοινωνικής τάξεως, ακόμη και οι δούλοι, αρκεί να μην επιβαρύνονταν με ανόσιες πράξεις. Σκοπός των μυστηρίων ήταν να απομακρύνει το φόβο του θανάτου και να αποκαλύψει αιώνιες αλήθειες που σχετίζονται με την τύχη της ψυχής μετά το θάνατο. Η αποκάλυψη των τεκταινομένων κατά τη διάρκεια τέλεσης των μυστηρίων επέφερε την ποινή του θανάτου. Μπροστά στο άβατο του Ιερού υπήρχε επιγραφή, που αποκάλυψε η αρχαιολογική σκαπάνη και που απαγόρευε με λιτό αλλή απόλυτο τρόπο, την είσοδο "Αμύητων μη εισιέναι".

Ο Πλούταρχος γράφει για τις απόρρητες πληροφορίες που γνώριζε αλλή δεν μπορούσε να αποκαλύψει:

"Οποίοι τινές είναι οι Κάβειροι και όποια τινά μυστήρια τελούν εις την Μητέρα Ρέαν θα ζητήσω συγγνώμη από τους φιλομαθείς διά την σιωπήν μου αυτήν. Οποία δε η παρακαταθήκη και τα εις αυτήν τελούμενα δεν μοι επιτρέπεται να γράψω".

Σε αντίθεση με τα Ελευσίνια μυστήρια, στα Καβείρια μυστήρια, επιτρεπόταν η συμμετοχή ατόμων αδιαφόρως εθνότητας, ηλικίας, κοινωνικού αξιώματος και φύλου. Με τη μύσή τους αναλάμβαναν ηθικές και κοινωνικές υποχρεώσεις κι' ο Διόδωρος ο Σικελιώτης λέει ότι: *"οι μουούμενοι έγινοντο ευσεβέστε-*

ροι, δικαιοτέροι και κατά πάντα καλλίτεροι”.

Οι Κάβειροι και τι συμβόλιζαν

Ο Διόδωρος ο Σικελιώτης 1ος αι. μ. Χ. αναφέρει ότι οι Κάβειροι θεωρούνταν η προσωποποίηση της αθανασίας της ψυχής. Φαίνεται επίσης ότι συμφωνούν οι αρχαίες πηγές στο ότι γεννήθηκαν στην Λήμνο. Ο Πίνδαρος αναφέρει σχετικά: “...τον εκ Αγίας Λήμνου γεννηθέντα Κάβειρον”, ενώ και ο Ησύχιος στο λεξικό του αναφέρει: “Κάβειροι, καρκίνοι Πάνυ Δε τμώνται ούτοι εν Λήμνω ως θεοί. Λέγονται Δε είναι Ηφαιστού παίδες”.

Στη Λήμνο πίστευαν ότι ο πρώτος άνθρωπος της γης υπήρξε ο Κάβειρος, τον οποίο γέννησε η Λήμνος με απόρρητες ιερές τελετές. Γενικά αποφεύγονταν η χρήση των ονομάτων των Καβείρων, ονομάζονταν γενικά Μεγάλοι Θεοί. Στις επιγραφές που έχουν βρεθεί στις ανασκαφές πάντοτε ονομάζονται Μεγάλοι Θεοί ή Άνακτες και ποτέ με το όνομα τους Στη Λήμνο τους ονόμαζαν επίσης και Καρκίνους.

Όσο αναφορά τον αριθμό τους και το ποιοι ήταν δεν υπάρχει ξεκάθαρη απάντηση. Οι αρχαίοι συγγραφείς αναφέρουν ότι οι Κάβειροι ήσαν ένας ή τρεις ή τέσσερις ή επτά ή και περισσότεροι... Το πιο πιθανό είναι ως Πελασγικής προέλευσης ο πρώτος τους χαρακτήρας κατά την απώτατη αυτή εποχή να ήταν χθόνιος και συνδέονται με τη λατρεία της μεγάλης Μητέρας Φύσης και τη γονιμότητα της γης, όπως και στα Κρητικά μυστήρια. Η Μεγάλη Μητέρα, η μητέρα γη, λεγόταν Αξίερος. Αργότερα ταυτίστηκε με την Δήμητρα. Η μορφή της, εικονίζονταν στα νομίσματα της Σαμοθράκης ανάμεσα σε δυο λιοντάρια.

Μαζί με την Μεγάλη Μητέρα λατρεύονταν και ο σύζυγός της, ο θεός Καδμήλιος, που πολλές φορές ταυτίζονταν με τον Ερμή. Είχαν και οι δύο τα ίδια “ιερά” σύμβολα, όπως τον κριό ως “ιερό ζώο” που συμβόλιζε την γονιμοποιό δύναμη και τον αρχηγό ποιμένα, καθώς και το φιδοκέφαλο κηρύκειο του, και τα οποία βρέθηκαν χαραγμένα σε νομίσματα και σε επιγραφές.

Ο Φερεκύδης καθώς και ο Ηρόδοτος τους αναφέ-

ρουν τους Καβείρους, ως γιους του Ηφαιστού. Σύμφωνα με τον Φερεκύδη μητέρα των Καβείρων ήταν η θυγατέρα του Πρωτέως και της Αγκινός Καβείρη ή Καβειρώ και απέκτησε από τον Ηφαιστο τρία αγόρια και τρία κορίτσια, τους Καβείρους και τις Καβειρίδες. Ο Αθηνίωνας (συγγραφέας του 1ου αι. μ. Χ.) αναφέρει ότι οι Κάβειροι ήταν δυο, ο Ιασίων και ο Δάρδανος γιοι του Δια και της θυγατέρας του Άτλαντα Ηλέκτρας. Ο Διονυσόδωρος, (συγγραφέας του 3ου αι. π. Χ.) αναφέρει ότι υπήρχαν δυο ζεύγη Καβείρων ο Αξιόκερσος, η Αξίερος, ο Καδμήλιος ή Κασμήλιος και η Αξιόκερσα, οι οποίοι αργότερα ταυτίστηκαν με τον Πλούτωνα, την Δήμητρα, τον Ερμή και την Περσεφόνη. Σύμφωνα με τους αρχαίους μύθους ήσαν παιδιά ή εγγόνια του Ηφαιστού.

Ο Ήφαιστος με την Καβειρώ, κόρη του Πρωτέα, έκανε τρεις γιους, τους Καβείρους και τρεις κόρες, τις νύμφες Καβειρίδες ή σύμφωνα με άλλους μύθους ο Ήφαιστος με την Καβειρώ γέννησαν τον Καδ-

μήλι, από τον οποίο προήλθαν οι τρεις αρσενικοί και οι τρεις θηλυκοί Κάβειροι. Κατά μια άλλη εκδοχή της μυθολογίας ο Ήφαιστος από την Καβείρη απέκτησε μόνο τον Καδμήλιο και ότι οι Κάβειροι και οι Καβειρίδες είναι παιδιά του.

Σύμφωνα με τον Φιλόστρατο κάθε χρόνο και σε ορισμένο χρόνο στην Λήμνο κατά την διάρκεια των εορτών των τελετών, έσβηναν όλα τα Φώτα στο νησί επί εννέα ημέρες, μέχρι να έρθει με πλοίο από την Δήλο το νέο πυρ. Γι αυτό τον λόγο και η λαμπάδα ήταν το σύμβολο των Καβείρων. Συνήθως η γιορτή

γινόταν από τον Μάιο έως τον Σεπτέμβριο. Η τελετή μύησης γινόταν νύχτα υπό το φως των δαυλίων. Το αξίωμα των ιερέων ήταν κληρονομικό, και ονομάζονταν Καδμίλιοι. Πριν την μύηση γινόταν εξομολόγηση του υποψήφιου μύστη από τον ειδικό ιερέα που ονομάζονταν "Κόης". Μας σώζεται μία ενδιαφέρουσα ιστορία μάλιστα από την διαδικασία της εξομολόγησης. Ο Λύσανδρος είχε πάει στην Σαμοθράκη για να πάρει μέρος στα Καβείρεια μυστήρια. Ο ιερέας που εξομολογούσε τους πιστούς, του ζήτησε να μαρτυρήσει το μεγαλύτερο αμάρτημα του. Ο Λύσανδρος τότε τον ρώτησε: "εσύ ή οι θεοί θέλουν να το μάθουν"; και ο ιερέας του απάντησε οι θεοί, και τότε ο Λακεδαιμόνιος του απάντησε: "εσύ φύγε από εδώ, και εάν με ρωτήσουν οι θεοί θα τους το πω.."

Οι υποψήφιοι μύστες προχωρούσαν κρατώντας δαυλούς που συμβόλιζαν το εσωτερικό φως που διώχνει το σκοτάδι της άγνοιας και της ύλης. Σε ανασκαφές βρέθηκαν πολλές θέσεις για τοποθέτηση των δαδίων στους τοίχους του Ιερού, αλλά και το γράμμα "Θ" δηλωτικό των Μεγάλων Θεών. Ο μουσούμενος οδηγούνταν να καθίσει σε έναν θρόνο, όπου πραγματοποιούνταν σε αυτόν η δοκιμασία και η διδασκαλία. Η τελετή αυτή ονομαζόταν "θρονισμός". Ο Πλούταρχος αναφέρει σχετικά για αυτή την φάση της τελετής: "Καθάπερ ειώθασιν εν τω καλουμένω θρονισμώ καθίσαντες τους μουσούμενους οι τελούντες κύκλω περιχορεύειν". Του φορούσαν στο κεφάλι στεφάνι από κλαδί ελιάς και μια κόκκινη ταινία στην μέση του, την οποία θα έφερε μαζί του στην υπόλοιπη ζωή του, ενδεικτική της μυήσεώς του. Μπροστά στον θρόνο έκαιγε πυρά γύρω από την οποία οι ιερείς έψελναν με ακατανόητες λέξεις για τον μουσούμενο τους Ιερούς ύμνους, μετά χόρευαν χορούς υπό τους ήχους μουσικής και μυστηριακών τραγουδιών. Ύστερα από τον θρονισμό, ο ιερέας οδηγούσε τον μύστη στο άβατο του Ιερού κι' εκεί, το νέο μέλος, έφθανε στον βαθμό της "εποπτείας"

Σαμοθράκη, αναζήτηση φυσικού πλούτου και περιήγηση

Η Σαμοθράκη στεφανωμένη από τον υψηλότερο ορεινό όγκο του Αιγαίου, το επιβλητικό όρος

Σάος. Κατά τον Όμηρο, από εδώ παρακολουθούσε ο θεός Ποσειδώνας την εξέλιξη του Τρωϊκού Πολέμου. Το ιερό βουνό της αρχαιότητας με τις άγριες κορυφές (η υψηλότερη το Φεγγάρι στα 1611μ) οι βοτσαλωτές ακρογιαλιές τα τρεχούμενα νερά η ανέγγιχτη φύση οι ξακουστές ιαματικές πηγές οι μοναδικές αρχαιότητες και μια Χώρα – στολίδι, συνθέτουν τη γοητεία του μυστηριακού αυτού τόπου. Νησί συνώνυμο της ιστορίας του.

Στην Παλαιόπολη (6,5 χλμ από το λιμάνι της Καμαριώτισσας) και σ' έναν τεράστιο αρχαιολογικό χώρο έκτασης 50 στρεμμάτων γίνεται ολοφάνερο το μεγαλείο της ιστορίας της Σαμοθράκης.

Αξίζει να επισκεφθούμε:

Το **ιερό των Μεγάλων Θεών**, αφιερωμένο στη λατρεία και την τέλεση των μυστηρίων των Μεγάλων Θεών (Κάβειρων). Η θρησκευτική δραστηριότητα στον χώρο διήρκεσε από τον 7ο αι. π.Χ. έως τα τέλη του 4ου αι. μ.Χ. Από τα σημαντικότερα μνημεία του αρχαιολογικού χώρου ξεχωρίζει το Πρόπυλο του Πτολεμαίου Β', αφιέρωμα του Αιγυπτίου βασιλιά στους Μεγάλους Θεούς (285-281 π.Χ.), ο Ιερός Κύκλος, κυκλικός χώρος για όρθιους θεατές (τέλη 5ου-αρχές 4ου αι. π.Χ.), το τετράγωνο αναθηματικό μνημείο του Φιλίππου του Αριδαίου και του Αλεξάνδρου Δ' (323-316 π.Χ.), το Ανάκτορο, όπου γινόταν η μύηση στον πρώτο βαθμό των Μυστηρίων (1ος αι. μ.Χ.), ο Θόλος της Αρσινόης (Αρσινόειον), αφιέρωμα στους Μεγάλους Θεούς (288-281 π.Χ.), το Τέμενος, μεγάλο μαρμάρινο κτίριο με κεντρική θέση στη λατρεία των Μεγάλων Θεών (περίπου του 340 π.Χ.), το Ιερόν, όπου τελούνταν η Εποπτεία (ο δεύτερος βαθμός μύησης, 325-150 π.Χ.), η Στοά, που εξυπηρετούσε τη στέγαση των επισκεπτών του Ιερού (α' μισό του 3ου αι. π.Χ.) και το Μνημείο της Νίκης, όπου ήταν τοποθετημένο το άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης, πάνω σε πλήρη πηλοίου (πρώιμος 2ος αι. π.Χ.).

Το **Αρχαιολογικό Μουσείο** (τηλ. 25510-41.474), με σημαντικά ευρήματα από τον αρχαιολογικό χώρο και το αντίγραφο της Νίκης της Σαμοθράκης.

Την **τρίκλιτη παλαιοχριστιανική βασιλική**, του 5ου-6ου αι., από την οποία σώζονται ελάχιστα ίχνη

θεμελίωσης.

Τις **μεσαιωνικές οχυρώσεις των Γατελιούζων** (1431-1433). Οι πύργοι δεσπόζουν σε ύψωμα με θέα στη θάλασσα.

Ένα κατάφυτο περιβάλλον, στολισμένο με λιμνούλλες και τρεχούμενα νερά είναι η εικόνα που θα κρατήσει για πάντα χαραγμένη στη μνήμη του ο επισκέπτης. Η βόρεια πλευρά του νησιού, ειδικότερα, ευνοημένη από το μικροκλίμα της περιοχής είναι κυριολεκτικά «πνιγμένη» στο πράσινο. Σε μεγάλο υψόμετρο κυριαρχούν τα δάση με πλατάνια, βελανιδιές, καστανιές και κέδρους. Στα χαμηλότερα απλώνεται μια «ζούγκλα» από κάθε λογής θάμνους σύμφωνα άλλωστε με μελέτες στη Σαμοθράκη φυτρώνουν γύρω στα 20 σπάνια είδη θάμνων. Στις βοσκημένες περιοχές ο αέρας πλημμυρίζει από τις ευωδιές της φύσης θυμάρι, ρίγανη και κάθε λογής αρωματικά και φαρμακευτικά φυτά.

Αξιο λόγου είναι το **Δάσος του Μαρτίνη** με υπερωρινόβιες βελανιδιές - απλώνεται πάνω από τα θέρμα και τους Καρυώτες – κατάλοιπο των μεγάλων δρυοδασών που κάλυπταν κάποτε ολόκληρο το νησί.

Τα παραποτάμια δάση δροσίζουν εκατοντάδες ρυάκια με κρυστάλλινα νερά, που πηγάζουν από το όρος Σάος και κυλούν ορμητικά προς τη θάλασσα. Πλήθος πηγών διατρέχουν ακτινωτά το βουνό, σχηματίζοντας καταρράκτες αλλιά και φυσικές πέτρινες πισίνες τις περίφημες **βάθρες**.

Τα εντυπωσιακά ρέματα και οι καταρράκτες αποτελούν, άλλωστε, το σήμα κατατεθέν του νησιού. Από τα ωραιότερα στην Ελλάδα θεωρείται το ρέμα του Φονιά, με υψηλότερο καταρράκτη του την Κλειδίωση, ύψους 35 μέτρων! Επίσης, το Κρεμαστό, στα νοτιοανατολικά, είναι ένας καταρράκτης πραγματικό θαύμα της φύσης. Περνώντας μέσα από σιδηρούχα πετρώματα παίρνει ένα γλυκό, ρόδινο χρώμα, προτού εκβάλει ορμητικός ίσια μέσα στη βαθυγάληνη θάλασσα. Πίσω από την υδάτινη φαντασμαγορία του υπάρχει προσβάσιμο σπήλαιο. Ονο-

μαστοί δε, είναι και οι καταρράκτες της Κακιάς Πλάκας, της Καρυάς, η Γριά Βάθρα...

Κατά μήκος της βόρειας αλλιά και της νότιας ακτής σχηματίζονται πολλοί εποχιακοί υγρότοποι. Στις εκβολές του Φονιά συναντάμε τον σημαντικό υγρότοπο της Βδελολίμνης, πολύτιμο σταθμό των αποδημητικών πουλιών. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους παρατηρητές πουλιών έχει και η λιμνοθάλασσα του Αγίου Ανδρέα, κοντά στη Καμαριώτισσα. Μην ξεχνάμε όμως ότι βρισκόμαστε σε νησί! Οι δαντελωτές, κυρίως βοτσαλωτές, ακτές της Σαμοθράκης φιλοξενούν όμορφες παραλίες, άλλες προσβάσιμες οδικώς και άλλες μόνο δια θαλάσσης.

Η απέραντη παραλία των Κήπων με τις χαρακτηριστικές γκριζόμαυρες κροκάλλες και τα λαμπερά βότσαλα ξεχωρίζει στα νότια, η κοσμοπολίτικη Παχιά Αμμος – η μοναδική αμμόδης παραλία του νησιού – με τη μαγευτική θέα που προσφέρει το ξωκλήσι της Παναγίας της Κρημνιώτισσας, χτισμένο στο χείλος ενός βράχου. Από εδώ, ξεκινά τουριστικό σκάφος για μια ωραία θαλάσσια περιήγηση στα “άβατα” μέρη του νησιού: Κατάρτι, Σπηλιές, Βάτο, Κρεμαστό, Γριάς τα Πανιά και Γυαλί. Τα πεντακάθαρα νερά σας αποκαλύπτουν όλο το συναρπαστικό ανάγλυφο του βυθού και την αφθονία της θαλάσσιας ζωής.

Η Ζαθέη μας περιμένει... καλές περιηγήσεις, Καλές διακοπές!!

Πηγές: Περικλής Ροδάκης, «*Τα Καβείρια Μυστήρια*», Ορφέα «*Αργοναυτικά*», Διόδωρος Σικελιώτης, «*Ιστορία Βιβλίο Ε΄*», Πλουτάρχου, «*Αποφθέγματα, Λακωνικά στη σειρά τα Ηθικά*», Σταμάτη Ε., «*Καβείρια μυστήρια*» περιοδικό *Ιθυσός*, τεύχος 197, Περιοδικό *ΙΧΩΡ* τεύχος 99 *Μυσταγωγία, Καλαμποκίδου Ε, Σαμοθράκη, Ιστορία, Αρχαιολογία Περιήγηση, Απολλώνιου Ρόδιου «Αργοναυτικά»*. Διαδικτυακές πηγές: taxidologio.gr, tripadnisor.gr, Δήμος Σαμοθράκης, goldenCreece.gr.

Η στοιχειωμένη Έπαυλη του Πειραιά

της Ελένης Πατρικοπούλου
Δικηγόρου Πειραιά

Απέναντι από το νησάκι του Παρασκευά στην πόλη μας, ένα απόκοσμο σπίτι που η ιστορία του κινείται ανάμεσα στο μύθο και την πραγματικότητα, που τα ερείπιά του είναι μπλεγμένα σε έναν περίεργο θρύλο δεσπόζει.

Είναι το αρχοντικό του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, η στοιχειωμένη έπαυλη του Πειραιά. Ένα σπίτι φυλαγμένο στη σιωπή και την εγκατάλειψή του από το χρόνο, που τη νύχτα μοιάζει σα σκηνικό από ταινία τρόμου. Η μια του είσοδος είναι στην παραλία Βοτσαλάκια, πάνω από τη θάλασσα, και η άλλη στην Καραγεώργη Σερβίας. Με δυο ψηλές σκουριασμένες πόρτες, κι ένα μαντρότοιχο με κομμάτια από σπασμένα γυαλιά, στερεωμένα όρθια στο τσιμέντο για να εμποδίζουν κάθε περίεργο επισκέπτη. Ένα μονόγραμμα στην εξώπορτα ο θυρεός της οικογένειας, μαρτυρά τους ιδιοκτήτες.

Από την πλευρά της θάλασσας το σπίτι είναι εύκολα προσβάσιμο. Μπορεί να δει κανείς στην ερειπωμένη έπαυλη δυο μεγάλα παράθυρα κτισμένα με τούβλα, μια κρεμασμένη πόρτα να κρέμεται από τον τοίχο και ουσιαστικά στα ερείπια του σπιτιού το μόνο που σώζεται είναι κάποια κομμάτια στην έπαυλη από το παλιό πάτωμα και μία ξύλινη σκάλα. Πρόκειται για δυόμιση στρέμματα οικοπέδο το οποίο προπολεμικά κόστιζε 22.000.000 δρχ και στο οποίο βρίσκονται δύο κτίσματα παραλίας, παρατηρητήρια, μία έπαυλη στο ανατολικό του κομμάτι και τρεις ισόγειες αποθήκες στο πίσω μέρος προς την Καραγεώργη Σερβίας.

Στο σπίτι αυτό εκτυλίσσεται το φαινόμενο «woman in white», μια γυναίκα με άσπρα ρούχα και κόκκινα μαλλιά, περιπλανιέται τις νύχτες στα ερείπια. Σύμφωνα με το θρύλο το πνεύμα μιας γυναίκας που βιάστηκε μέχρι θανάτου εκεί από ένα τούρκο, περιφέρεται τα χαλάσματα. Συνήθως την βλέπουν να αγναντεύει τη θάλασσα από τα παράθυρα του μπροστινού κτιρίου μέσα στο άσπρο της φόρεμα. Άλλοτε κυνηγά τον κάθε επισκέπτη που μπορεί να ταραξει την ησυχία της, πετώντας πέτρες τη νύχτα. Πολλοί ότι σταματάει περαστικούς ζητώντας βοήθεια και άλλοι ότι κυνηγάει όποιον μπει στην ιδιοκτησία της. Πρόκειται για το φαινόμενο «woman in white» όπως χαρακτηρίζεται από τους ghost hunters είναι ένα φαινόμενο φαντασμάτων γυναικείων, ένας όρος που χρησιμοποιείται πανευρωπαϊκά από τους κυνηγούς φαντασμάτων και που δε χαρακτηρίζει απαραίτητα τις ασπροφορεμένες γυναικείες φιγούρες, απλά σηματοδοτεί αυτού του είδους τα φαντάσματα.

Κυνηγοί λοιπόν φαντασμάτων που έκαναν έρευνες στο συγκεκριμένο σπίτι, άκουσαν θορύβους που δεν εξηγούνται με τη λογική. Ζητούσαν από το πνεύμα να τους επιβεβαιώσει την ύπαρξή του με κάποια χτυπή-

ματα, και αυτό άκουγε και επιβεβαίωνε με παράξενους χτύπους.

Σήμερα η έπαυλη του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη έχει αφεθεί στο έλεος της φύσης και στην πλήρη εγκατάλειψή της. Από μόνη της είναι σχεδόν τρομακτική. Ο ιδιοκτήτης της Κυριακούλης Μαυρομιχάλης που γεννήθηκε 12/11/1850 στην Αθήνα ήταν εγγονός του αγωνιστή του '21 Ιωάννη Μαυρομιχάλη, αδερφού του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Σπούδασε πολιτικές επιστήμες στο Παρίσι και ασχολήθηκε με την πολιτική. Εντάχθηκε στο Εθνικό Κόμμα του Δεληγιάννη και μετά τη δολοφονία του έγινε αρχηγός του κόμματος. Διετέλεσε μεταξύ άλλων τέσσερις φορές υπουργός εσωτερικών και μετά το στρατιωτικό κίνημα στο Γουδί έγινε πρωθυπουργός της Ελλάδας κρατώντας το χαρτοφυλάκιο του υπουργού εξωτερικών. Ήταν η επιλογή του βασιλιά του Γεωργίου του Α'. Στις 18/1/1910 εξαναγκάστηκε σε παραίτηση, όμως το όνομά του έχει συνδεθεί με την αγορά του θρυλικού θωρηκτού ΑΒΕΡΩΦ. Πέθανε τον Ιανουάριο του 1916.

Στις αρχές του 20ου αιώνα οι τότε έρημες ακτές του Πειραιά στην περιοχή της Καστέλλας, άρχισαν να προσελκύουν επιφανείς αστούς και επιχειρηματίες, με αποτέλεσμα κάποιοι από αυτούς να χτίσουν τις επαύλεις τους εκεί. Μία από αυτές ήταν και του Κυριακούλη. Η έπαυλη χτίστηκε το 1878 από τον ίδιο τον αρχιτέκτονα που σχεδίασε τα βασιλικά ανάκτορα του Τατοΐου και το 1905 παραχωρήθηκε ως θέρετρο στη Βασίλισσα Όλγα, φιλοξένησε πολλές εξέχουσες προσωπικότητες, όπως τον Καραγεώργεβιτς, βασιλιά της Σερβίας, εξ' ου και το όνομα της κεντρικής εισόδου.

Εκεί στη βίλλα αυτή άφησε την τελευταία του πνοή ο Αλέξανδρος Ρώμας, στις 10-7-1914 που διετέλεσε αντιπρόεδρος και γραμματέας της βουλής, καθώς και υπουργός εξωτερικών στην κυβέρνηση του Κυριακούλη Μαυρομιχάλη. Η βίλλα άλλαξε πάρα πολλούς ιδιοκτήτες στην πορεία της, κάποιοι αναφέρουν πως εκεί έζησε κάποτε μια οικογένεια με ένα μικρό κοριτσάκι, το οποίο έπαιζε πιάνο. Μια μέρα όλα τα μέλη της οικογένειας βρέθηκαν νεκρά. Κάποιοι τότε έλεγαν ότι μες στο σκοτάδι άκουγαν το πιάνο και την ομιλία του κοριτσιού.

Σήμερα η κατάσταση της έπαυλης είναι μη αναστρέψιμη. Μοιάζει το σπίτι να μη ζητά ιδιοκτήτη, μοιάζει να θέλει να αφεθεί στο χρόνο και να φυλάξει καλά την ιστορία του μέσα στα τελευταία του ερείπια. Όπως και να χει όμως μέσα στη σιγή της ύπαρξής του, ζει τη δική του ζωντανή ιστορία που δεν το αφήνει να σβήσει και το κρατά πάντα ανήσυχο και ταυτισμένο με την οικογένειά του που ατενίζει με παραγμένο βλέμμα το Σαρωνικό από τα παράθυρά του...

Απαριθμήσεις καταστροφής πολιτιστικών θησαυρών της Ελλάδος

Α. Νέον Φάληρον

Του Μιχάλη Βλάχου
επιτ. Δικηγόρου

Ως γνωστόν το Φάληρον ευρίσκεται στην ανατολική ακτή του Σαρωνικού η οποία σήμερα ονομάζεται Παλαιόν Φάληρον.

Το προάστειον του Νέου Φαλήρου ιδρύθηκε τον

19ον αιώνα υπό των ΕΗΣ Ελλ. Σιδηροδρόμων με σκοπό την τόνωση της κινήσεως της προς Πειραιά γραμμής των Ε.Η.Σ. και απετέλεσε το ωραιότερον προάστειον και της Κηφισίας με ωραιότατες επαύλεις, θέατρα, Ξενοδοχεία, εστιατόρια, περίπτερα ορχηστρών, εξέδρα προς τη θάλασσα εκατέρωθεν της οποίας υπήρχαν επί της θαλάσσης μπανιέρες στηριζόμενες σε σιδερένιες κολώνες, ξεχωριστές των ανδρών και των γυναικών, Ροτόντα για τις συναυλίες της Φιλαρμονικής. Στη δυτική πλευρά του προαστείου υπήρχεν εξαιρετον θερινό θέατρο, το οποίο κατεστράφη δυστυχώς για την διαπλάτυνσι του δρόμου από Πειραιά προς Αθήνα και Ανατολικά προάστεια. Δίπλα στο θέατρο ευρίσκετο το κομψό ξύλινο περίπτερο του Ναυτικού Ομίλου Νέου Φαλήρου, το οποίο κάηκε την ίδια σχεδόν εποχή και τα θεμέλιά του σώζονται πίσω από το Ιερό

του Ι. Ναού Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης.

Ανατολικώς του θεάτρου έκειτο το μεγαλοπρεπές ξενοδοχείο του σταθμού με το Ζαχαροπλασείο του Γ. Παππά στο ισόγειο, κτίριο πολυόροφο και με μεγάλη αίθουσα χορού και λοιπών εκδηλώσεων η εκτεινομένη στη δυτική, προς το θέατρο πλευρά του Ξενοδοχείου.

Βορειοανατολικώς του ξενοδοχείου ήταν ο σταθμός των Ε.Η.Σ. με δεύτερον όροφον – κατοικία του ιδρυτού των Ε.Η.Σ. Βλάχγκαλη (από τη Βλάχγκα της Κων/πόλεως).

Προς νότον αυτού ευρίσκετο κήπος, στο μέσον του οποίου ήταν το εστιατόριον «ΑΥΡΑ» κομψότατο κτίριο με δύο κυκλικές πτέρυγες ανατολικά και δυτικά.

Στη συνέχεια του κήπου, εκεί που τώρα βρίσκεται το νοσοκομείο Metropolitan ευρίσκετο το ξενοδοχείο «ΑΚΤΑΙΟΝ», υπήρξε ένα αριστουργηματικό κτίριο – ορόσημο μέγα, σημείο αναφοράς του Νέου Φαλήρου, ένα αρχιτεκτονικό κομψοτέχνημα το οποίο δυστυχώς χάθηκε άδικα. Το «ΑΚΤΑΙΟΝ» οικοδομήθηκε στις αρχές του 20ου αιώνα και ενώ το

προάστειο του Νέου Φαλήρου ήδη γνώριζε την χρυσή περίοδο ακμής την ονομαζόμενη «Belle époque» του Νέου Φαλήρου, μια περίοδος ευμάρειας η οποία συνεχίστηκε μέχρι και μετά τους νικηφόρους Βαλκανικούς πολέμους.

Το κοσμικό προάστειο του Ν. Φαλήρου δικαιοματικά υπήρξε επίκεντρο διασκέδασης, ψυχαγωγίας αλλά και διακοπών για πολλούς Αθηναίους, Πειραιώτες αλλά και ξένους επισκέπτες, οι οποίοι συνέρρεαν για να επισκεφθούν την ακτή και τα λουτρά, τα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια, την περίφημη εξέδρα και κάθε λογής θεάματα (συναυλίες, θέατρα κλπ) που προσέφερε εκείνη την εποχή.

Ο τραπεζίτης επιχειρηματίας και βουλευτής Ιωάννης Πεσμαζόγλου απετέλεσε τον εμπνευστή της οικοδομής του «Ακταίων Palace Hotel» ακολουθώντας τα πρότυπα των ξενοδοχείων «Palace» που υπήρχαν σε διάφορες Ευρωπαϊκές λουτροπόλεις οικοδομήθηκε την περίοδο 1901-1903 με την χρηματοδότηση του Πεσμαζόγλου σε σχέδια του αρχιτέκτονα Πάνου Καραθανασόπουλου και θεωρείτο το πολυτελέστερο ξενοδοχείο της Ανατολικής Μεσογείου.

Για να κτιστεί κατεδαφίστηκε η οικία του φερόμενου ως πρώτου κατοίκου του Ν. Φαλήρου του Κων/νου Γιαννόπουλου η οποία είχε οικοδομηθεί το έτος 1875.

Παλιότερα το Ν. Φάληρο σύμφωνα με παλαιά συμβόλαια ονομαζόταν Μαδάρα ή Μένδρα του Χαϊμαντά.

Και μιας και αναφέραμε τον πρώτο κάτοικο Ν. Φαλήρου ας πούμε ότι ο πρώτος συρμός ατμοκίνητος ξεκίνησε από το Θησείο στις 27 Φεβρουαρίου 1869 και ώρα 2 το μεσημέρι και έφτασε σε 16 λεπτά στον Πειραιά με τιμές εισιτηρίου 1 δρχ. η Α' θέση, 75 λεπτά η Β' θέση και 45 λεπτά η Γ'.

Πολλοί επώνυμοι Αθηναίοι και Πειραιώτες είχαν θέρετρο στο Ν. Φάληρο.

Ο Εμμανουήλ Μπενάκης, Λεωνίδας Παπάγος, Θεμιστοκλής Σοφούλης, Δημοσθένης και Στέφανος Σκυλίτσας, Παύλος Κουντουριώτης, Πρόεδρος Δημοκρατίας, Αλέξανδρος Θρ. Ζαΐμης, Πρόεδρος Δημοκρατίας, Γεώργιος Θεοτόκης, Πρωθυπουργός.

Πολλοί εκπρόσωποι του πνευματικού κόσμου Αθηνών Πειραιώς. Ο ζωγράφος Γεώργιος Αξελής. Ο Ποδησύνθετος καλλιτέχνης Αττίκ (Κλέων Τριανταφύλλου). Η πιανίστα Τζίνα Μπαχάουερ γεννήθηκε εκεί. Ο διευθυντής του Νομισματικού Μουσείου Ι. Σβορώνος. Οι δημοσιογράφοι Άδωνις Κύρου, Βλάσσης Γαβριηλίδης. Οι ποιητές Σωτήρης Σκίπης & Άγγελος Σικελιανός. Ο λογοτέχνης, ακα-

δημαϊκός δημοσιογράφος, ιατρός Π.Ν. Παύλος Νιρβάνας.

Κάθε καλοκαίρι ο Γ. Σουρής διέκοπτε το «ΡΩΜΗΟ» με τους στίχους:

*Μαζί με τα κοψίματα
που φέρνει κάθε φρούτο
θα πάγει πάλι ο Ρωμιός
από το φύλλο τούτο
θα πάγει κάμποσο καιρό
όπως το συνηθίζει
και όπου παρά θίν' άλλος
πηγαίνει και καθήζει
με άλλους λόγους δηλαδή
πάει στο Φαληρέα του
μαζί με την παρέα του.*

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΖΑΚΗΣ (1947-2018)

Στις 5 Ιουλίου 2018 απεδήμησε εις Κύριον ο συνάδελφος και φίλος Κώστας Φαζάκης. Δεν ξέρω αν αυτό το «απεδήμησε εις Κύριον» αποτελεί ευφημισμόν της απώλειας ή ευχή για απαγγείο «δεξιά του πατρός» που, ως υπέρτατος κριτής, απαιτεί για τον εναγκαλισμό του αρετές όπως αυτές: Να υπήρξες εν ζωή δίκαιος, έντιμος, ηθικός και προ πάντων άνθρωπος, κάτι που απαιτεί αρκετό ταλέντο. Είναι λοιπόν πολύ εύκολο για κάποιον που η Πολιτεία ακόμα και η κοινωνία του αναθέτει αξιώματα, να εκτίθεται. Κι' ο Κώστας ως Πρόεδρος του Τζανείου Νοσοκομείου, του ΟΙΚΟΥ ΝΑΥΤΟΥ, του «ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ» και ως Σύμβουλος του ΔΣΠ, αξιώθηκε αφιλοκερδώς της τιμής που του έγινε και δεν επέτρεφε με την συμπεριφορά του να ακουσθεί τ' όνομά του άσχημα στην Αγορά.

Ωραίος στο είδος και φύσει αισιόδοξος, έβλεπε τη ζωή απ' την καλή της πλευρά. Κάπως σαν τραγούδι κι' όχι σαν τραγωδία. Ευγενής και αξιοπρεπής έως τέλους μας αποχαιρέτησε αδόκητα και πρόωρα, χωρίς τις ταλαιπωρίες και τις ασχήμες της αρρώστιας. Γι' αυτό και το περίσσευμα τόσων δακρύων, όσα κι οι φίλοι του. ΑΝΤΙΟ λοιπόν φίλε μου αγαπημένε από μένα και από τους άλλους του «ΑΒΑΤΟΝ» που τόσο αγαπήσαμε και οι δύο μας.

ΦΑΝΗΣ ΜΟΥΛΙΟΣ

Ο Κώστας Φαζάκης υπήρξε μέλος της χορωδίας του ΔΣΠ γιαυτό και τα μέλη της και ο μάεστρος κ. Μάριος Καζάς προσέφεραν στη μνήμη του αγαπημένου συναδέλφου τους, στο «Χαμόγελο του Παιδιού» το ποσό των 200 ευρώ!

ΑΡΓΕΙΣ

Στον Κώστα ΦΑΖΑΚΗ, που δε
θα το διαβάσει Ποτέ!

Αργείς να μου γράψεις,
κι' από 'δω που βρίσκομαι
όλα μου φαίνονται αδιάφορα.
Οι πέτρες ακίνητες χνουδιάζουν
και μόνο τα πουλιά επιμένουν
στο σκοπό τους, επειδή ξέρουν
μονάχα μια γλώσσα.
Δεν πήραν τη ζωή τους στραβά
και καθώς ο χρόνος μοιάζει
ασάλευτος μέσα τους, στα μάτια
τους λάμπει η αθανασία, από άγνοια.
Μα 'γω που δε βολεύομαι με
κάτι τέτοια, περιμένω από
-κρίσή σου, αδερφέ μου!..
Κι' εσύ αργείς να μου γράψεις
Σα να θέλεις να υπάρχω..
Κι έτσι υπάρχω!

ΦΑΝΗΣ ΜΟΥΛΙΟΣ

5/7/2018

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

(από 23/01/2018 μέχρι 31/12/2021)

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Γεώργιος Καητσάς, Παναγιώτα Μπουρλητίδου, Απόστολος Κόντος, Ηλίας Χαμαριάς.

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Βικτώρια Αθανασοπούλου, Χριστίνα Βαθειά, Ιωάννης Βρέλλης, Γεώργιος Γεραπετρίτης, Παναγιώτης Δέγλης, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ηλίας Κηάππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Λεβέντης, Ιωάννης Μέξης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ηλίας Πολλάλης, Όλγα Σαββίδου, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος, Ηλίας Φουφόπουλος.

Επιτροπή του άρθρου 199 του ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ιωάννης Καρδαράς

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Αικατερίνη Κυλάκου, Ηλίας Τζιτζικάκης, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος.

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη

Μέλη: Κίμων Γκιουλιστάνης, Αικατερίνη Ιερομονάχου, Κων/νος Καλαντζάκης, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Όλγα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Τσάμη.

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιλέρης

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Νικ. Υδραίος, Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Επιτροπή Νέων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καητσάς

Μέλη: Παναγιώτα Μπουρλητίδου, Πολυχρόνης Περιβολάρης. Διονύσιος Πλέσσας, Ευφημία Τσιλικιώτη.

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Μέλη: Χρήστος Πη. Ηλιάδης, Δέσποινα Λιαπάκη, Ειρήνη Μουγιάκου, Διονύσιος Πλέσσας.

Εξώφυλλο:

Έργο - Κωσταντίνου Γκαβέρα,

Δικηγόρου Πειραιά

“Θερισμένα σταροχώραφά”

Παστέλ

